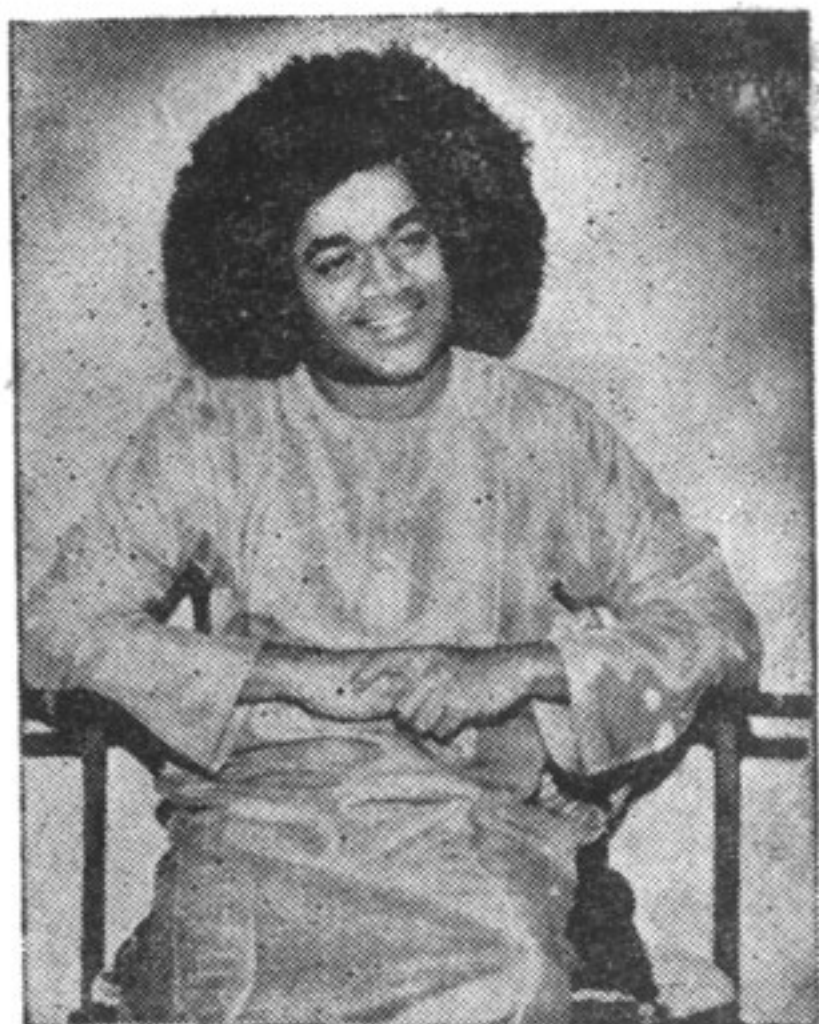

പ്രേമത്തിന്റെ നറും വെളിച്ചം

4

ശ്രീ സത്യസായി ഏഡുകേഷൻ ആൻഡ്
പബ്ലിക്കേഷൻ ഫൗണ്ടേഷൻ പ്രസിദ്ധീകരണം

പ്രേമത്തിന്റെ നറും വെളിച്ചം

ഭഗവാൻ ശ്രീ സത്യസായി ബാബ 1968 ജൂൺ 30 മുതൽ 1968 ജൂലായ് 14 വരെ ഈസ്റ്റാഫ്റിക്കയിൽ നടത്തിയ സന്ദർശനയാത്രയുടെ വിവരണം.

ശ്രീ. എൻ. കസ്തൂരി ഇംഗ്ലീഷിൽ എഴുതിയത്

തർജ്ജിമ: ഡോ: കെ. ഭാസ്കരൻ നായർ

1974

വില: രൂപ 1.60

Premathinte Narum Velicham

(Malayalam)

BY: N. KASTURI. M. A. B. L.

Translation into Malayalam

Dr: K. BHASKARAN NAIR Dsc.

First Published: October 1974.

No. of Copies: 1500.

Published by:

**SRI SATHYASAI EDUCATION
AND PUBLICATION FOUNDATION, BANGALORE.**

Printed at:

SOBHA PRINTERS, KOTTAYAM-4.

Price Re. 1.00

“പ്രേമത്തിന്റെ നറു വെളിച്ചം”

കടൽ കടന്നു

“എന്റെ തത്വം അപ്രാപ്യമാണ്. ഇന്ന് മാത്രമല്ല, ഇനി ഒരായിരം വർഷക്കാലം ഭൂമിയിലെ എല്ലാ ജനങ്ങളും ഒത്തൊരുമിച്ച് ആവേശപൂർവ്വം അന്വേഷിച്ച ലും ആ തത്വം അപ്രാപ്യമായി ശേഷിക്കും. എന്നു വരികിലും, ആ തത്വത്തിൽനിന്നും പ്രസരിക്കുന്ന, ആ തത്വം പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന, ആനന്ദം ലോകത്തിലെ എല്ലാ രാജ്യക്കാർക്കും ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. അത് നിങ്ങൾക്കും അനുഭവിക്കാവുന്നതാണ്. മനുഷ്യഭാവത്താൽ ആവൃതനായിരിക്കുകയാൽ മനുഷ്യർ എന്നെ തിരിച്ചറിയുന്നില്ല. എന്റെ തത്വം ഇതാകുന്നു: മനുഷ്യൻ ആരാധിക്കുന്ന എല്ലാ ഈശ്വര രൂപങ്ങളിലും സ്വയം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ഏകവും ദിവ്യവുമായ പരമ തത്വം തന്നെയാണ് ഈ മനുഷ്യരൂപവും ധരിച്ചിരിക്കുന്നത് ഈ സത്യസായി അപരാരം ദിവ്യതത്വം തന്നെയാകുന്നു, ഈ മനുഷ്യരൂപം പരിത്യക്തമായ തിരുശേഷം എന്നോ വരുന്ന ഒരു ഭാവിക്കാലംവരെ കാത്തിരിക്കാതെ, അത് നിങ്ങളുടെ കൺമുമ്പിൽ, നിങ്ങളുടെ കൂടെത്തന്നെയുള്ളപ്പോൾ ഈ സത്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിച്ച നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാരാണ്. ഈ

സത്യസായി അവതാരത്തിന്റെ ദിവ്യത്വത്തെ സമസ്ത ലോകവും പ്രകീർത്തിക്കുന്നത് കണ്ടു ആനന്ദിക്കുവാനുള്ള അവസരം നങ്ങൾക്കു അടുത്തുതന്നെ ലഭിക്കുന്നതാണ്.”

1968 മേയ് മാസം 17-ാം തീയതി ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും വന്ന 1200 പ്രതിനിധികളുടെ സമ്മേളനത്തിൽ ബാബ ചെയ്ത ഈ പ്രഖ്യാപനം ഭൂവനമണ്ഡലത്തിന്റെ ഒരറ്റം മുതൽ മറ്റേ അറ്റം വരെ പ്രതിധ്വനിച്ചു. ആഫ്രിക്കയിലെ ജനങ്ങളും ഇതു കേട്ടുണ്ടായ ആഫ്രിക്കയിൽ പങ്കുകൊള്ളുകയും, അതിൽ പറയുന്ന ആരാധനയ്ക്കുള്ള അവസരം അതിവേഗം ലഭിക്കുമാറാകട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. ബാബ ഈ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു വശംവദനായി. അടുത്ത മിഷണറിൽതന്നെ അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു: “കിഴക്കൻ ആഫ്രിക്കയിലെ ജനങ്ങൾ എന്റെ അനുഗ്രഹത്തിനുവേണ്ടി അപേക്ഷിച്ചു കഴിഞ്ഞു. അടുത്ത മാസത്തിൽ ഞാൻ അവിടം സന്ദർശിക്കുവാനുള്ള ഏർപ്പാടുകളും അവർ ചെയ്തിരിക്കുന്നു.”

1968 ജൂൺ 30-ാം തീയതി ഈ സന്ദർശനം ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമായി. മേയ് മാസത്തിലെ ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ പ്രഖ്യാപനത്തിൽ ബാബ ഇതുകൂടി പറഞ്ഞിരുന്നു: “വേദങ്ങളിൽ ഉൾക്കൊണ്ടിട്ടുള്ള സാർവ്വലൗകികമായ ധർമ്മതത്വത്തിന്റെ സംരക്ഷണത്തിൽ മനുഷ്യരാശിയെ മുഴുവനും ആവരണം ചെയ്യുവാൻ ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതു വളരെ വേഗം നടക്കുന്നതാണ്. ഇതാണ് എനിക്കു ചെയ്യാനുള്ള കൃത്യം. എന്റെ ദിവ്യശക്തികൊണ്ടു മനുഷ്യരിൽ വിസ്മയവും ഭീതിയും ജനമുണ്ടാക്കി അവരെ എന്നിലേക്കു ആകർഷി

കണമെന്നു ഞാൻ മോഹിക്കുന്നില്ല. ഞാൻ സത്യത്തെ സംരക്ഷിക്കുകയും അസത്യത്തെ കടപുഴക്കുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ നേടുന്ന വിജയത്തിന്റെ പ്രകാശധാരണിയിൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ സുഖിപ്പിക്കുകയും ആനന്ദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.” ഇതാലോചിക്കുമ്പോൾ പ്രസ്തുത സന്ദർശനം ഒരു പുതിയ യുഗത്തിന്റെ ആരംഭത്തെ കുറിക്കുന്നതായി കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ലോക ചരിത്രത്തിൽ സുവർണ്ണലിപികളിൽ എഴുതേണ്ട ഒരുധ്യായമാണു് അന്നു് ആരംഭിച്ചതു്; മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ പുരോഗതിയിൽ സ്നേഹവും, വിനയവും, ആരാധനയും, ആത്മാർത്ഥതയും, അചൂടക്കവും, ഭക്തിയും നിറഞ്ഞ ഒരു സുവർണ്ണയുഗം.

ലോകം മുഴുവനും തന്റെ ആവാസഹർമ്മ്യമാണെന്നും, ഓരോ ഭൂഖണ്ഡവും അതിന്റെ ഉപശാലകൾ മാത്രമാണെന്നും, തന്റെ ആഫ്രിക്കൻ സന്ദർശനം അത്തരം ഒരു ഉപശാലയിലൂടെയുള്ള ഓട്ടപ്രദിക്കിണിമാണെന്നും ബാബ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും, ഇന്ത്യയിലും വിദേശത്തുമുള്ള ഭക്തജനങ്ങൾ ആ സന്ദർഭത്തിന്റെ അർത്ഥമഹത്വം പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കുകയും, അതോർത്തു് ആവേശഭരിതരാവുകയും ചെയ്തു. ജൂൺ 28-ാം തീയതി ബാബ ബോംബേയ്ക്ക് വിമാനം കയറിയ സന്ദർഭത്തിൽ ബാംഗ്ലൂർ വിമാനത്താവളത്തിൽ ആയിരക്കണക്കിൽ ജനങ്ങൾ കൂടുകയുണ്ടായി. അവർ സംഘം ചേർന്നു് ഭജനഗാനങ്ങൾ പാടുകയും ബാബയ്ക്ക് പുഷ്പഹാരങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരുടെ ആദ്യാദ പ്രകടനത്തെ നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടു് ബാബ ഉപദേശ രൂപേണ അല്പനേരം സംസാരിച്ചു. ധർമ്മക്ഷേത്രം എന്ന സ്ഥാപനത്തിൽ ബോംബേ സേവാ

സമിതിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഒരു പൊതുയോഗവും,
ഭജനയും ഏർപ്പാട് ചെയ്തിരുന്നു. പൊതുയോഗം വൈ-
കുന്നേരം 5 മണിക്കു് ആരംഭിച്ചു. മഹാരാഷ്ട്രത്തിലെ
ശ്രീ സത്യസായി പ്രശാന്തി വിദ്യാലയം സഭയുടെ പ്രസി-
ഡൻറായ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പി. കെ. സവന്ത്
ബാബയുടെ ആശ്രിതൻ സന്ദർശനത്തെപ്പറ്റി അല്പ-
നേരം സംസാരിച്ചു. "ബാബ എപ്പോഴും എവിടെയും
ഉണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്ദേശം ലോകത്തിന്റെ
വിദൂര ഭാഗങ്ങളിൽപോലും ചെന്നെത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു്
സർവ്വലോക സമ്മേളന സമയത്തു് നമുക്കു് വ്യക്തമായി.
ഇപ്പോഴിതാ ബാബ സ്വന്തം രൂപത്തിൽ തന്നെചെന്നു്
കടലിനപ്പുറമുള്ള ജനങ്ങൾക്കും തന്റെ പ്രേമവും പ്രകാ-
ശവും നൽകുവാൻ പുറപ്പെടുകയാണു്. ഈ രാജ്യത്തിന്റെ
സംസ്കാരത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ധാരണ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന
തിനായി പലരും മുൻകാലങ്ങളിൽ പാശ്ചാത്യദേശ-
ങ്ങളിലേക്കു് പോയിട്ടുണ്ടു്. എല്ലാ മതങ്ങളിലും വാ-
ഴ്ത്തപ്പെടുന്ന പ്രേമത്തിന്റെയും ഉൽക്കൃഷ്ട ജ്ഞാനത്തി-
ന്റെയും ദിവ്യശക്തിയുടെയും മുർത്തിമൽഭാവമാണു്
ബാബ. അതുകൊണ്ടു് അന്യ രാജ്യങ്ങളിലേക്കുള്ള ഈ
സന്ദർശന യാത്രകൾ ലോകരാഷ്ട്രങ്ങൾക്കു് തമ്മിൽ
ശാശ്വതമായ സന്മനസ്സും സാഹോദര്യവും ജനിപ്പിക്കു-
മെന്നുള്ളതു് തീർച്ചയാണു്. ആഫ്രിക്കയിൽ സന്നി-
ധാനം ചെയ്യുമ്പോൾ നമുക്കു് അനുഗ്രഹങ്ങൾ അയച്ചുത-
രണമെന്നു് നമുക്കു് ബാബയോടു് പ്രാർത്ഥിക്കാം.
അഭിനന്ദനം പ്രകടിപ്പിക്കുക, യാത്ര അയപ്പുനടത്തുക,
എന്ന കാര്യം നമുക്കു് ചിന്തിക്കുവാൻപോലും സാധ്യ-
മല്ല. ബാബയുടെ ഈ സന്ദർശന നിശ്ചയത്തിൽ നമു-
ക്കുള്ള ആശ്വാദം പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ മാത്രമേ കഴിയു-

നുള്ള. നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിലേക്കും വേനങ്ങളിലേക്കും ബാബയെ സ്വാഗതം ചെയ്യുക എന്ന ആശയം മാത്രമേ നമുക്കുള്ളൂ. ഈ മഹായോഗം ബാബയുടെ അനുഗ്രഹത്താലും സംരക്ഷണത്താലും മാർഗ്ഗദർശനത്താലും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.''

ബോംബെയിലെ ജനസംഘാംഗങ്ങളും ബാല വിഹാർ ക്ലാസ്സുകളിലെ വിദ്യാർത്ഥികളും ബാബയ്ക്കു ഹാരാർപ്പണം ചെയ്തു. ശ്രീ. സവന്ത്, ശ്രീ. ഭാർദ്ദേ, ബോംബെ നിയമസഭാ സ്പീക്കർ ശ്രീ. പാഗെ, ബോംബെ ഉപരിസഭാധ്യക്ഷൻ ശ്രീ. ദുർഗ്ഗാദാസ് ഖന്ന, പഞ്ചാബ് ഉപരിസഭാധ്യക്ഷൻ, തുടങ്ങി പലരും ബാബയ്ക്കു അഭിവാദനങ്ങൾ അർപ്പിച്ചു. ആ യോഗത്തിൽ ബോംബെ നഗരത്തിലെ ഇരുപതിനായിരത്തിൽപരം പൗരന്മാർക്ക് ബാബയുടെ ദർശനം ലഭിച്ചു. അദ്ദേഹം കാരണ്യപൂർവ്വം, തിങ്ങിക്കൂടിയിരുന്ന ജനങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്ക് ഇറങ്ങി നടക്കുകയും അവർ ആഘ്രാഭസൂചകമായി നൽകിയ പുഷ്പങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

30-ാം തീയതി സാന്താക്രൂസ് വിമാനത്താവളത്തിലെ പ്രധാന കെട്ടിടത്തിന്റെ മട്ടുപ്പാവിൽ ഭക്തജനങ്ങൾ തിങ്ങിനിറഞ്ഞു. കാലത്തു് 9 മണിക്ക് ഏയർ ഇന്ത്യാ ബോയിംഗ് സർവീസിൽ നൈറോബിയിലേക്ക് യാത്ര പുറപ്പെടുന്ന ബാബയുടെ ദർശനത്താലായിട്ടാണു് അവർ എത്തിയിരുന്നതു്. അനേകം പേർ അധികാരികളുടെ നിരോധനാജ്ഞകളെ അതിലംഘിച്ചു് വിമാനത്തിനുചുറ്റും എത്തുകയുണ്ടായി. ബാബ ആ കെട്ടിടത്തിന്റെ മുൻവശത്തെ നിലത്തു് ഒരറ്റം മുതൽ മറേ അറ്റംവരെ നടക്കുകയും മട്ടുപ്പാവിൽ കാത്തുനിന്ന

വർക്കു് ദർശനം നൽകുകയും ചെയ്തു. വിമാനത്തിൽ കയറി ഇരിപ്പുറപ്പിച്ചപ്പോൾ അതിലെ ജോലിക്കാരും വിമാന സർവ്വീസിലെ ചില ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ബാബയുടെ അടുത്തുചെന്ന് നമസ്കാരം പറഞ്ഞു. ബാബ അവരെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും പലർക്കും വ ഭൂതി സൃഷ്ടിച്ചു് പ്രസാദം നൽകുകയും ചെയ്തു.

യാത്രക്കിടയിലും ബാബ ഈ അനുഗ്രഹദാനം തുടർന്നു. യാത്രക്കാരിൽ പലരും അദ്ദേഹത്തെ തിരിച്ചറിയുകയും അദ്ദേഹത്തോടു് സംസാരിക്കുന്നതിനുള്ള അനുവാദത്തിനു് അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ആരെന്ന് ചോദിച്ചു് മനസ്സിലാക്കിയ മറ്റൊരാളും ഈ സൗഭാഗ്യം ആർജിച്ചു. അങ്ങനെ 35,000 അടി ഉയരത്തിൽ, മണിക്കൂറിൽ 590 മൈൽ വേഗത്തിൽ അറേബ്യൻ കടലിനടുക്കളിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ പലയാളുകൾക്കും ബാബയുടെ അടുത്തു് ഇരിക്കുവാനും അദ്ദേഹവുമായി സംസാരിക്കുവാനും ഓർമ്മയായി കയ്യൊപ്പുവാങ്ങുവാനും സൗകര്യം ലഭിച്ചു. മഴക്കാലം തുടങ്ങിയിരുന്നതുകൊണ്ടു് അന്തരീക്ഷാവസ്ഥ അത്ര നല്ലതല്ലായിരുന്നെങ്കിലും ആഹ്ലാദത്തോടെ അദ്ദേഹം ഏറിയകൂറും സുഖപ്രദമായിരുന്നു. അത്ര ഉയരത്തിൽനിന്നു് നോക്കുമ്പോൾ സമുദ്രം നിശ്ചലമായ ഒരു നീലവിരിപ്പുപോലെ കാണപ്പെട്ടു. അങ്ങിങ്ങായി അല്പം നരയും പതയും ഇളകുന്നുണ്ടാവും. ഈ ചുറ്റുപാടുകളിൽ വിമാനത്തിന്റെ ഗതിവേഗം അറിയുകയില്ല. ഞങ്ങൾക്കു് മനോഹരമായ ഒരു നാടകശാലയിൽ ഇരിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള അനുഭൂതിയുണ്ടായി. നൈറോബിയിൽ വെച്ചാണ് യവനിക ഉയരുവാൻ പോകുന്നതു്. ബാബയുടെ സന്ദർശനംകൊണ്ടു് അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട 400 എല്ലാ

സ്ഥലങ്ങളിലുമെന്നപോലെ അവിടെയും പ്രേമത്തിന്റെ ദീപ്തി വിലാസം തന്നെയാണ് നാടകം.

ബാബയ്ക്കു മനം കളിർപ്പിക്കുന്ന ഒരു ഫലിത ബോധമുണ്ട്. അതു ദിവ്യമായ ആ നിസ്സംഗത്വത്തിൽനിന്നും. താനാണ് ഈ നാടകത്തിന്റെ സൂത്രധാരൻ എന്ന അട യുറച്ച ബോധത്തിൽനിന്നും ജനിക്കുന്നതാണ്. എത്രയോ കണ്ഠങ്ങൾക്കു യാത്രക്കിടയിൽ ബാബ പോസ്റ്ററു കാർഡുകൾ എഴുതി. അവരെ വിനോദിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഉപായമാണിതു്. കൂടെ വിമാനത്തിൽ മുൻവശം കസേരകളിലിരുന്ന അമേരിക്കയ്ക്കുവെ റെയ്മർ ദമ്പതികൾക്കും ബാബ കാർഡെഴുതി! ബോബ് റെയ്മർ ആ കത്തു് വായിച്ചു് ഉടനെ ഒരു മറുപടിക്കാർഡെഴുതിക്കൊടുത്തു. "ആകാശം നീലാഭമായി വിലസുന്നു. സമുദ്രവും അങ്ങനെതന്നെ. ഞങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം സഫലമായി, ഇതാ ഞങ്ങൾ അവിടുത്തെ കൂടെ പറക്കുന്നു." ഈ മറുപടി ബാബയെ രസിപ്പിച്ചു. ഇതിനിടയ്ക്കു് വിമാനം കടൽത്തീരം കടന്നിരുന്നു. അങ്ങിങ്ങായി മാത്രം ഇരുണ്ടനിറമുള്ള ചെറിയ ഖണ്ഡങ്ങളോടുകൂടിയ ചുവന്നു മഞ്ഞച്ച തരിശു ഭൂമിയാണ് അടിവശത്തു പറന്നു കിടക്കുന്നതു്. അധികം താമസിയാതെ വെൺമേഘങ്ങൾ ഭൂമിവത്തെ ഞങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽനിന്നു മറച്ചു. വലത്തു വശത്തു കണ്ട പർവ്വതം കെനിയ ആണെന്നു് വിമാന ജോലിക്കാർ പ്രഖ്യാപിച്ചു. അതു് പാൽക്കടലിൽനിന്നു് കൂർത്തുയർന്നു നില്ക്കുന്ന ഒരു കൊടുമുടിയാണിതെന്നി. ഞങ്ങളുടെ വാച്ചിലെ സമയം ഉച്ചതിരിഞ്ഞു 2.24 ആയപ്പോൾ വിമാനം മേഘങ്ങൾക്കു് അടിയിലാവുകയും സസ്യജാലവും സൂര്യപ്രകാശം തട്ടി തിളങ്ങുന്ന വീടുകളുടെ മേൽകൂരകളും ദൃശ്യമാവുകയും ചെയ്തു.

അവിടത്തെ സമയം 12 അടിക്കുവാൻ നാലുമിന്നിട്ടുള്ളപ്പോൾ വിമാനം എംബകാസി താവളത്തിൽ സുഖമായി ഇറങ്ങി.

‘‘നന്ദലാല’’ : നൈറോബിയിൽ

ഭഗവന്റെ ആഗമനവാർത്ത നൈറോബിയിൽ പരന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് ജനങ്ങൾ ആകാംക്ഷാഭരിതരായി കാണപ്പെട്ടു. വിമാനത്താവളത്തിൽ വളരെ ആളുകൾ കൂടിയിരുന്നു. ബാബ വിമാനത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ അവർ ഹർഷാരവം മുഴക്കി. കംപാലയിലെ ഡോക്ടർ ഛോട്ടാഭായി പട്ടേലാണ് വിമാനത്തിന്റെ അടുത്തുവന്ന് ബാബായ സ്വീകരിച്ചത്. അദ്ദേഹം ഈസ്റ്റാഫ്രിക്കയെ ലെ ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി നിരന്തരം നടത്തിയ പ്രാർത്ഥന മൂലമാണ് ആ ഭൂഖണ്ഡത്തിന് ഈ സൗഭാഗ്യം ലഭിച്ചത്. ഡോക്ടർ പട്ടേലിന്റെകൂടെ ബാബ വിമാനത്താവളത്തിന്റെ പിൻവശത്തുള്ള വിശാലമായ സ്ഥലത്തേക്ക് കാറിൽ പോയി. അവിടെ നൈറോബിയിലെ ജനങ്ങളുടെ ഒരു മഹാസമൂഹം ‘‘നന്ദലാലാ യദുനന്ദലാലാ;’’ എന്ന ജേനഗാനവും പാടി കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുചരന്മാർ വിമാനത്താവളത്തിലെ ആ ഫീസുകളിൽ വിദേശയാത്രയിൽ അനിവാര്യമായ നടപടി ക്രമങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനിടയ്ക്ക് ബാബ ആഫ്രിക്കയിലെ തന്റെ മഹാപ്രസ്ഥാനം തുടങ്ങി കഴിഞ്ഞിരുന്നു-അനുഗ്രഹം നൽകി കാരുണ്യവർഷം ചെയ്ത് ആനന്ദവും സൗഖ്യവും വളർത്തുന്ന അത്ഭുതപരിപാടി.

ഇന്ത്യയിലെയും ആഫ്രിക്കയിലെയും ജേനഗാനങ്ങളെപ്പറ്റി ഓർത്തപ്പോൾ ഏതു ഏതിന്റെ പ്രതിധ്വനിയായിരുന്നു ഞാൻ ആലോചിച്ചുപോയി. ശുദ്ധി തികഞ്ഞ ഓരോ സ്വരത്തിലും ഓരോ ശബ്ദതരംഗത്തിലും താളത്തിന്റെ ഓരോ നിപാതത്തിലും നിറഞ്ഞു നിന്ന ഭക്തിയെപ്പറ്റി എന്താണ് പറയുക! ബാംഗ്ലൂർ സർവ്വകലാശാലയുടെ വൈസ് ചാൻസലറായിരുന്ന ഡാക്ടർ ഗോകകിന്റേ ഏഴുതീയ ഒരു കത്തിൽ ബാബ അരേപ്പറ്റി ഇങ്ങനെയാണ് പറഞ്ഞത്: ‘‘അവർ പുഷ്പങ്ങളും വിതരുകയും ദീപം ഉഴിയുകയും ചെയ്ത രംഗം കണ്ണുകൾക്ക് ഒരു ഉത്സവമായിരുന്നു. എത്രയോ മധുരവും ആത്മാർത്ഥവുമായ അവരുടെ പാട്ടുകേട്ടപ്പോൾ ഞാൻ ജയദേവന്റെയും ഗൗരാംഗന്റെയും കാലങ്ങളെ അനുസ്മരിച്ചു. വൻപിച്ച ആ പുരുഷാരത്തിന്റെ ഉത്സാഹം കണ്ടപ്പോൾ എന്റെകൂടെ ഇന്ത്യയിൽനിന്നു വന്നിരുന്നവർ ആനന്ദബാഷ്പം പൊഴിച്ചു. ഇത്രത്തോളം കൃതജ്ഞതാനിർഭരമായ പരമാനന്ദ മുഹൂർത്തങ്ങൾ അവർ അപൂർവ്വമായേ കണ്ടിട്ടുള്ളൂ.’’

നൈറോബിയിൽനിന്നു 407 മൈൽ അകലെയുള്ള കംപാലയിൽ എന്തെങ്ങിയിരുന്നതുകൊണ്ട് കാറുകൾ ഉടനതന്നെ പുറപ്പെട്ടു. നല്ല റോഡുകളാണ്. ഡോ: പട്ടേലിന്റെ കാറിലാണ് ബാബ സഞ്ചരിച്ചത്. മറ്റുള്ളവർ വേറെ കാറുകളിൽ പുറകെ വന്നു. മനോഹരമായ പ്രകൃതി ദൃശ്യങ്ങളാണ് ചുറ്റുപാടും ഉണ്ടായിരുന്നത്. എത്രയോ മൈൽ ദൂരം റോഡിന്റെ ഇരുവശത്തും പച്ചനിറം പൂണ്ട സസ്യജാലം സമൃദ്ധമായി കാണാമായിരുന്നു. റോഡ് ഒരു കുന്നിൽനിന്നു മറ്റൊന്നിലേക്കു ഉയർന്നുയർന്നു പോകുന്നതുകണ്ട് വളരെ

കൂതുകും തോന്നി. നൈറോബി സമുദ്രനിരപ്പിൽനിന്ന് 5,500 അടി ഉയർന്ന സ്ഥലമാണ്. ഇടയ്ക്ക് ഒരു സ്ഥലത്തു് ഉയരം 9,000 അടിയോളം എത്തുകയും, എൽഡോറോദ് എന്നിടത്തു് 7,000 അടിയോളവും ചെയ്തു. 4,000 അടി ഉയരത്തിലാണ് കംപാല സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതു്. ഈ യാത്രയിൽ സുപ്രസിദ്ധമായ 'റിഫ്റ്റ് വാലി' കാണുവാൻ സാധിക്കും. റോഡിൽനിന്ന് കിഴക്കുംതൂക്കായി 2,000 അടി താഴെയുള്ള ഒരു താഴ്വാരമാണതു്. മപ്പതിൽപരം മൈൽ വീതിയിൽ തെക്കുവടക്കായി ബഹുദൂരം നീണ്ടുകിടക്കുന്ന അതിഗംഭീരമായ ഒരു പ്രകൃതിദൃശ്യം. ഈ താഴ്വരയിലുള്ള നകുരു എന്ന തടാകത്തിന്റെ തീരത്തു് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന അതേ പേരുള്ള നഗരത്തിലെ ഭക്തജനങ്ങൾ ബാബയെ സ്വീകരിക്കുവാൻ കാത്തിരുന്നു. അവിടത്തെ മുൻ മേയറായ ശ്രീ. ടാഗോറിന്റെ ഭവനത്തിലാണ് അവർ കൂടിയിരുന്നതു്. ധ്യാനമാണ് ഈശ്വരനെ ഹൃദയവേദിയിലേക്കു് ആകർഷിക്കുന്നതെന്ന് അറിഞ്ഞിരുന്ന അവർ ഭജനയിൽ മുഴുകി. പിന്നെയും 310 മൈൽ സഞ്ചരിക്കേണ്ടിയിരുന്നെങ്കിലും ബാബ അവരുടെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു വിധേയനായി അവിടെ ഇറങ്ങി അല്പനേരം അവിടെ ഇരുന്ന് ഭക്തജനങ്ങളുടെ ആരാധന സ്വീകരിച്ചശേഷം വീണ്ടും യാത്ര തുടർന്നു.

അന്തരീക്ഷത്തിൽ നവോന്മേഷവും സന്തോഷവും തിരതല്ലി. കെനിയ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ആദർശമായ 'ഹരാംബി' (നമുക്കു് ഒത്തൊരുമിച്ചു് പരിശ്രമിക്കാം) എത്രയോ അർത്ഥവത്തായി തോന്നി. ഗോതമ്പു വയലുകൾകൊണ്ടു് പച്ച വിരിച്ച വിശാലമായ താഴ്വരകൾ ഞങ്ങൾ കണ്ടു. കൃമികീടബാധയെ ഒഴിവാക്കുന്ന

തിനുവേണ്ടി വിമാനം വഴിയാണ് ആ കൃഷിഭൂമികളിൽ മരുന്നു തളിക്കുന്നത്. വാറ്റിൽ മരങ്ങൾ വളർന്നിരിക്കുന്ന തോട്ടങ്ങളും കാലിവളർത്തു കേന്ദ്രങ്ങളും ക്ഷീരവ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളും ഞങ്ങൾ കണ്ടു. പച്ചപ്പുറവതാനം വിരിച്ച ഭൂമി കണ്ണുകൾ കവർന്നു. വായുവൻറെ കളിർമ്മ ശരീരത്തിന്റെ തളർച്ച മാറ്റി. എല്ലാ കാലത്തും മഴ കിട്ടുന്ന ഈ പ്രദേശത്തു് ധാരാളം പച്ചകളും ശുദ്ധജലം നിറഞ്ഞ തടാകങ്ങളുമുണ്ട്. ഫലപുഷ്പിയുള്ള മനോഹരമായ രാജ്യം.

നകുരുവിൽനിന്നു് 83 മൈൽ കഴിഞ്ഞുള്ള എൽ ഡോറൈറു് എന്ന സ്ഥലത്തു് പൗരാവലി ബാബയെ നഗരാതിർത്തിയിൽവെച്ചു് സ്വീകരിച്ചു. സമയക്കുറവുമൂലം അദ്ദേഹത്തിനു് നഗരത്തിൽ പോകുന്നതിനോ അവിടെ കൂടിയിരുന്ന ജനക്കൂട്ടത്തിനു് ദർശനം നൽകുന്നതിനോ സാധിച്ചില്ല. ബാബ യാത്ര തുടന്നു. ഉഗണ്ടാ രാജ്യാതിർത്തിയിൽ പ്രവേശിച്ചതോടെ ഒരു പുതിയ രീതിയിലുള്ള സ്വാഗതമാണു് ലഭിച്ചതു്. ഭരണാധികാരികൾ ബാബയ്ക്കു് അതിർത്തിയിലുള്ള മലാബ എന്ന സ്ഥലം തൊട്ടു് ഒരു പൈലറു് കാർ ഏർപ്പാടു ചെയ്തു. ബാബയുടെ പദവിയെ ആദരിക്കുന്ന ഈ ഉപചാരം അദ്ദേഹം ആ രാജ്യത്തു് ചെലവഴിച്ച കാലമത്രയും നിലവിലിരുന്നു. ഈ അകമ്പടിയോടുകൂടി കാരുകൾ ജിൻജ എന്ന സ്ഥലത്തെത്തി. അവിടെയാണു് നീലനദി പ്രസിദ്ധമായ വിക്ടോറിയ തടാകത്തിൽനിന്നു് മെഡിറ്ററേനിയൻ കടലിലേക്കുള്ള ദീർഘയാത്ര ആരംഭിക്കുന്നതു്. ജിൻജയ്ക്കു സമീപത്തുള്ള ഓവൻ ജലപാതത്തിലാണു് ഈസ്റ്റാഫ്രിക്ക മുഴുവൻ വിദ്യുച്ഛക്തി നൽകുന്ന പവർ സ്റ്റേഷൻ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അവിടെയും ഭക്തജനങ്ങൾക്കു് ബാബയുടെ ദർശനം ലഭിച്ചു.

ഉഗണ്ടയിലേക്ക് സ്വാഗതം

അങ്ങനെ, ഒടുവിൽ കംപാലയിലെത്തി; രാത്രി ഒന്നരമണിക്ക്, നൈറോബിതൊട്ട് റോഡിൽ പലേടത്തും സ്വാഗതം ആശംസിക്കുന്ന പതാകകൾ കെട്ടിയിരുന്നു. കംപാലയുടെ പരിസരത്തിൽ എത്തിയപ്പോഴാണ് അവയുടെ എണ്ണവും മോടിയും കൂടിയത്. ബാബ അതിലേ കടന്നുപോകുന്നത് രാത്രിയിലാകയാൽ അവയിൽ മിക്കതും ദീപാലംകൃതമായിരുന്നു. അവയിൽ ഭഗവാൻ എന്ന നാമം അങ്കിതമായിക്കണ്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗമനത്തെ ആഘാദത്തോടും കൃതജ്ഞതയോടുംകൂടിയാണ് അപ വിളംബരം ചെയ്തത്. ഞങ്ങളിൽ ഒരാൾ അപ 108 എണ്ണമുണ്ടെന്ന് കാണുകയുണ്ടായി ഇത് 'അഷ്ടോത്തരശതം' മനപൂർവ്വം സംവിധാനം ചെയ്തതോ, ദിവ്യമായ സങ്കല്പത്തിന്റെ ഫലമോ, എന്ന് ഞങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചില്ല, നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തിനും നേത്രങ്ങൾക്കും പ്രീതികരമായ കലവാഴകൾ അലങ്കാരത്തിന് ധാരാളമായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. വാഴയ്ക്കാ ആഫ്രിക്കയിലെ അതിപ്രധാനമായ ഒരു ആഹാരസാധനമാണെന്ന് പിന്നീട് ഞങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി.

തന്റെ വസതിയുടെ മുൻവശത്തു് ഡോ: പട്ടേൽ നാകത്തകിടുകൊണ്ട് മേൽക്കൂരയിട്ടു് താൽക്കാലികമായ ഒരു യോഗശാല നിർമ്മിച്ചിരുന്നു. അവിടെ രണ്ടായിരത്തോളം ജനങ്ങൾ,—ഇന്ത്യാക്കാരും ആഫ്രിക്കക്കാരും ആ രാത്രിയിൽ അത്ര വൈകിയ വേളയിലും ഭജനഗാനങ്ങൾ പാടിക്കൊണ്ട് കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. എത്രയോ മണിക്കൂറുകളായി അവർ അങ്ങനെ ഇരിക്ക

കുറാണു്. ബാബ കാനിൽ നിന്നിറങ്ങി നേരെ അവരുടെ ഇടയിലേക്കാണ് പോയതു്, കാത്തിരുന്ന ഭക്തജനങ്ങൾക്കു് അല്പനേരത്തെ ദർശനം നൽകിയശേഷം അദ്ദേഹം വീട്ടിനകത്തേക്കുപോയി, കംപാലയിലെ ജനങ്ങൾ അന്നുരാത്രി ഉറങ്ങിയില്ല; അവർ നേരംവെളുക്കുവാൻവേണ്ടി അക്ഷമ കാണിച്ചു, തങ്ങൾക്കു് പ്രത്യാശയും ധൈര്യവും നൽകിക്കൊണ്ടു് വന്നെത്തിയിരിക്കുന്ന സർവ്വവും അറിയുന്ന മഹാത്മാവിനെ കാണുവാൻ അവർ കൊതിച്ചു,

അതിവേഗം തീർത്ഥാടകരെക്കൊണ്ടു് യോഗശാല നിറഞ്ഞു. നേരം വെളുത്തു് ഏതാനും മണിക്കൂറുകൾ കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കു് അത്ഭുതകരതു് സ്ഥലമില്ലാതായി. അതുകൊണ്ടു് ഡോ: പട്ടേൽ നാലുവശത്തും തൂക്കിയിരുന്ന ചെട്ടിയടക്കം മാറി, ചുറ്റുംനിന്നവർക്കു് ബാബയെ കാണുവാൻ സൗകര്യം നൽകി. ഭഗവാൻ യോഗശാലയുടെ നടുവിൽ ഇട്ടിരുന്ന കസേരയിൽ ഇരിക്കുകയും, ആയിരക്കണക്കിലുള്ള ജനങ്ങൾ ഒന്നുചേർന്നു് ഭജനഗാനങ്ങൾ പാടുകയും ചെയ്തു. ഏറ്റവും മനോഹരമായ രീതിയിൽ ആത്മാർത്ഥതയോടെ കീർത്തനാലാപം ചെയ്ത ആ ജനസമൂഹത്തെ ബാബ അനുഗ്രഹിച്ചു. പിന്നീടു് അദ്ദേഹം അവരുടെ ഇടയ്ക്കുകൂടി ഇറങ്ങി നടക്കുകയും അവരുടെ മേൽ കരുണാകടാക്ഷം പതിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു് അദ്ദേഹം അല്പനേരം നിൽക്കും. ദുഃഖിതനോ, ഭഗ്നഹൃദയനോ, അവശനോ ആയ ഒരു വ്യക്തി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കും. ‘‘അദ്ദേഹം സർവ്വാന്തര്യാമിയാണല്ലോ. ഓരോരുത്തരുടെയും ഉള്ളിൽ നടക്കുന്നതു സമസ്തവും അറിയാം.’’ അങ്ങനെ നിന്നുകൊണ്ടു് കൈവീശി എല്ലാ ദുഃഖങ്ങൾ

കുറേ പ്രതിവിധിയായ ദിവ്യശാസ്ത്രം, പാവനമായ പ്രസാദസ്മരണം, സൃഷ്ടിച്ചു ആ വ്യക്തിയുടെ കൈയിൽ കൊടുക്കുകയും നെറ്റിയിൽ തൊടുവിക്കുകയും ചെയ്യും. ചിലരോടു് അതു് തിന്നുകൊള്ളുവാൻ പറയും. ബാബയുടെ നേരിട്ടുള്ള ശുശ്രൂഷയ്ക്കുവേണ്ടി ഏതായാലും പ്രാർത്ഥിച്ച ആ വ്യക്തികളാണു് മഹാസമുദ്രം കടന്നു് ആ രാജ്യത്തു് ചെല്ലുവാൻ ബാബയെ പ്രേരിപ്പിച്ചതെന്നു് ഞങ്ങൾക്കു തോന്നി.

ഉഗണ്ടയിലെ ഇൻസ്പെക്ടർ ജനറൽ ഓഫ് പോലീസ് ആയ മി. ഒറിയേമ അന്നുകാലത്തു് ബാബയ്ക്കു് ആദരാജ്ഞലികൾ അർപ്പിച്ചു. ബാബയുടെ അനുഗ്രഹവും കാരണത്താൽ പ്രതീകങ്ങളും ലഭിച്ചതിൽ അദ്ദേഹം അത്യധികം സന്തുഷ്ടനായി കണ്ടു. ഉഗണ്ടാ സൈന്യത്തിന്റെ ചീഫ് ഓഫ് സ്റ്റാഫ് ആയ ജനറൽ ഇഡിൽ അമീനാണു് പിന്നെവന്നതു്. അദ്ദേഹവും കുടുംബാംഗങ്ങളും ബാബയുമായി ദീർഘനേരം സംഭാഷണം നടത്തി. പൂർവ്വദിക്കിൽനിന്നുവന്ന മഹാനായ ആദ്ധ്യാത്മികനേതാവിൽ നിന്നു് തന്നിങ്കു് ലഭിച്ച കാരണവും അദ്ദേഹത്തെ ആനന്ദിപ്പിച്ച സംഭാഷണത്തിനിടയ്ക്കു് ബാബയുടെ സർവ്വജ്ഞത്വത്തെയും സർവ്വവ്യാപിത്വത്തെയും കുറിച്ചുള്ള സൂചനകൾ അദ്ദേഹത്തിനു് ലഭിച്ചിരിക്കണം. ആത്മാവിന്റെ രൂപ്തകളെ സഫലമാക്കി ഏതവ്യക്തികളെ സന്തുഷ്ടനാക്കിയെന്നു് ഈ ദിവ്യശുശ്രൂഷയിൽതന്നെ ബാബ അന്നത്തെ പകലും രാത്രിയും ചെലവഴിച്ചു. എവിടെയും ഇത്തന്നെയൊന്നല്ലോ ഭഗവാന്റെ പരിപാടി. കമ്പാലയിൽ ഒരു സവാരിക്കുപോയി അവിടുത്തെ പുതിയ സൗധങ്ങളും മറ്റു കാഴ്ചകളും കാണണമെന്നു് ആരോ നിർദ്ദേശിച്ചപ്പോൾ ബാബ പറഞ്ഞു: “എനിക്ക് ഈ സ്ഥലം

കാണേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഞാൻ എപ്പോഴും ഇവിടെയുണ്ട്. നിങ്ങൾ പോവുക. എന്നിക്ക് എന്റെ കൃത്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കാനുണ്ട്. അതിനുവേണ്ടിയാണ് ഞാൻ വന്നത്''.

എന്നുവരികിലും അന്നു വൈകിട്ട് കമ്പാലയ്ക്കു് ലെ സനാതനധർമ്മസമാജത്തിന്റെ ഭാരവാഹികളുടെ അപേക്ഷയ്ക്കു് വിധേയനായി ബാബ അവരുടെ ക്ഷേത്രം സന്ദർശിച്ചു. കമ്പാലയിലെ ഇന്ത്യാക്കാരായ ജനങ്ങളെല്ലാം ദർശനത്തിനായി അവിടെ കൂടിയിരുന്നു. വൈകുന്നേരം 6 മണിക്ക് ബാബ ക്ഷേത്രത്തിൽ എത്തി. ശിവന്റെയും ശ്രീരാമന്റെയും ശ്രീകൃഷ്ണന്റെയും പ്രതിഷ്ഠകൾക്കുമുമ്പിൽ നടത്തിയ മംഗളാരതി കണ്ടശേഷം അദ്ദേഹം ഏതാനും ജേനഗാനങ്ങൾ പാടി ആയിരക്കണക്കിലുള്ള ഭക്തജനങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ അമൃതസേചനം ചെയ്തു.

ക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നു മടങ്ങുന്ന ബാബ ഒരു കുന്നിൻ മുകളിലുള്ള ടെലിവിഷൻ സ്റ്റൂഡിയോ സന്ദർശിക്കുകയും കുന്നു് ഇറങ്ങിവരുമ്പോൾ കാറുനിർത്തി തന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു് അഭ്യർത്ഥിച്ച ആഫ്റിക്കക്കാരനായ ഒരു പോലീസുകാരനെ ആശംസിച്ചു ധന്യനാക്കുകയും ചെയ്തു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ചിത്രമുള്ള ഒരു ഭംഗിയേറിയ പതക്കം ബാബ അയാൾക്കു് സൃഷ്ടിച്ചുകൊടുത്തു. അയാൾ ക്രിസ്ത്യാനിയാണെന്നു് ഞങ്ങൾ പിന്നീടു് മനസ്സിലാക്കി.. ബാബ ഓരോ മനുഷ്യനും വിശ്വാസപൂർവ്വം ഉറച്ചുനില്ക്കുന്ന മതത്തിൽ അയാളെ സ്ഥിരപ്രജ്ഞനാക്കുവാനാണു് വന്നിരിക്കുന്നതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധർമ്മസംഹിത സർവ്വാഭ്യുഷിയാണ്. 1966-ലെ ശിവരാത്രിയാഘോ

ഷവേളയിൽ ബാബ താൻ പുനരുദ്ധരിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ധർമ്മപദ്ധതിയുടെ അടയാളം എന്തെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുകയുണ്ടായി. അഞ്ചു മനകളോടുകൂടിയ ഒരു ചക്രമാണത്രം. ഓരോ ചക്രത്തിലും ക്രിസ്തുമതം, ഇസ്ലാം, പാഴ്സിമതം, ബുദ്ധമതം, ഹിന്ദുമതം എന്നിവയുടെ ചിഹ്നങ്ങൾ പതിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒത്ത നടുവിൽ ഹൃദയപത്മവും, ബാബയുടെ ഉപദേശങ്ങൾ സാർവ്വലൗകികമാണ്. എല്ലാമതങ്ങളിലെയും ജിജ്ഞാസക്കൾക്കും സാധകമാകും അവ സ്വീകാര്യമാണ് ഈസ്റ്റാഫ്രിക്കയിലും അദ്ദേഹം തന്റെ കാര്യത്തിന്റെ അടയാളമായി പലകും പവിത്ര വസ്തുക്കൾ സൃഷ്ടിച്ചുകൊടുത്തപ്പോൾ ഓരോരുത്തരുടെയും മതവിശ്വാസത്തിന് അനുരൂപമായ സാധനങ്ങളായിരുന്നു അവ എന്ന് കാണുവാൻ സാധിച്ചു. അവിടുത്തെ പ്രേമത്തിന് പ്രതിബന്ധങ്ങളോ അതിർത്തിരേഖകളോ ഇല്ല.

ജനജ്ഞ വരുന്ന ഓരോരുത്തരെയും അകത്തു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്ന് സൗകര്യത്തിൽ ഇരുത്തണമെന്നും, അംഗവൈകല്യം ബാധിച്ചവരെയും രോഗികളെയും സ്നേഹപൂർവ്വം പരിചരിക്കണമെന്നും ബാബ വാളണ്ടിയർമാർക്കും മറ്റു ചുമതലക്കാർക്കും പ്രത്യേക നിർദ്ദേശം നൽകി. ജൂലായ് 2-ന് വരിവരിയായി തറയിൽ ഇരുന്ന ജനങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്ക് ഇറങ്ങി നടന്നപ്പോൾ ഇത്തരം ധാരാളം പേരെ ബാബ സ്വകാര്യശുശ്രൂഷയ്ക്കായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. അവരിൽ ധനികനും ദരിദ്രനും, ബാലനും വൃദ്ധനും ഇന്ത്യാക്കാരനും ആഫ്രിക്കക്കാരനും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. സത്യത്തിൽ ആഫ്രിക്കക്കാരായിരുന്നു മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ അധികം. അവരെയെല്ലാം ഗേറ്റിനകത്തു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി ഒരു പ്രത്യേക മുറിയുടെ മുൻവശത്തു ഇരുത്തി

ബാബ തന്നെ വെളിയിൽവന്ന് ഓരോരുത്തരെയും മുറി
 യ്ക്കകത്തേയ്ക്കു വളിച്ചു. ചിലരെ തന്നത്താൻ പിടിച്ചു
 കൊണ്ടാണു പോയതു്. ബാബയുടെ പരിചരണം
 ലഭിച്ചു് പുറത്തുവന്നവരുടെ ഭാവംതന്നെ മാറിയിരുന്നു.
 കണ്ണിൽ ഒരു പുതിയ പ്രകാശവും മുഖത്തു് ഒരു പുഞ്ചിരി
 യും, ഹൃദയത്തിൽ പ്രത്യാശയും മനസ്സിൽ ധൈര്യവും
 കളിയാടി. അവരുടെ നടപ്പിൽപ്പോലും, ഭാരം കുറഞ്ഞ
 മട്ടുതോന്നി. രണ്ടു രോഗികൾ-പള്ളുവാതം പിടിപെട്ട
 ഒരു ബാലനും, ഉരുൾകസേരയിൽ നീങ്ങിയിരുന്ന ഒരു
 പുരുഷനും-അവിടെ കൂടിയിരുന്ന ജനാവലിയെ അൽഭു
 തപരതത്തൂരാക്കി. അവശന്മാരും വികലാംഗരുമായി
 അകത്തേയ്ക്കു് നയിക്കപ്പെട്ട അവർ ചുറ്റുചുറ്റേക്കൂടെ പുറ
 തേയ്ക്കു നടന്നുവന്നു. അക്കൂട്ടത്തിൽ ആജാനബാഹുവായ
 ഒരു മനുഷ്യനെയും അകത്തു വിളിക്കുകയുണ്ടായി. എ
 ന്തിനാണു് അയാളെ വിളിച്ചതെന്നറിയാതെ ചുറ്റും
 നിന്നവർ വിസ്മയിച്ചു. ആ മനുഷ്യൻ ആജനബധിര
 നായിരുന്നു. പക്ഷേ ബാബയുടെ പരിചരണം കഴിഞ്ഞ
 പ്പോൾ, ജീവിതത്തിൽ ആദ്യമായി ശബ്ദത്തിന്റെയും
 സംഭാഷണത്തിന്റെയും ലോകത്തിലേയ്ക്കു് അയാൾക്കു്
 പ്രവേശം ലഭിച്ചു.

കമ്പാലയിലെ പരിപാടികളെയും സന്ദർശനങ്ങ
 ളെയുംപറ്റിയുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ കേട്ടപ്പോൾ ബാബ
 പറഞ്ഞു: “സാധനയിലും അദ്ധ്യാത്മവൃത്തികളിലും താ
 ല്ലഭ്യമുള്ളവരെ അവർ എത്തിച്ചേർന്ന സ്ഥാനങ്ങളിൽ
 നിന്നു് മുന്നോട്ടുപോകുവാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും
 സഹായിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതു് ആവശ്യമാണു്. അഹ
 ന്തയിലും അകാലതൃഷ്ണയിലും എന്നപോലെ, അശ്രദ്ധ
 യിലും നിരാശയിലും വീഴരുതന്നു് അവരെ ഗുണഭോ

ഷിക്കണം.' ' ഇതുകേട്ട് ബാബയുമായി അഭിമുഖസന്ദർശനത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന ഇങ്ങനെയുള്ളവരിൽ ചിലർക്ക് ഒരു പ്രത്യേക ദിവസം, ഒരു പ്രത്യേക സമയത്തു്, അതിനു സൗകര്യം നൽകാമെന്ന് ഡോ: പട്ടൽ പറഞ്ഞു. ബാബയുടെ കൃപാവിശ്വാസം നോക്കുക: ഈശ്വരകലേയ്ക്കുള്ള ഏതു പാതയിൽ ചരിക്കുന്നവരായാലും, സാധകന്മാരെയും ജിജ്ഞാസുകളോമാണെങ്കിൽ അവരെയും സഹായിക്കുവാൻ അവിടന്ന് ന.ദാ സന്നദ്ധനാണ്. ദൈനംദിനജീവിതത്തിൽ, ശാന്തിയിലേയ്ക്കും ആത്മജ്ഞാനത്തിലേയ്ക്കും നയിക്കുന്ന നിഷ്കളിലും ധർമ്മാചരണങ്ങളിലും ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നവർ ഭൂമിയെ നാശത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുന്ന സിദ്ധൗഷധവും അതിനെ നിലനിർത്തുന്ന ആന്തരചൈതന്യവുമാകുന്നു.

വൈകുന്നേരം ഭജനയ്ക്കുശേഷം ബാബ ബഹായി ആരാധനാമന്ദിരം നിൽക്കുന്ന കുന്നിൻമുകളിലേയ്ക്കു പോയി. 'ബഹായി' മദ്ധ്യപൂർവ്വദേശത്തു് ആധുനിക കാലത്തുണ്ടായ ഒരു ആദ്ധ്യാത്മികപ്രസ്ഥാനമാണ്. ബഹായി മതം എന്നും പറയാറുണ്ട്. മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ എല്ലാ മതങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനപരമായ ഐക്യത്തെപ്പറ്റി ബാബ സംസാരിച്ചു. ആചാരങ്ങളും അനുഷ്ഠാനപദ്ധതികളും ഭിന്നങ്ങളായിരിക്കും. ഭിന്നങ്ങളാകുവാനെ വഴിയുമുള്ളു. പക്ഷേ എല്ലാ മതങ്ങളുടെയും ലക്ഷ്യം മനസ്സിനെ അഹന്തനീക്കി ശുദ്ധീകരിക്കുകയും, ശരീരത്തോടും ഇന്ദ്രിയസുഖങ്ങളോടും ബാഹ്യലോകത്തിലെ വസ്തുക്കളോടും ഉള്ള മമതാബന്ധത്തിൽനിന്ന് മോചിക്കുകയും ആകുന്നു. പക്ഷേ ഐക്യത്തെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ ഐക്യരൂപത്തിനുവേണ്ടി വാദിക്കരുതെന്നും, എല്ലാ മതങ്ങളും ഒന്നാണെന്നുള്ള സിദ്ധാന്തം തന്നെ ഒരു പുതിയ

മതമായിത്തീർന്നു" നിലവിലുള്ള ഭിന്നമതങ്ങളോടു് വഴക്കു തുടങ്ങുവാൻ ഇടയാക്കുകതന്നെ. ബാബ ഉപദേശിച്ചു. ഭിന്നങ്ങളായ മതങ്ങൾ നിലനിൽക്കട്ടെ. അവ അഭേദ്യമായിപ്പെട്ടെ. അവ കൂടുതൽ ഫലപ്രദമായി ആചരിക്കപ്പെട്ടെ. അങ്ങനെ ദൈവത്തിന്റെ നാമം എല്ലാ ഭാഷകളിലും ഭിന്നരാഗങ്ങളിലും കീർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടാട്ടു. അതായിരിക്കണം നമ്മുടെ ആദർശം. ഇങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ ബാബ അംഗീകരിച്ച ആദർശപതാകയ്ക്കൽ എല്ലാ മതങ്ങളുടെയും ചിഹ്നങ്ങൾക്കു് സ്വതന്ത്രവും പ്രധാനവുമായ സ്ഥാനം നൽകിയിരിക്കുന്നതിന്റെയും, മദ്ധ്യഭാഗത്തു്, വിരിഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ഹൃദയപത്മവും അതിതന്നിന്നു് ഉയരുന്ന ജ്ഞാനസാക്ഷാൽക്കാരത്തിന്റെ ദീപശിഖയും രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതിന്റെയും അർത്ഥം നമുക്കു് വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും.

രാത്രി ഏതരമണിക്കു് ഡോ: പട്ടേലിന്റെ ഭവനത്തിൽ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോഴും ജനങ്ങൾ പിരിഞ്ഞു പോയിട്ടില്ലെന്നു കണ്ടു് ബാബ അൽഭുതപ്പെട്ടു. അവർ അപ്പോഴും ജനഗാനങ്ങൾ പാടുകയായിരുന്നു. ബാബ വീണ്ടും തങ്ങളുടെ ഇടയിലേയ്ക്കു വരുമെന്നും ദർശനം നൽകുമെന്നുമുള്ള പ്രതീക്ഷയിലാണു് അവർ ഇരുന്നതു്. കാരണവും നിറഞ്ഞ, തേജോമയമായ ആ മുഖം കണ്ടാലും കണ്ടാലും മതിവരുകയില്ല. എത്രയോ മണിക്കൂറുകൾ ആ സന്നിധിയിൽ അടുത്തിരുന്നതിനുശേഷവും പോകുവാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ മനസ്സു് സമ്മതിക്കുകയില്ല. വീണ്ടും അവിടെത്തന്നെ ഇരിക്കണമെന്ന ആഗ്രഹം ജനിക്കും. ബാബ യോഗശാലയിൽ പോവുകമാത്രമല്ല, ജനങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്കു നടന്നു്, വീണ്ടും, രോഗാന്തരന്മാരായ കുറെ ആളുകളെ പ്രത്യേക ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി തിരഞ്ഞെടുത്തു ഒരു മണി

കൂറോളം അവർക്കുവേണ്ടി ചെലവാക്കുകയും ചെയ്തു. അവരെല്ലാം അവിടന്ന് അനുഗ്രഹിച്ചു. ഒരു പക്ഷേ അവർ വളരെ അകലെയായി വന്നവരും അടുത്തദിവസം കൂടി അവിടെ താമസിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവരും ആയിരുന്നിരിക്കാം. അഥവാ ബാബയുടെ അനുഗ്രഹംനേടി സ്വന്തം ജീവിതത്തെ മധുരീകരിക്കുവാനുള്ള തീഷ്ണമായ ആഗ്രഹം ഉണ്ടായിരിക്കാം അവിടെ കയറ്റിരിക്കുവാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. ബാബ അവരുടെ പ്രയാസങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി ആഗ്രഹവും സാധിച്ചുകൊടുത്തു.

കാട്ടിൻ നടുവിലെ ജ്ഞാനോപദേശം

ജൂലായ് 3-ാം തീയതി ഞങ്ങൾക്ക് വളരെ തിരക്കുപിടിച്ച പരിപാടിയായിരുന്നു. ആദ്യം 310 മൈൽ അകലെ ടാൻസാനിയയിലുള്ള 'ങ്ഗൊറോങ്ഗൊറോ ക്രോറി' ലേയ്ക്കുള്ള വിമാനയാത്ര. അത് നിസ്തലഭംഗിയാർന്ന ചുറ്റുപാടുകളിൽ കാണുന്ന, ആഫ്രിക്കൻ വന്യജീവികളുടെ ഏറ്റവും വലിയ സമാഹാരമാണെന്നാണ് പറയുന്നത്. കമ്പാലയിൽനിന്ന് 21 മൈൽ അകലെയുള്ള എൻറബ്ബെ വിമാനത്താവളംവരെ കാറിൽപോയി ബാബയും അകമ്പടിക്കാരും കാലത്തു് 7. 15-ന് ഒരു പ്രത്യേക വിമാനത്തിൽകയറി. ഞങ്ങൾ മൂന്നുപേർ അതിനു പുറകേ മറ്റൊരു ചെറിയ വിമാനത്തിലും യാത്രചെയ്തു. 8. 35 വരെ ഞങ്ങൾ വിക്ടോറിയ തടാകത്തിന്റെ മീതെകൂടിയാണ് പറന്നത്. നീലനദിയുടെ തൊട്ടിൽ എന്ന് പറയുന്ന ഈ വലിയ ശുദ്ധജലതടാകത്തിന് 250 മൈൽ നീളവും 150 മൈൽ

വീതിയും ഉണ്ട്. സമുദ്രനിരപ്പിൽനിന്നും 4,000 അടി ഉയരത്തിലാണ് അതു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. വിമാനത്തിൽനിന്നുള്ള കാഴ്ച മനോഹരമായിരുന്നു. തടാകത്തിൽ കടംപച്ചനിറത്തിലുള്ള ദ്വീപുകൾ ഞങ്ങൾ കണ്ടു. എന്നാൽ തടാകത്തിന്റെ തീരങ്ങൾ വിദൂരമായ നീലി മധ്യിൽ അദൃശ്യമായിരുന്നു. സെറൈഗെറ്റി നാഷണൽ പാർക്ക് മുക്തിലൂടെയാണ് ഞങ്ങൾ യാത്ര ചെയ്യുന്നത്. വിമാനത്തിലെ പൈലറ്റ് പറഞ്ഞു. അവിടെ ഞ്ഞ സിംഹങ്ങൾ ലോകപ്രസിദ്ധങ്ങളാണ്. സീബ്രാ, ഗസീൽ, ഗ്ന തുടങ്ങിയ മൃഗജാതികൾ നൂറുകണക്കിലും ആയിരക്കണക്കിലുമുള്ള വലിയ പറങ്ങളായി സഞ്ചരിക്കുന്നത് ചിലപ്പോൾ കാണാമെന്നും, ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നും, അയാൾ പറഞ്ഞു. അതു വലിയ കാര്യമായി. സീബ്രാകളുടെയും ആൻറിലോപ്പകളുടെയും ഏതാനും കൂട്ടങ്ങളെ 7,000 അടി ഉയരത്തിൽനിന്നും ഞങ്ങൾക്കു കാണുവാൻ സാധിച്ചു. കാലത്തു് 9. 15-നു് ഞങ്ങൾ ക്രോററിന്റെ നടുക്കുതന്നെയുള്ള ഏയർ സ്റ്റിപ്പിൽ ഇറങ്ങി. ഒരു തടാകത്തിന്റെ സമീപത്താണ് വിമാനം ഇറങ്ങിയതു്. അവിടെ ലക്ഷക്കണക്കിൽ ജീവിക്കുന്ന ഫ്ലാമിംഗോ പക്ഷികൾ രസകരമായ കാഴ്ചയായിരുന്നു.

ബാബ അലിസമയം മുമ്പു് അവിടെ എത്തിയിരുന്നു. നൈറോബിയിൽനിന്നു് ബോബു് റെയ്മുറു മറ്റു ചിലരും പ്രത്യേക വിമാനം വഴി കുറച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ എത്തിച്ചേർന്നു. ഈ ക്രോറർ അതിവിശാലമായ ഒരു സമതലമാണ്. പൂർവ്വഗുണ്ടളിൽ അതൊരു ഗംഭീരമായ അഗ്നിപർവ്വതമായിരുന്നു. ഇന്നിപ്പോൾ ചുറ്റുമുള്ള വരമ്പുമാത്രമേ അതിന്റെ ലക്ഷണമായി ശേഷിച്ചിട്ടു

ജ്ഞ. സമതലത്തിന് 127 പതുരശ്രമൈൽ വിസ്താരമുണ്ട്. പുൽത്തകിടിയും കുറിക്കാടും വനവുമാണ്. അസംഖ്യം വന്യജന്തുക്കളുടെ ജീവിതരംഗമാണത്ത് മസായി വർഗ്ഗക്കാരായ കുറെ മാട്ടിടയന്മാരും അവിടെയുണ്ട്. വിചിത്രമായ ഈ ചുറ്റുപാടുകളിൽ കാലിമേച്ചു അവരും സുഖമായി കഴിയുന്നു. അവിടെയുള്ള വിശ്രമമന്ദിരത്തിലേയ്ക്ക് ഞങ്ങൾ കാനിൽപോയി. വഴിക്കൂട് ഒരു ചെറിയ ആനക്കൂട്ടത്തെയും ഏകാകിയായ ഒരു ഒട്ടകപ്പക്ഷിയെയും കണ്ടു. ഒരു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞ് അടിവശത്തേയ്ക്ക് ഇറങ്ങിവന്നപ്പോൾ കാട്ടുപോത്ത്, ഗ്ന, സീബ്രാ തുടങ്ങിയ വന്യജന്തുക്കളെ ധാരാളമായി ഞങ്ങൾ കണ്ടുമുട്ടി. കൂടെ സഞ്ചരിച്ച റേഞ്ചർമാർ ഈ വന്യജീവികളുടെ വമ്പിച്ച പറ്റങ്ങളെ അടുത്തുകാണാൻ സൗകര്യമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്ക് ഞങ്ങളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. ധാരാളം ഒട്ടകപ്പക്ഷികളെയും പലതരം കുരങ്ങുകളെയും വിചിത്രമായ എത്രയോ ജാതി നീർക്കിളികളെയും കൊക്കകളെയും കണ്ടു. ഈ ജന്തുക്കളുടെയെല്ലാം രാജാവായ സിംഹത്തെ കാണുവാനായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ ആകാംക്ഷ. റേഞ്ചർമാർ, പുല്ലിനിടയ്ക്ക് പകുതിയോളം മറഞ്ഞ നിലയിൽ വിശ്രമിക്കുന്ന ഒരു ആൺസിംഹത്തെ കണ്ടുപിടിച്ചു. കാരുകൾ അതിന്റെ സമീപത്തേയ്ക്ക് ചെന്നപ്പോൾ ഒരു വിമുഖഭാവം പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ആ മൃഗരാജൻ അവിടെ ഇരുന്നപ്പോഴുള്ള അപ്പോഴേയ്ക്ക് പുല്ലിനിടയ്ക്ക് ഉറങ്ങിക്കിടന്ന രണ്ട് പെൺസിംഹങ്ങളുടെ മേൽ കാറ്റ് കയറി കയറിയില്ലെന്നായി. ഭാഗ്യത്തിന് അവ ഏഴുനേരം മാറിപ്പോയി. ഞങ്ങൾ ആ മൃഗങ്ങളോട് ഏതാനും വാരയോളം അടുത്തു ചെല്ലുകയും അവയ്ക്ക് ചുറ്റും കാരോടിച്ച് അവയെ നല്ലതുപോലെ

നോക്കിക്കാണുകയും ചെയ്തു. അവയുടെ ഇണക്കം കണ്ടു് ഞങ്ങൾ അൽഭുതപ്പെട്ടു. അവ വളർത്തുമൃഗങ്ങളല്ലെന്നും, വന്യസ്വഭാവം തികഞ്ഞ ജന്തുക്കളാണെന്നും ഉള്ള വസ്തുത എടുത്തു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നുവരികിലും അവ കാരുകൾ കണ്ടു് ശീലിച്ചുപോയി. കാരുകൾ ഓടുന്നതു കണ്ടാലും അവയ്ക്കു് കൂസലില്ല. പക്ഷേ മനുഷ്യർ കാര തന്നിന്നു് ഇറങ്ങി നടന്നാൽ ആപത്താണ്. ആ പ്രൗഢമൃഗങ്ങളെ വിട്ടുപോരുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു് സങ്കടം തോന്നി അവയോടു് ഞങ്ങൾക്കു് സ്നേഹമായി എന്നു തന്നെ പറയാം. അവ സമ്യഗ്ശീലരായിട്ടാണ് കാണപ്പെട്ടതു് തങ്ങളെ ലോകം കാണുന്നതു് അവയ്ക്കു് ഇഷ്ടമാണെന്നു തോന്നി അടുത്തുതന്നെ, ഒരു രാജ്ഞിയെപ്പോലെ ഉച്ചാസയാത്രയ്ക്കിറങ്ങിയ മറ്റൊരു പെൺസിംഹത്തെ ഞങ്ങൾ കണ്ടു. അതു് വെറും ഉല്പാസമല്ലെന്നും, ഭീകരമായ ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയ പ്രസ്ഥാനമാണെന്നും ഞങ്ങൾക്കു് ക്ഷണേന ബോദ്ധ്യമായി. എന്തെന്നാൽ പോത്തുകളും ഗ്നുകളും അൽഭുതകരമായ വിധത്തിൽ അവളുടെ സാന്നിദ്ധ്യം മനസ്സിലാക്കുകയും മിന്നൽ വേഗത്തിൽ ആ പരിസരത്തിൽനിന്നു് പാഞ്ഞുമാറുകയും ചെയ്തു. ജിരാഫകൾ, ജംഗമമായ നിരീക്ഷണഗോപുരങ്ങൾപോലെ, അവയ്ക്കുമാത്രം അറിവുള്ള രഹസ്യരീതിയിൽ, ശത്രുവിന്റെ ആഗമനത്തെപ്പറ്റി ആ ജന്തുക്കൾക്കു് അറിവു നൽകിയിരിക്കണമെന്നു് ബാബ പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിനു് സഹായം, സേവനം എന്നീ വസ്തുതകളിലാണ് താല്പര്യം. ഭീഷണിയുടെയും നിഗ്രഹത്തിന്റെയും ഗുഹതന്ത്രങ്ങളിലല്ല.

വൈകുന്നേരം 4 മണിக்கு് ബാബ ആ സ്ഥലം വിട്ടു. അതിന്നുമുമ്പു്, തന്നെ അനുഗമിച്ച റഞ്ചർമാർക്കു്

അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രീതിയുടെ സ്മാരകങ്ങൾ നൽകി. വർഷത്തിന്റെ അർത്ഥം അവർക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിവില്ല. അതുകൊണ്ട് തന്റെ ചരത്രങ്ങളാണ് അദ്ദേഹം സമ്മാനിച്ചത്, തന്റെയടുത്തെ ചെലവഴിച്ച ആ നന്ദപൂർണ്ണമായ സമയത്തെപ്പറ്റി കാർമ്മികുവാൻ അത് അവർക്ക് ഉപകരിക്കുമെന്നും, ആ നിലയിൽ അവർ അവയെ വിലമതിക്കുമെന്നും ബാബയ്ക്ക് അറിയാം. വിമാനത്തിന്റെ പൈലറ്റായ ബ്രിട്ടീഷുകാരന് ബാബ തിരുഹൃദയത്തോടുകൂടിയ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഒരു ചിത്രം സമ്മാനിച്ചു. റേഞ്ചർമാർക്ക് കിട്ടിയതു കണ്ടപ്പോൾ അയാൾക്കും ബാബയുടെ ചിത്രം കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്നുണ്ടായിരുന്നു എന്ന് കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ ബാബ ചോദിച്ചു: “എന്റെ ചിത്രവും വേണോ?” അയാൾ വേണം എന്ന് തലകലുക്കിയപ്പോൾ ബാബ അതും സൂക്ഷിച്ച് കൊടുത്തു.

ഞങ്ങളുടെ ചെറിയ വിമാനവും പുറകേ പറന്നു. അനുകൂലമായ കാലാവസ്ഥയിൽ അതും നല്ല വാഹനമാണ്. നാടോൺ എന്ന തടാകത്തിനടുത്ത് ഒരു പുതിയ അഗ്നിപർവ്വതം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. 8,000 അടി പൊക്കത്തിൽ ഭൂഗർഭത്തിൽനിന്നു വമിച്ച ചാരംകൊണ്ടു മൂടിയ ലക്ഷണമൊത്ത ഒരു ഗിരിശൃംഗം. വിമാനം അതിന്റെ നേരെ മുകളിൽക്കൂടിപറക്കുകയും അതിന്റെ മുഖമണ്ഡലത്തിലേയ്ക്ക് ഒരിക്കലുംമറക്കാത്ത ഒരു വീക്ഷണം ഞങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുകയുംചെയ്തു. അതിൽനിന്ന് അഗ്നിഭഗവാനുവേണ്ടിയുള്ള ധൂപാർച്ചനപോലെ പുക പൊങ്ങുന്നത് ഞങ്ങൾ കണ്ടു. ജിരാഫകളെയും ഒട്ടകപ്പക്ഷികളെയും കാണുന്നതിനായി നൈറോബി നാഷണൽ പാർക്കിനുമുകളിൽ പത്തു മിനിട്ടോളം ചുറ്റു പറ്റുന്നതിനുശേഷം

മാൺ ഞങ്ങൾ ഏ.ബകാസി വിമാനത്താവളത്തിൽ ഇറങ്ങിയത്.

നൈറോബിയിൽ വലിയ ഉത്സാഹപ്രകടനം കണ്ടു. ഏതെന്നാൽ ബാബ അന്നു വൈകിട്ട് 6.30-ന് ആ നഗരത്തിൽ ഒരു പൊതുയോഗത്തിൽ പ്രസംഗിക്കാമെന്ന് ഏറ്റിരുന്നു. യോഗസ്ഥലത്തേക്കുള്ള റോഡുകളിൽ കറുക്കളും മനുഷ്യരും തിങ്ങിനിറഞ്ഞു. ഇത്ര വലിയ പുരുഷാരം അവിടെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു പറയുന്നു. ബാബയുടെ നേക്കുള്ള സാർവ്വലൗകികമായ ആകർഷണം ഒരു മതാചാര്യന്റെ കാര്യത്തിലും ഉണ്ടാവുകയില്ല. അവിടത്തേയ്ക്ക് പ്രത്യേകമായ വിശ്വാസ പ്രമാണങ്ങളോ സിദ്ധാന്തങ്ങളോ ആചാരപദ്ധതികളോ സംഘടനയോ ഇല്ല പ്രേമവും വിശ്വാസവും കൊണ്ടാണ് അവിടന്ന് ഓരോ ഹൃദയത്തിലും തന്റെ ശ്രീകോവിൽ പണിയുന്നത്. ബാബയെ കാണുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ കേൾക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി ചുരുങ്ങിയത് 20,000 ജനങ്ങളെങ്കിലും കൂടുകയുണ്ടായി. യോഗസ്ഥലത്തു് എത്തിയപ്പോൾ എത്രയോ നേരമായി കാത്തിരിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയാഭിലാഷം ബാബ ക്ഷണേന മനസ്സിലാക്കുകയും, ദീപ്തിമത്തായി അലങ്കരിച്ചിരുന്ന പ്രസംഗവേദിയിലേക്ക് പോകുന്നതിനുപകരം സദസ്യരുടെ ഇടയിലേക്ക് നീങ്ങുകയും ചെയ്തു. അവർ അദ്ദേഹത്തിനു നടക്കുവാൻ വഴിയുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു. പലരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാദസ്പർശം നടത്തി. മറ്റുള്ളവർ തേജോമയമായ ആ മുഖം അടുത്തുകണ്ട് അതിൽ നിന്നുപ്രസരിച്ച കാരുണ്യവും ആസ്വദിച്ചു. ഒടുവിൽ പ്രസംഗവേദിയിൽ കയറിയപ്പോഴേയ്ക്ക് സദസ്സിന്റെ നേത്രങ്ങളും ഹൃദയവും ഒരുപോലെ അദ്ദേഹത്തിൽ ഏകാഗ്രതയോടെ ലക്ഷിതമായി

‘‘ഭിദ്യാത്ഥ സ്വരൂപമാരേ’’ എന്ന സംബോധനയോടുകൂടിയാണ് ബാബ തന്റെ പ്രഭാഷണം ആരംഭിച്ചത്. തന്റെ മുഖിലിരുന്ന ഓരോ വ്യക്തിയും അവിടത്തേക്ക് ഭിദ്യചൈതന്യത്തിന്റെ സ്പുലിംഗമാണ്; ഈശ്വരത്വമാകുന്നമഹാസമുദ്രത്തിലെ ഋതരംഗം. യഥാർത്ഥത്തിൽ, ആഫ്രിക്കയിലും മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലും ഇതു തന്നെയായിരുന്നു ബാബയുടെ സന്ദേശത്തിന്റെ സാരസർവ്വസ്വം. മജ്ജിമാംസ രക്തനിർമ്മിതമായ ഈ ശരീരമാകുന്ന ആവരണത്തിന്റെ ഉള്ളിലെ സത്യമാണ് അവസ്ഥയായ ദൈവത്വമായി, അദ്ദേഹം കാണുന്നത്. അതു കാണണമെന്നാണ് നമ്മെ ഉപദേശിക്കുന്നത്. എല്ലാ ജീവികളുടെയും പരസ്പര പ്രേരണയിന്റെ ഉറപ്പേറ്റിയ അടിസ്ഥാനവും പ്രോക് ശക്തിയുമാണ് ഈ ദർശനം. ഈ തത്വത്തിന്റെ വിശദീകരണത്തിനാണ് ബാബ തന്റെ പ്രഭാഷണത്തിൽ ഉദ്യമിച്ചത്. ആഫ്രിക്കയിലെ ഇന്നത്തെ ചുറ്റുപാടുകളിൽ ഈ സന്ദേശത്തിന് സവിശേഷമായ പ്രസക്തിയുണ്ട്. ഡോ: സി. ജി. പട്ടേൽ തന്റെ ഉപക്രമപ്രസംഗത്തിൽ ആഫ്രിക്കയിൽ ജീവിക്കുന്ന ഇന്ത്യാക്കാരുടെ മനസ്സിലുണ്ടായിരിക്കുന്ന വ്യാകുലതകളെയും ആശങ്കകളെയുംപറ്റി പരാമർശിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ ബാബയുടെ സ്നേഹാതുരം നിറഞ്ഞ സന്ദേശവചനം മനുഷ്യ സമത്വത്തിന്റെ അംഗീകരണത്തിനുവേണ്ടി നൽകിയ ഉപദേശരൂപമായ, ആദ്ധ്യാത്മികമായ, പ്രത്യുഷധയായിരുന്നു.

ഈശ്വരനാമത്തെ കീർത്തനം ചെയ്യണമെന്ന് ബാബ നിർദ്ദേശിച്ചു. ആ വചനമാണ് ശരീരമായി രൂപപരിണാമം നേടുന്നത്. ആ പ്രാർത്ഥനയാണ് പ്രേമസ്വരൂപനായ ഈശ്വരൻ കേൾക്കുന്നത് അതു ഈശ്വര

മഹത്വത്തിന്റെ സംക്ഷേപമാകുന്നു. ബാബ തന്നെ ചലനാമാവലികൾ പാടുകയും മധ്യധൂരമായ ആ സ്വരത്തിന്റെ വശീകരണശക്തികൊണ്ടും നാമങ്ങളുടെ അർത്ഥവൈചത്ര്യംകൊണ്ടും സദസ്സിനെ ആനന്ദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

താമസസ്ഥലത്തു മടങ്ങിയെത്തിയശേഷം ബാബ അല്പനേരം ഒരു ടെലിവിഷൻ സെറ്റിന്റെ മുൻപിൽ ഇരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുള്ളവരിൽ ചിലർ ആദ്യമായിട്ടാണ് ബഹുജനസമ്പർക്കത്തിനുള്ള ആ ഉപകരണം കണ്ടത്. അതിൽ കണ്ട ചിത്രങ്ങൾ ഇക്കാതിരി പ്രക്ഷേപണവിദ്യകൾ വരുത്തുന്ന ദോഷത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു ചർച്ചയ്ക്ക് വഴിതെളിച്ചു. ഇത്തരം ശക്തിയേറിയ ഉപകരണങ്ങൾ താമസവും രാജസവുമായ ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വിനിയോഗിക്കരുതെന്ന് ബാബ പറഞ്ഞു. അവ ശ്രേഷ്ഠവികാരങ്ങളെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുവാനും കഴിവുള്ളവയാണ്. അവയെ മനുഷ്യനിൽ അന്തർലീനമായ സാത്വികപ്രവണതകളെ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതിനാണ് ഉപയോഗിക്കേണ്ടത്. പ്രായമായവരെയും ഈശ്വരവിചാരമുള്ളവരെയും അറിവുള്ളവരെയും ആദരിക്കുന്നതിനും നന്മയുടെയും മഹത്വത്തിന്റെയും പ്രതിഭാസങ്ങളുടെ നേക്ക് ഭയഭക്തിയോടെ ജീവിക്കുന്നതിനും, വിനയവും അകൃത്രിമത്വവും വളർത്തുന്നതിനും, ഭൂഷിച്ച വികാരങ്ങളെയും വിദ്വേഷങ്ങളെയും കീഴടക്കുന്നതിനും പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ആന്തരവാസനകളെയാണ് പോഷിപ്പിക്കേണ്ടത്. “ഈ പരിപാടികൾ സംഘടിപ്പിക്കുന്നവരുടെ ലക്ഷ്യം കൂടുതൽ കൂടുതൽ ആളുകളെ അവയിലേയ്ക്ക് ആകർഷിക്കണം എന്നതാകയാൽ സംസ്കാരശൂന്യതയും മൃഗീയവികാരങ്ങളും നിറഞ്ഞ ഹീനകൃത്യങ്ങളും ഹിംസ

യും ക്രമലോലപത്യാവുമാണ് അവർ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നത്. മനുഷ്യൻ ദൈവത്തത്തിന്റെ ആചാര്യക്കരണമാണെന്ന വസ്തുത അക്കൂട്ടരെ പഠിപ്പിച്ചാൽ അവരിങ്ങനെ മനുഷ്യനെ അധഃപതിപ്പിക്കുകയല്ല എന്ന് ബാബ പറഞ്ഞു. താമസ രാജസഭാവങ്ങളെ പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന ടെലിവിഷൻ 'ടെലിവിഷം' ആണെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർവചനം. ക്രമപരായണത്വവും അനാദരവും ദുരാഗ്രഹവും രക്തദാഹവും വളർത്തുന്ന സിനിമയുടെയും കഥാപുസ്തകങ്ങളുടെയും നിർദ്വേഷനം നിർദ്വേഷനമായ ശത്രുവാണ് ബാബ. കട്ടിക്കാലം മുതൽ തന്നെ പൊതുജനപ്രീതികുവേണ്ടി സാഹിത്യത്തിന്റെയും കലകളുടെയും നിലവാരം താഴ്ന്നതിനെതിരായി അദ്ദേഹം സമരം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

കാട്ടിലെ സിംഹങ്ങളുടെ ഗർജ്ജനം ജനങ്ങളെ ഉണർത്തുന്ന, ലോകത്തിലെ ഒരേ ഒരു നഗരമാണ് നൈറോബി. അതിന്റെ പ്രാന്തപ്രദേശങ്ങളിലേയ്ക്ക് ഇന്നും ചിലപ്പോഴൊക്കെ സിംഹങ്ങൾ കടന്നുവരാറുണ്ട്. കുറേ വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പുവരെ ഈ പ്രദേശം അവയുടെ അധിവാസരംഗമായിരുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ നൈറോബി നാഷണൽ പാർക്ക് ആ നഗരത്തിന്റെ പ്രാന്തപ്രദേശമെന്നതന്നെ പറയാവുന്നതാകുന്നു. അവിടെ പലതരം കാട്ടുമൃഗങ്ങൾ ധാരാളമായി ജീവിക്കുന്നു. "നിങ്ങൾക്ക് റോഡിൽക്കിടന്ന് സുഖവിശ്രമംകൊള്ളുന്ന സിംഹങ്ങളെ കാണുവാൻ ധാരാളം സാധ്യതയുണ്ട്". എന്ന് ഒരു സ്നേഹിതൻ ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞു. സിംഹത്തെ അല്ലെങ്കിലും അഞ്ചു ചീറ്റാകളെ ഞങ്ങൾ കാണുകയും ചെയ്തു. റോഡിന്റെ നടുവിൽ ഒരു യോഗംകൂടി എന്തോ അത്യാവശ്യകാര്യം ചർച്ചചെയ്യുന്നത്! ഞങ്ങളുടെ കാറുകൾ അവയ്ക്ക്

വലിയ ഉപദ്രവമായിത്തോന്നി. അതുകൊണ്ട് അവ
 റോഡുവിട്ടുള്ള ഒരു സ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് മാറുകയും പോകു
 ന്ന പോക്കിൽ ഞങ്ങളെ അടിച്ചു ശപിക്കുകയും ചെയ്തു.
 നീർക്കുതിരകൾ (ഹിപ്പോ) കിടക്കുന്ന ജലാശയത്തിലേ
 യ്ക്ക് ഞങ്ങൾ പോയി. അവിടെ ചീങ്കണ്ണികൾ നി
 റഞ്ഞ ഒരു പുഴയിൽ അവയുടെ ഒരു പറഞ്ഞെത്തന്നെ ഞ
 ങ്ങൾ കണ്ടു. ഈ ജന്തുക്കളുടെ സഹവർത്തിത്വത്തെപ്പറ്റി
 ബാബ എടുത്തു പറഞ്ഞു. പ്രകൃതിയിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള
 സഹകരണത്തിന്റെ എത്രയോ ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാ
 വുന്നതാണ്. നീർക്കുതിരകളെ കണ്ടു മടങ്ങുന്ന വഴിക്ക്
 പൊങ്ങിയ ഒരു പാറപ്പറ്റത്തു കിടന്ന് അന്യോന്യം സ്നേ
 ഹപ്രകടനം നടത്തുന്ന രണ്ട് സടധാരികളായ സിംഹ
 ങ്ങളെ ഞങ്ങൾ കണ്ടു. ഞങ്ങളുടെ മൂന്നു കാറുകൾ പത്തടി
 യോളം അടുത്തു ചെന്നപ്പോൾ, അവ ഉദാസീനഭാവ
 ത്തിൽ ഉരുണ്ടുനിൽക്കുന്നത് സിനിമാതാരങ്ങളെപ്പോലെ,
 ചിത്രമെടുക്കുവാൻ വേണ്ടി എന്ന മട്ടിൽ; അല്പനേരം
 സ്ഥിതിചെയ്തു. പത്തു ക്യാമറകൾ ഉടനെ അവയുടെ
 പടമെടുത്തു. അതു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ മൃഗരാജന്മാർ അ
 ല്ലം അകലെ വിശ്രമിച്ചിരുന്ന രൂപവതികളായ മൂന്ന്
 പെൺ സിംഹങ്ങളുടെ സമീപത്തേയ്ക്ക് നടന്നുപോയി.
 സൂഷ്മവൈഭവത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠർപ്പണങ്ങളായ പ്രസ്തുത
 ജന്തുക്കളെ വിട്ട് മനസ്സില്ലാമനസ്സോടെയാണ് ഞങ്ങൾ
 പാറക്കെട്ടുകളിൽനിന്ന്, പുഷ്പങ്ങൾ നിറഞ്ഞ പട്ടണ
 ത്തിലേയ്ക്ക് പോന്നത്.

ഉച്ചയ്ക്ക് ആഹാരത്തിനുശേഷം ഡോ: പട്ടേൽ ബാ
 ബയെയും കൂടെയുള്ളവരെയും നന്യകി എന്ന സ്ഥലത്തേക്ക്
 കൊണ്ടുപോയി. ശരിക്കും ഭൂമധ്യരേഖയിൽ കിടക്കുന്ന
 സ്ഥലമാണിത്. 6,400 അടി പൊക്കം. നൈറോ

ബിൽനിന്ന് 123 മൈൽ ദൂരം. അവിടെ നിന്നാണ് 17,000 അടി ഉയരമുള്ള കെനിയ എന്ന കൊടുമുടിയിലേക്കുള്ള കയറ്റം ആരംഭിക്കുന്നത്. നല്ല ടാറിട്ട റോഡാണ്. അത് കുന്നിൽനിന്ന് കുന്നിലേക്ക്. കാപ്പി, സിസൽ, എന്നിവ വളരുന്ന കൃഷിത്തോട്ടങ്ങളിലൂടെ വളഞ്ഞു തിരിഞ്ഞു പോകുന്നു. ഈ തോട്ടങ്ങളിൽ കിടക്കിയ ഗോത്രക്കാരുടെ വൃത്താകാരമായ പുല്ലുമേഞ്ഞ പാപ്പിടങ്ങൾ കാണാം. അങ്ങകലെ മലയിടയിലെ നീരസ്യമായ വനപ്രദേശത്താണ് സീക്രറ്റ് വാലി എന്ന സ്ഥലം. അവിടെയാണ് ബാബയും കൂടെയുള്ളവരും രാത്രി കഴിച്ചത്. അവിടെവെച്ച് ഞങ്ങൾ പുലികളെയും മറ്റു വന്യമൃഗങ്ങളെയും കണ്ടു. ഭഗവാൻ പകർന്ന ജ്ഞാനം ഉൾക്കൊണ്ട് ധന്യരാവുകയും ചെയ്തു. പുലിയുടെ വരവിനെപ്പറ്റി നേരത്തെ ഞങ്ങൾക്ക് വിവരം നൽകിയിരുന്നു. അവ മണിക്കണക്കിനുതന്നെ വന്നു. ഒരു തള്ളപ്പുലിയും രണ്ടു കുട്ടികളും അവയ്ക്കുവേണ്ട തീറ്റ തയ്യാറാക്കി വെച്ചിരുന്ന പൊങ്ങിയ മാടത്തിലേക്ക് ചാടിക്കയറി. ശക്തിയേറിയ വൈദ്യുത പ്രകാശവും ക്യാമറകളുടെ ശബ്ദവും ഒന്നും അവയ്ക്ക് പ്രതിബന്ധങ്ങളായില്ല. പക്ഷേ ബാബയ്ക്ക് ഇതിലെങ്ങും താല്പര്യം തോന്നിയില്ല. നൈറോബിയിൽ നൂറുകണക്കിൽ കാത്തിരിക്കുന്ന ഭക്തജനങ്ങളെ വിട്ട് കാട്ടിൻ നടുവിൽ ഇരിക്കുവാൻ ഇടയായല്ലോ എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അന്ന് വ്യാഴാഴ്ചയായിരുന്നു. നഗരത്തലായിരുന്നെങ്കിൽ എല്ലാവർക്കും ആ രാത്രിയിൽ ഭജനയിൽപങ്കുകൊള്ളാമായിരുന്നു. ഏതായാലും ഉള്ള സമയം ഫലപ്രദമായിചെലവഴിക്കുന്നതിന് ഞങ്ങളുടെ സംശയങ്ങൾക്കും ചോദ്യങ്ങൾക്കും മറുപടി പറയാമെന്ന് ബാബ സമ്മ

തിച്ചു. മനസ്സിനെയും അതിന്റെ നിയന്ത്രണത്തെയും
കർച്ചയായിരുന്നു സംഭാഷണം. മനസ്സ് എങ്ങനെയാണു്
അതു് എപ്പോഴും ധ്യാനിക്കുന്ന വസ്തുക്കളുടെ സ്വഭാവം
കൈക്കൊള്ളുന്നത് എന്നു് ബാബ വിശദീകരിച്ചു. നല്ല
വസ്തുക്കളിലും മാലിന്യങ്ങളിലും ഒരുപോലെ ചെന്നു
പറുന്ന ഈ ചുരുക്കം തേൻമാത്രം തേടുന്ന തേനീച്ചയ്ക്കും തമ്മി
ലുള്ള വ്യത്യാസം ബാബ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു. തേനീച്ച
ചുറ്റിപ്പറക്കുന്നതങ്ങനെ എന്നു് കൈവീശിക്കാണിച്ച
തിനിടയ്ക്കു് ബാബയുടെ കൈത്തലത്തിൽ തന്റെ
തന്നെ ചിത്രമുള്ള ഒരു വലിയ പതക്കം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.
ഞങ്ങളുടെ വിസ്മയം അടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ അദ്ദേഹം
അതു് തന്റെ മുമ്പിലിരുന്ന ഭക്തന്റെ കൈയ്യിൽ കൊടു
ത്തിട്ടു പറഞ്ഞു: “ഇതാ ഇതു് ധരിച്ചുകൊള്ള. നിങ്ങൾ
വളരെക്കാലമായാ ഇതിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണു്”
എന്നിട്ടു് ബാക്കിയുള്ളവരോടു്: “അതു് നിങ്ങളിൽ
ഒരാൾക്കു് മാത്രമേ ആയുള്ളു. നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തർക്കും
ഈ വ്യാഴാഴ്ചരാത്രി ഈ സീക്രറ്റു് വാലിയിൽവെച്ചു്
എന്തെങ്കിലും കിട്ടണമെന്നുണ്ടു്” എന്നു പറഞ്ഞു് കൈ
വീശി. അപ്പോൾ, അതാ വരുന്നു, അടുപ്പുള്ള ഒരു സുവ
ണ്ണ പാത്രം. അതു നിറയെ അമൃതായിരുന്നു—വർണ്ണിക്ക
വാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം മാധുര്യമേറിയതു്. ഭാവനയ്ക്കു്
സങ്കല്പിക്കാൻ കഴിയാത്ത സുഗന്ധം പരത്തുന്നത്. അ
ങ്ങിനെ സമുദ്രനിരപ്പിൽനിന്നു് 11,000 അടി ഉയരത്തി
ലുള്ള സീക്രറ്റു് വാലിയിൽവെച്ചു് ആ കളിരേറിയ രാ
ത്രിയിൽ ഗുരുവാരം എന്നു പറയുന്ന, ഗുരുവിനെ ആരാ
ധിക്കേണ്ട, വ്യാഴാഴ്ച ആ ദിവ്യഹസ്തം ഒരു സ്വർണ്ണക്ക
രണ്ടികൊണ്ടു് ആ പൊൻകടത്തിൽനിന്നു് ഞങ്ങൾക്കു്
അമൃതം പകർന്നുതന്നു. ഭഗവാൻ പൂർവ്വനിശ്ചയം കൂടാതെ

സ്വമേധയാ ചെയ്ത കൃപാഭാനമാണിത്. എത്രയോ വർഷത്തെ പ്രാർത്ഥനയും തപസ്സുംകൊണ്ടുപോലും അതൻ അർഹത നേടുവാൻ കഴിയുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. തെളിഞ്ഞ നീലാകാശത്തുനിന്നു മഴ പെയ്യുന്നതുപോലെയാണു് അതു് അനുഭവപ്പെട്ടതു്. വെയിലുകൊണ്ടു വരണ്ട കൃഷി ചെടികളുടെ നേർക്കു് ഈശ്വരൻ തോന്നിയ സഹതാപത്തിന്റെ ഫലം.

ഞങ്ങൾ താമസിച്ച വിശ്രമമന്ദിരത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ ഒരു മുസ്ലീം ആയിരുന്നു. അയാളെ അകത്തുവിളിച്ചു് ബാബ അയാളുടെ റോഗത്തിനു് (തൊണ്ടമുഴ-ടോൺസിൾസ്) പ്രതിവിധിയായി വിദൂതി സൃഷ്ടിച്ചുകൊടുത്തു. ‘ഞാൻ അനുഗൃഹീതനായി’ എന്നു് അയാൾ പറഞ്ഞു, ബാബയുടെ ഒരു ചിത്രവും അയാൾ ചോദിച്ചു വാങ്ങി. അവിടത്തെ ഭൃത്യന്മാരും വിഗണിക്കപ്പെട്ടില്ല. ബാബയുമായി രണ്ടുവാക്കു് സംസാരിക്കണമെന്നുള്ള അവരുടെ അഭിലാഷം ഭഗവാൻ സാധിച്ചുകൊടുത്തു. അതോടൊപ്പം ആത്മാവിനെ സമാശ്വസിപ്പിക്കുന്ന ഉപദേശങ്ങളും അവർക്കു് ലഭിച്ചു.

നന്യകിയിൽ മടങ്ങിയെത്തിയപ്പോൾ അൽപ്പം അകലെ ഒരു ഉൾനാട്ടിൽ നിന്നുവന്ന ഒരു സംഘം ആളുകൾ ബാബയെ സമീപിക്കുകയും കാഴ്ച പകുതിയും നശിച്ച ഒരു സാധു ബാലന്റെ മേൽ അവിടത്തെ കാര്യം ചൊരിയണമെന്നു് അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ ബാലനെ നൈറോബിയിൽ കൊണ്ടുവരണമെന്നും അവൻ വരുന്നതുവരെ താൻ അവിടെ ഉണ്ടാകുമെന്നും ബാബ പറഞ്ഞു. അതനുസരിച്ചു വന്നപ്പോൾ ബാബ അവരെ അകത്തുവിളിച്ചു് സാന്ത്വനപ്പെടുത്തി. പുറത്തു വരു

ബോൾ ആ കുട്ടിയുടെ അച്ഛൻ ധാരധാരയായി കണ്ണനീർ ഒഴുകുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു. അവ ആനന്ദബാഷ്പങ്ങളായിരുന്നു.

ബാബ നൈറോബിയിലെ വിത്സൻ വിമാനത്താവളത്തിലേയ്ക്ക് കാറിൽ പോയി. കമ്പാലയിലേയ്ക്ക് പോകാൻ പ്രത്യേക വിമാനം ഏർപ്പാടാക്കിയിരുന്നു. ജനയിൽമുഴുകിയ ആയിരത്തോളം ജനങ്ങൾ ബാബയെ സ്വാഗതം ചെയ്തു അവർ കൂട്ടത്തോടെ എഴുന്നേറ്റു ബാബയുടെ പാദനമസ്കാരം ചെയ്യുവാനായി മുന്നോട്ട് ഓടുന്നതുകണ്ടു അദ്ദേഹം അവരെ വിലക്കി. ‘സായി ഭക്തന്മാർ മറുത്തുപർക്കു മാതൃകയായിരിക്കണം. അവർ ചട്ടങ്ങൾ ലംഘിക്കരുത്. എല്ലാവരുടെയും സൗകര്യത്തെക്കുറിച്ച് ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള നിയന്ത്രണങ്ങളാണവ’ എന്ന് അദ്ദേഹം ഉപദേശിച്ചു. വിമാനം റിഫ്റ്റ് വാലിയുടെയും കെനിയയിലെ പർവ്വതപ്രദേശങ്ങളുടെയും മുകളിലൂടെയാണ് പറന്നത്. തേയിലത്തോട്ടങ്ങളും കാപ്പിത്തോട്ടങ്ങളും ഞങ്ങൾ കണ്ടു വിക്ടോറിയ തടാകത്തിന്റെ തീരത്തുള്ള കിസുമു എന്ന തുറമുഖപട്ടണവും കണ്ടു. അതിനുശേഷം തടാകത്തിന് കുറുകെ പറന്ന് ഞങ്ങൾ എൻറബ്ബെ വിമാനത്താവളത്തിൽ സുഖമായി ഇറങ്ങി.

നേരെ ഹൃദയത്തിലേയ്ക്ക്

ബാബ അൻപതു മണിക്കൂർ സമയം കമ്പാലയിൽ ഇല്ലായിരുന്നു. അവിടത്തെ കൃപാമൃതം ആസ്വദിച്ചവർക്ക് വേർപാട് ദുസ്സഹമായിത്തോന്നി. ബാബ അവിടെ തുടർന്നു രാമസിക്കണമെന്നവർ അഭ്യർത്ഥിച്ചു.

അന്നു വൈകുന്നേരം ജേനസമയത്തു് കേരളത്തിങ്കലുള്ള ഇടയ്ക്കു് ഇറങ്ങിനടന്നപ്പോൾ അവരിൽ അനേകശതംപേർ ബാബയുടെ കൈയിൽ എഴുത്തുകൾ കൊടുത്തു വേർപെട്ടു കൊണ്ടുണ്ടായ വേദനയെപ്പറ്റിയൊന്നു് അപയ്ക്കൽ പറഞ്ഞിരുന്നു. “പിതാപേ, ഞങ്ങളെ വിട്ടിട്ടു പോകരുതേ” എന്നതായിരുന്നു അപയിലെ പല്ലവി. ഇന്ത്യയിൽനിന്നു് പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ജൂലായ് 10-നു് ഇന്ത്യ പ്രിക്ലൈൽനിന്നു് മടങ്ങണമെന്നായിരുന്നു ബാബയുടെ പരിപാടി. ജൂലായ് 10 ഗുരുപൂർണ്ണിമയായിരുന്നു. ആദ്ധ്യാത്മികാചാര്യനെ ആരാധിക്കുവാനായി ഹൈന്ദവപഞ്ചാംഗത്തിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള വിശേഷദിവസം. ബാബ ആദ്ധ്യാത്മികസാധനകളിൽ ഉപദേശം നൽകുന്ന ഗുരുവും അപയുടെ ഉപദേശവുമെന്നു ഗുരുപൂർണ്ണിമയ്ക്കു് മറ്റൊരു പ്രാധാന്യം കൂടിയുണ്ടു്, കേരളത്തിങ്കലുള്ള മനസ്സിൽ, ആ ദിവസം ആറുവർഷം മുമ്പു് ബാബ നടത്തിയ അൽഭുതങ്ങളിൽ അൽഭുതമായ ആ വർഷിഷ്ടകർമ്മത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സ്മരണയായി ബന്ധപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നു. അന്നത്തെ ഗുരു പൂർണ്ണിമ ദിവസമാണു് ബാബ ഒരു കേരളനെ ആസന്നമായ തളർവാതത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുവാൻവേണ്ടി ആ രോഗം തന്റെ ശരീരത്തിൽത്തന്നെ സ്വീകരിച്ചതു്. ഒടുവിൽ കമ്പാലയിലെ കേരളാരുടെ പ്രാർത്ഥന ഗേവാൻ സ്വീകരിച്ചു. മടക്കയാത്ര നീട്ടിവെച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു് ഇന്ത്യയിലേയ്ക്കു കമ്പിയടിച്ചു.

സായി കടംബത്തിൽ ഇപ്പോൾ ധാരാളം ആശ്രിതക്കാരും ഉണ്ടെന്നും അതുകൊണ്ടു് അക്കാലത്തെ ഗുരു പൂർണ്ണിമ അപയുടെ ഇടയ്ക്കു് ആചരിക്കാമെന്നും ആരോ പറയുകയുണ്ടായി. ഇതു് കേട്ടു് ബാബ തനി

കു" സഹജമായ രീതിയിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: "പുതിയ സായി കടംബത്തെ കുറിച്ചു" എന്നോട് പറയേണ്ട. ഞാൻ നൂതനനായി വന്ന സനാതനനാണ്, സായി കടംബത്തെ ഉപയോഗങ്ങൾ ആരെല്ലാമെന്നു ഞാൻ പറയാട്ടു? ഓരോ സായി ഭക്തന്റെയും കടംബം ഏതെന്നു. ഭക്തി പാതാവു—സത്യം മാതാവു—പ്രേമം ഭർത്താവു—(ശാലകിൽ ഭാര്യ)—നിസ്സംഗത്വം പുത്രൻ—ജ്ഞാനം പുത്രി—സഹനശക്തി ബന്ധുക്കൾ—സജ്ജനം (സിദ്ധന്മാരും ജ്ഞാനികളും) മിത്രങ്ങളും സഖാക്കളും. ഇതാണ് സായി കടംബം. സായി ഭക്തന്മാരാണെന്നു സ്വയം വശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ സായി കടംബത്തെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ അങ്ങനെ പേരെഴുതി വെച്ചാൽ പോരാ. ഞാൻ നിങ്ങളെ ഭക്തന്മാരായി സ്വീകരിക്കുകയും വേണം. ഞാൻ നൽകുന്ന ഉപദേശങ്ങൾക്കു് അനുസരണമായി ജീവിച്ചാൽ മാത്രമെ ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്വീകരിക്കയുള്ളൂ. അതു് അത്ര വളരെ പ്രയാസമുള്ള കാര്യവുമല്ല. സത്യസന്ധരായിരിക്കുക, നീതിബോധം പുലർത്തുക, പ്രേമപൂർണ്ണരാവുക, ജീവിതത്തിലെ ഉയർച്ചയും താഴ്ചയുംകൊണ്ടു് പതറാതിരിക്കുക. എല്ലാം ഈശ്വര കാരുണ്യത്തിന്റേ ലക്ഷണമാണെന്നു കരുതുക."

ഉഗണ്ടയിലെ ഇന്ത്യൻ ഹൈക്കമ്മീഷൻ ശ്രീ. കെ. പി. ആർ. സിംഗ് അന്നു വൈകുന്നേരം ബാബയെ കാണാൻ വരുകയും അദ്ദേഹവുമായി ദീർഘനേരം സംഭാഷണം നടത്തുകയും ചെയ്തു അതു കഴിഞ്ഞു് കമ്പാലയിലെ സ്കൂൾ ഹെഡ് മാസ്റ്റർമാരും, അഭിഭാഷകരും, റോട്ടറി ക്ലബ്ബു്, ലയൺസ് ക്ലബ്ബു് എന്നിവയുടെ അംഗങ്ങളും അടങ്ങിയ നൂറോളം ജിജ്ഞാസുക്കൾ ഡോ: പട്ടേലിന്റെ

ബംഗാളാവിൽ വന്നു. ബാബ അവരുടെ ഇടയ്ക്കുവന്നു. തനിക്കായി സജ്ജമാക്കിയിരുന്ന കസേര മാറി, ചിരിച്ചുകൊണ്ട് സന്ദർശകരുടെ മുമ്പിൽ തറയിൽ ഇരുന്നു. ഏതാനും മിനിറ്റുനേരം ആരും മിണ്ടിയല്ല. ഈ നിശബ്ദതയെ ബാബയാണ് ഭഞ്ജിച്ചത്. “ആകട്ടെ, എന്നോട് എന്തു ചോദ്യവും ചോദിക്കുക” എന്നു അദ്ദേഹം സ്നേഹപൂർവ്വം നിർദ്ദേശിച്ചു.

അവരുടെ ചോദ്യങ്ങൾ!! എന്നുവരികിലും ബാബ പ്രേമമൂർത്തിയാണല്ലോ. ഏറ്റവും വ്യക്തിപരവും സ്വകാര്യവുമായ ചോദ്യങ്ങൾപോലും അദ്ദേഹം ക്ഷമിക്കുകയും തനിക്കു സഹജമായ മധുര സ്വരത്തിൽ അവയ്ക്ക് മറുപടി പറയുകയും ചെയ്തു. ആദ്യത്തെ ചോദ്യം, സായിബാബ ഒരു മുസ്ലിം ആണെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി. അടുത്തത് അത്ഭുതകർമ്മങ്ങളെപ്പറ്റി. അത്ഭുതകർമ്മങ്ങൾ തനിക്കു സ്വാഭാവിക കർമ്മങ്ങളാണെന്നു ബാബ പ്രഖ്യാപിച്ചു. “നിങ്ങൾ പറയുന്ന അത്ഭുതകർമ്മങ്ങൾ രണ്ടു തരത്തിലുണ്ട്. ഒരു ജാതി പ്രകൃതിക്കും അതിന്റെ നിയമങ്ങൾക്കും എതിരായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അവ ക്ലേശകരമായ യോഗസാധനകളുടെ ഫലമായി സംഭവിക്കുന്നവയാണ്. അവ അവനവനോ മറ്റുള്ളവർക്കോ പ്രയോജനകരമല്ല. മറ്റത് ഈശ്വരശക്തിയുടെ താനേയുള്ള ബഹിഃസ്പർശമാണ്; അവ മനുഷ്യനെ ഈശ്വരങ്കലേക്ക് നയിക്കുന്നു.” എന്നായിരുന്നു ബാബയുടെ മറുപടി. പുറകേ മറ്റു ചോദ്യങ്ങൾവന്നു. ബാബ ഒരു മണിക്കൂറോളം അവയ്ക്കു മറുപടി പറയുന്നതിൽ വ്യാപൃതനായിരുന്നു. ഒടുവിൽ ഒരു റോട്ടറി അംഗം എല്ലാവർക്കും തങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽകൊണ്ടു നടക്കാവുന്ന ഒരു സന്ദേശം നൽകണമെന്നു ബാബയോട് അപേക്ഷിച്ചു ബാബ പറഞ്ഞു

“കൃത്യനിർവ്വഹണം ആരാധനയാണ്, കർത്തവ്യങ്ങൾ
 ഇംഗ്ലണ്ടിലാണ്, നിങ്ങളുടെ എല്ലാ കർമ്മങ്ങളിലും ഇത്
 പ്രധാനമായ ആദർശമായി സ്വീകരിക്കുക”. അതി-
 നഷ്ടം. അദ്ദേഹം എഴുന്നേറ്റു സന്ദർശകരുടെ ഇടയ്ക്ക്
 നടക്കുകയും തന്റെ അനുഗ്രഹത്തിന് പാത്രമായവർക്ക്
 വാക്രതി സൃഷ്ടിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ക്രിസ്തുമതാ-
 നയായികൾക്ക് അദ്ദേഹം സ്വർണ്ണവും ഇനാമലും കൊണ്ടു-
 നിർമ്മിച്ച ക്രിസ്തുചിത്രങ്ങൾ നൽകി. മുസ്ലിങ്ങൾ അപേ-
 ക്ഷിച്ചപ്പോൾ ബാബ തന്റെ തന്നെ ചിത്രം നിർമ്മി-
 ച്ചു കൊടുത്തു. ഒരു ശിഖ് മതക്കാരന് ഗുരുനാനാക്കിന്റെ
 ചിത്രം കൊടുത്തു. എല്ലാം ക്ഷണത്തിൽ ഒരു കൈവീ-
 ശലുകൊണ്ടാണ് സാധിച്ചത്. പ്രേമവും അനുഗ്രഹവും,
 ദിവ്യമായ ഔദാര്യവും നിറഞ്ഞ സൗമ്യകർമ്മം. തന്റെ
 ചുറ്റും സന്ദർശകർ നിൽക്കുന്ന ഒരു ഫോട്ടോ എടുക്കുവാ-
 നും ബാബ സമ്മതിച്ചു.

അനന്തരം ഉഗണ്ടയിലെ ഇമിഗ്രേഷൻ ഡിപ്പാർട്ട്-
 മെന്റുകാർക്ക് ബാബ ഒരു അഭിമുഖസന്ദർശനം നൽകി.
 ബാബയുടെ സന്ദർശനത്തെപ്പറ്റി മററാരേക്കാളും മുമ്പേ
 അവരാണ് അറിഞ്ഞത്. അതുകൊണ്ട് ബാബയെ
 കാണുവാൻ തങ്ങൾക്ക് ഒരു അവസരം നൽകണമെന്ന്
 അവർ ഡോ: പട്ടേലിനോട് അഭ്യർത്ഥിച്ചിരുന്നു. ഇതറി-
 ഞ്ഞപ്പോൾ ബാബ അതിന് അനുവാദം കൊടുത്തു.
 അന്നു വൈകുന്നേരം 15,000 ജനങ്ങൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ജേന-
 യിൽ പങ്കെടുത്തു. ബാബ അവരുടെ ഇടയ്ക്കു ഇറങ്ങി ന-
 ടക്കുകയും അവർ കൊടുത്ത നൂറുകണക്കിലുള്ള കുറിപ്പുകൾ
 സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ബാബയുടെ അവിടുത്തെ
 താമസം ദീർഘിപ്പിക്കണമെന്ന അപേക്ഷകളായിരുന്നു
 അവ. “പിതാവേ, എന്റെ വേദനയ്ക്ക് ശമനം വരുത്തേ

ണമേ''. ‘‘പിതാവേ, ഞാനും അവിടത്തെ കൂടെ വരുകയാണ്’’’. ‘‘ഇവിടെയുള്ള സമസ്യയ്ക്കു് സേവിക്കുവാൻ അങ്ങയിൽനിന്നു് എനിക്ക് പരിശീലനം നേടണം’’ എന്നു പറയുന്ന അഭ്യർത്ഥനകളും ഉണ്ടായിരുന്നു.

7-ാം തീയതി കാലത്തു്, ജേനസമയത്തു് ബാബ നൂറിൽപരം ആളുകളെ പ്രത്യേക ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. അവരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും ചുറ്റുമുള്ള ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നുവന്ന ആഫ്രിക്കക്കാരായിരുന്നു. അന്നു മദ്ധ്യാഹ്നം വരെയുള്ള സമയം ബാബ അവരെ പരിചരിക്കുവാൻവേണ്ടി ചെലവഴിച്ചു.

ബാബയ്ക്കു് വിശ്രമത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ല. വിശ്രമിക്കാറുമില്ല. അതുകൊണ്ടു് ആതുരശുശ്രൂഷ കഴിഞ്ഞ ഉടൻതന്നെ അദ്ദേഹം കാത്തുനിന്ന കഠിന ഡോക്ടർമാരുമായി സംഭാഷണത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടു. വീണ്ടും ചോദ്യോത്തരങ്ങൾ നടന്നു. ‘‘ലോകത്തിൽ ഇത്രവളരെ തിന്മയുള്ളതിന്റെ കാരണമെന്താണു്’’ എന്ന ചോദ്യത്തിനു് ബാബ ഇങ്ങനെ മറുപടി പറഞ്ഞു: ‘‘ലോകത്തിൽ തിന്മയില്ല. മനസ്സാണു് തിന്മ കാണുന്നതു്. ഇരുട്ടിനു് സ്വന്തമായ അസ്തിത്വമില്ല. വെളിച്ചത്തിന്റെ അഭാവം മാത്രമാണതു്. മധുരനാരങ്ങയുടെ തൊലി കയ്ക്കും, ആ കയ്പു് അകത്തുള്ള മാധുര്യം ചോർന്നുപോകാതെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും, മോഷ്ടിക്കപ്പെടാതിരിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയുള്ളതാണു്. മുറച്ചെടി കൃഷിസ്ഥലത്തിനു ചുറ്റും വേലികെട്ടുവാൻ ഉള്ളതാണു്.’’ ആരോ ഒരാരം ചോദിച്ചു: ‘‘ദൈവം ഉണ്ടെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾക്കു് ദൈവത്തെ കാണാൻ കഴിയാത്തതു് എന്തുകൊണ്ടാണു്?’’ ഉടനെ വന്ന പ്രത്യുത്തരം: ‘‘ആരാണു് നിങ്ങൾ? നിങ്ങളിലെ ഞാൻ ആരെനു് നിങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

പിന്നെ എന്തിനാണ് നിങ്ങൾ ദൈവത്തെ കാണണമെന്നു പറയുന്നത്? യഥാർത്ഥത്തിൽ നിങ്ങൾ തന്നെയാണ് ദൈവം. അത് മനസ്സിലാക്കുക. കർമ്മവും പ്രതികർമ്മവും ദൈവമാണ് മൂലവും പ്രതിബിംബവും. സ്വലവും സൂക്ഷ്മവും വസ്തുവും നിഴലും, ദൈവം തന്നെ, പ്രകൃതി ഈശ്വരന്റെ മൂടുപടമാണ്—മായ. ദൈവത്തിന്റെ തന്നെ ചിതരാത്മ പ്രതിഭാസം. അങ്ങനെയുള്ള വസ്തുവിനെ കാണുന്നതെങ്ങനെ? നിങ്ങൾ ദൃഷ്ടികളെ ഉജ്ജ്വലമാക്കുക തിരികണം.—പ്രത്യക്ഷവസ്തുക്കൾക്ക് എന്തിനേ, എന്നാൽ മാത്രമേ നിങ്ങൾക്ക് കാണുവാനുള്ള കഴിവു നൽകുന്ന ദൃഷ്ടാവിയെ കാണുകയുള്ളൂ. ഇത് പ്രയാസമുള്ള കൃത്യമാണ്. അതിന് പല പടികളുണ്ട്. പക്ഷേ ഓരോ പടിയും അടുത്തതിനെ എളുപ്പമുള്ളതാക്കുന്നു. മറ്റൊരു ചോദ്യത്തിന് മറുപടിയായി ബാബ പറഞ്ഞു. 'ആശ അല്ലെങ്കിൽ തൃഷ്ണയാണ് ലോകത്തിലെ ദുരിതത്തിന്റെ മുഖ്യകാരണം. ഓരോ മനുഷ്യനും അവന്റെ തൃഷ്ണകളെ പരിശോധിക്കുകയാണെങ്കിൽ കൈവശം ഉള്ളതിനേക്കാൾ എത്രയോ കുറച്ച സാധനങ്ങൾക്കാണ് അതിനെക്കാൾ സുഖമായി ജീവിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നും, തന്റെ വീടു ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയാത്ത പാഴ്ചകൾക്കു കാര്യം നിറയപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണെന്നും മനസ്സിലാക്കും. സംഗമില്ലാതെ വസ്തുക്കളെ കാണുവാൻ പഠിക്കുക. ലളിതമായ ജീവിതം നയിക്കുക, പുറമെയുള്ള സാധനങ്ങളിൽ നിന്നല്ല. ഉള്ളിലുള്ള അമൃതധാരയിൽനിന്ന് ആനന്ദം നേടുക. നിങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും പ്രേമം നൽകുകയാണെങ്കിൽ, ഒരു മനുഷ്യനും നിങ്ങളെ വെറുക്കുകയോ, നിങ്ങളുടെ നേർക്ക് അസുയരോവിളക്കുകയോ ചെയ്യുകയില്ല.

അങ്ങനെ ചെയ്താൽ നിങ്ങൾ കൈമാറുന്ന ശാന്തി നിങ്ങൾക്ക് കൈവരിക്കാം..''

അസൂയ ഡോക്ടർമാരുടെയും അഭിഭാഷകരുടെയും തൊഴിൽ സംബന്ധമായ രോഗമാണെന്നും, അതിനെ അതിജീവിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കണമെന്നും ബാബ അവരോടു ഉപദേശിച്ചു, ''മറ്റൊരാൾക്ക് സന്താപം ലഭിക്കുമ്പോഴും നല്ലപേരു കിട്ടുമ്പോഴും സന്താപം ക്കണം'' എന്നു പറഞ്ഞു.

ശരീരത്തിന് ഭക്ഷണം നൽകുന്നതുപോലെ മനസ്സിന് നൽകുക. കാലത്തെ കാപ്പിക്ക് ധ്യാനം, ഉച്ചയ്ക്ക് ഭജനം, വൈകുന്നേരം ചായയ്ക്ക് മതഗ്രന്ഥ പാരായണം, രാത്രി ഭക്ഷണത്തിന് നാമസങ്കീർത്തനം അല്ലെങ്കിൽ നാമസ്മരണം'' എന്ന് ബാബ നിർദ്ദേശിച്ചു. പിന്നെ എല്ലാവർക്കും സ്വീകരിക്കാവുന്ന ഉപദേശത്തിനുവേണ്ടി ഡോക്ടർമാർ അഭ്യർത്ഥിച്ചപ്പോൾ ബാബ പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ ഡോക്ടർമാരാണ്. നാലുപേർ വയറുവേദനയെന്ന് പറഞ്ഞ് നിങ്ങളെ സമീപിച്ചാൽ നാലുപേർക്കും നിങ്ങൾ ഒരേ മരുന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുമോ? ഇല്ല. ഒരാൾക്ക് സോഡാ ബൈക്കാർബണേറ്റ് കൊടുക്കും. മറ്റൊരാൾക്ക് വയറൊഴിയാനുള്ള ഉപ്പുകൊടുക്കും, മൂന്നാമത്തേ ആളിനോടു വയറിനു ചൂടുപിടിക്കാൻ പായും. നാലാമത്തെ ആളിനോടു അപ്പൻഡിസൈറ്റിസിസ് നിങ്ങൾ ഉടനെതന്നെ ശസ്ത്രക്രിയ നടത്തണം, എന്ന് ഉപദേശിക്കും. നിങ്ങൾക്ക് പതിവായി സ്വീകരിക്കാവുന്ന രണ്ടുകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി പറയാം. ഒന്ന് സാധനം, മറ്റൊന്ന് ബുദ്ധി വിചാരം. ഇവ വിരുദ്ധകാരുണ്യങ്ങളല്ല, അന്യോന്യപൂരകങ്ങളാണ്. പ്രമേഹരോഗിക്ക് ഇൻസുലിനും

ആഹാരപത്മ്യങ്ങളുംപോലെ. മറ്റൊരു കാര്യംകൂടി പായട്ടെ. നിങ്ങൾ എടുത്തിട്ടുള്ള പ്രതിജ്ഞകളെ നിങ്ങൾ ആദരിക്കണം. വൈദ്യബിരുദം സ്വീകരിക്കുന്നതിന്മുമ്പ് നിങ്ങൾചൊല്ലാറുള്ള സത്യവാചകങ്ങളില്ലേ? അവ ഭുജിക്കുകയും വേദനയെക്കൂടി എത്രത്തോളവും, എത്ര വേഗത്തിലും ശമിപ്പിക്കാമോ, അത്രത്തോളവും അത്ര വേഗത്തിലും ശമിപ്പിക്കുക "

അന്നു വൈകിട്ട് കമ്പാലയിലെ പൗരജനങ്ങളുടെ ആദ്യത്തെ പൊതുയോഗത്തിൽ ബാബ പ്രസംഗിച്ചു. നഗരമദ്ധ്യത്തിലുള്ള പട്ടാഭാർ സൗധത്തിന്റെ വിശാലമായ വളപ്പിലാണ് യോഗം കൂടിയത്. 6 മണിക്കാണ് സമ്മേളനസമയമെന്നു് പരസ്യം ചെയ്തിരുന്നെങ്കിലും 4 മണിക്കുതന്നെ അവരുടെ ആളുകൾ തിങ്ങിനിറഞ്ഞു. വളപ്പിന്റെ അതിർത്തിവരെ ആളുകൾത്തെരുങ്ങി ഇരിപ്പുറപ്പിച്ചു. റോഡിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലും കാറുകളും ബസ്സുകളും നിന്നു. ബാബ യോഗസ്ഥലത്തേയ്ക്ക് വന്നപ്പോൾ മുൻപിൽ ഫോട്ടോഗ്രാഫർമാരുടെ ഒരു സംഘം തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രസംഗവേദി ലളിതമായിട്ടാണ് അലങ്കരിച്ചിരുന്നതു്. വെളിച്ചവും അല്പം നിയന്ത്രിക്കുകയുണ്ടായി. ബാബയുടെ ഇരിപ്പടത്തിനു പിന്നിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സർവ്വമതസമത്വത്തെയും അവണ്ഡമായ ദൈവതത്വത്തെയും പ്രകീർത്തിക്കുന്ന പതാക മന്ദമന്ദം കറങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അതിന്റെ ഓരോ ചിഹ്നവും ക്രമത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ഹിന്ദുമതത്തിലെ ഓങ്കാരം, ക്രിസ്തുമതത്തിലെ കരിശു്, ബുദ്ധമതത്തിലെ ധർമ്മചക്രം, ഇസ്ലാമിന്റെ ചന്ദ്രക്കലയും നക്ഷത്രവും, പാഴ്സിമതത്തിലെ അഗ്നിജ്വാല എന്നിവ ഒരേ സത്യത്തിന്റെ ഭിന്നരൂപാവിഷ്കരണങ്ങൾ. പക്ഷേ ബാബ പ്രസം

ഗവേദിയിലേയ്ക്കുപ്രവേശിച്ചത്. ജനനടനപ്പോൾ അദ്ദേഹം പുരുഷന്മാരുടെയും സ്ത്രീകളുടെയും പത്നികൾക്കിടയിലുള്ള നടപ്പാത്ത ലൂടെ മന്ദമന്ദം നടന്ന് ഭക്തജനങ്ങളെ അനുഗ്രഹിച്ചു. അങ്ങനെ ഇരുപതു മിന്നിട്ടുനേരം അദ്ദേഹം സദസ്യരുടെ ഹൃദയത്തിൽ, അടുത്തുനിന്ന് ആനന്ദം പരത്തി.

പിന്നീട് അദ്ദേഹം പ്രസംഗവേദിയിൽ കയറി. ഡാ: സി.ജി. പട്ടേൽ ഭക്തിയും കൃതജ്ഞതയും നറഞ്ഞ ഏതാനും വാക്കുകളിൽ സ്വാഗതം പറഞ്ഞു. ബാബ ഒരു സംസ്കൃതശ്ലോകം കാവ്യഭംഗിയോടെ ചൊല്ലിക്കൊണ്ടാണ് പ്രസംഗം ആരംഭിച്ചത്. നിഷ്കന്മഷമായ ഭക്തി കൊണ്ടുമാത്രമേ മനുഷ്യന് ദുഃഖത്തലും വേദനയിലും ലോഭത്തിലും ദോഷത്തിലും ജനനമരണങ്ങളിലും നിന്ന് പൂർണ്ണമായ മോചനം ലഭിക്കുകയുള്ളൂ എന്നായിരുന്നു അതിന്റെ സാരം. അത്തരം ഭക്തി ശ്രേഷ്ഠമായ പ്രേമത്തിന്റെ മറ്റൊരു പേരു മാത്രമാകയാൽ പ്രേമത്തെയും, വ്യക്തിയുടെയും സമുദായത്തിന്റെയും മനുഷ്യരാശിയുടെയും പ്രയാസങ്ങളെ ദൂരീകരിക്കുവാൻ അതിനുള്ള ശക്തിയെയും, കുറിച്ചായിരുന്നു പ്രഭാഷണം. ഹൃദയം ദ്രവിപ്പിക്കുന്ന കീർത്തനാലാപത്തോടുകൂടിയാണ് അദ്ദേഹം പ്രഭാഷണം ഉപസംഹരിച്ചത്. നാല് മനോഹരമായ നാമാവലികൾ പൊന്മണിനാദം പോലെയുള്ള ആ സ്വരത്തിൽ ബാബ കീർത്തനം ചെയ്തു.

യോഗത്തിൽ എല്ലാ മതക്കാരും ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് തന്റെ പ്രഭാഷണത്തിൽ രാമായണത്തെയും മഹാഭാരതത്തെയും ഭഗവദ്ഗീതയെയും കുറിച്ചുള്ള പരാമർശങ്ങൾ ഒഴിവാക്കേണ്ടിയിരുന്നു എന്ന് ബാബ പിന്നീട് പറയുകയുണ്ടായി. ഇന്ത്യയിൽ ഈ പുരാണകഥകൾ

നല്ല ഉദാഹരണങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കുവാൻ ഉപകരിക്കും. എന്തെന്നാൽ എല്ലാവർക്കും പ്രധാനപ്പെട്ട കഥാപാത്രങ്ങളെയും അവയ്ക്കു ചുറ്റുമുള്ള ഇതിവൃത്തങ്ങളെയും ഉപജാപങ്ങളെയുംകുറിച്ച് അറിയാം.' ഇവിടെ, ഉഗണ്ടയിൽ നന്മയും തൃപ്പിയും നിറഞ്ഞ ദഃഖവും ദുരിതവും ഇല്ലാത്ത, ജീവിതം നയിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ അടിസ്ഥാനപാധികളെപ്പറ്റിയാണ് ബാബ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞത്.

ജൂലായ് 8-ാം തീയതി ശ്രീ. മാധവാനി എന്ന ജിജയിലെ ഇന്ത്യൻ വ്യവസായ പ്രമുഖൻ ബാബയുടെ വാസസ്ഥലത്തു് വരുകയും അദ്ദേഹവുമായി ദീർഘനേരം സംഭാഷണം നടത്തുകയും ചെയ്തു. കറേക്കഴിഞ്ഞു് വാർത്താവിതരണ പ്രക്ഷേപണവകുപ്പുമന്ത്രി ബഹുമാനപ്പെട്ട മി. ഒജിറ വന്നു. ശരീരാസ്വാസ്ഥ്യംമൂലം ബാബ കമ്പാലയിൽ എത്തിയപ്പോൾത്തന്നെ വരുവാൻ സാധിക്കാത്തതിൽ അദ്ദേഹം സങ്കടപ്പെട്ടു. ഉഗണ്ടാപാർലമെന്റിന്റെ സമ്മേളനം നടക്കുന്നതുകൊണ്ടു് തന്റെ പല സഹപ്രവർത്തകർക്കും ബാബയുടെ വാസസ്ഥലത്തുവന്നു് ആദരവു കാണിക്കാൻ സമയം കിട്ടുന്നില്ലെന്നു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഉഗണ്ടയിലെ മന്ത്രിമാർ ദേശഭക്തരും തങ്ങളുടെ മാതൃഭൂമിക്കു് പുരോഗതികൈവരുത്തുവാൻ ദൃഢനിശ്ചയം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നവരുമാണെന്നും, സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടി ഒരു ദശവർഷത്തിനുള്ളിൽ രാജ്യത്തു് സത്തുഷ്ടിയും ഐശ്വര്യവും അനുഭവപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം തുടർന്നു. രാജ്യരക്ഷാവകുപ്പുമന്ത്രി ബഹുമാനപ്പെട്ട മി. ഒനാമയും അന്നു് തന്നെ ബാബയെ കണ്ടു. ദിവസവും കാലത്തു് 8 മണി മുതൽ 11 മണിവരെയുള്ള ഭജനയോഗങ്ങൾ, വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും ഗ്രാമീണർക്കും ബാബയുടെ കാരുണ്യത്തെ ആഗിരണം ചെയ്യുന്നതിനും ദഃഖങ്ങളെ ദൂരീകരിക്കുന്നതിനും

പ്രത്യാശയെ ബലപ്പെടുത്തുന്നതിനും ഏറ്റവും പറ്റിയ അവസരം നൽകി. ബാബ അവരുടെ ഇടയ്ക്കു നടന്ന് ഏറ്റവും പിന്നിലെ അറ്റത്തു് ഇരിക്കുന്ന അവശന്മാരെപ്പോലും കണ്ടുപിടിച്ചു് ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിൽ ശ്രദ്ധിച്ചു. ഓരോ ദിവസവും കഴിഞ്ഞതോടെ ബാബയുടെ സേവനത്തെയും ശുശ്രൂഷയെയും കുറിച്ചുള്ള വാർത്ത രാജ്യത്താകമാനം പ്രചരിക്കുകയും ആരക്കൂട്ടം അടിക്കടി വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. ബാബയെ ഇതു കൂടുതൽ സന്തോഷിപ്പിച്ചതേയുള്ളൂ.

അന്നു വൈകിട്ടും പട്ടിഭാർ കെട്ടിടവളപ്പിൽ ഒരു വലിയ പൊതുയോഗം നടന്നു. ബാബ അല്പം നേരത്തെ വന്നെത്തുകയും സദസ്യരുടെ ഇടയ്ക്കുപോയി അവർക്കു് സാന്ത്വനവും സന്തോഷവും നൽകുകയും ചെയ്തു. ജനഗാനങ്ങൾ ഏദയോത്തേജകങ്ങളും ബാബയുടെ കൃപാവർഷത്തിനുപറ്റിയ അന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കുന്നവയും ആയിരുന്നു. അതുകഴിഞ്ഞു് ബാബയുടെ പ്രസംഗം തുടങ്ങിയപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗലോകത്തിന്റെ ഗോപുരഭാരം തുറക്കുന്നതുപോലെയുള്ള അനുഭവമുണ്ടായി. അദ്ദേഹം ചൊല്ലിയ കീർത്തനം സദസ്സിനെ കോരമയിർക്കൊള്ളിച്ചു. ഈശ്വരനാമത്തിന്റെ മാധുര്യം ഭക്തന്റെ നാവിൽനിന്നു് മാനാതിരിക്കണമെന്നും, ഓരോ ഏദയവും അതിനെ ഒരു നിധിപോലെ സൂക്ഷിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം ഉപദേശിച്ചു. ‘‘അതു് നിങ്ങളുടെകൂടെ എപ്പോഴുമുള്ള മിത്രമായിരിക്കട്ടെ. ജീവിതത്തിലെ അധികാരഭണ്ഡം, കണ്ഠത്തിലെ ശ്വാസവും ഏദയത്തിന്റെ മിടിപ്പും അതായിരിക്കട്ടെ.’’ ആ പ്രഭാഷണം ശ്രോതാക്കളുടെ ഏറ്റവും ഉള്ളിലുള്ള പ്രവണതകളെ പ്രീണിപ്പിച്ചു എന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

താമസസ്ഥലത്തുവന്ന് ബാബ, താനും പ്രക്ഷേപണപക്ഷപാത്രിയും തമ്മിലുള്ള സന്ദർശനത്തിന്റെ ടെലിവിഷൻ ചിത്രം കണ്ടു. അതിന്റെ അവതാരകൻ ബാബയുടെ ആഗമനത്തിന്റെ അത്മമാഹത്വം ഗ്രഹിച്ചതു പോലെതോന്നി. അയാൾ പറഞ്ഞു, ഇന്നലെയും ഇന്നും അദ്ദേഹം കമ്പാലയിൽ വൻപിച്ച സമ്മേളനങ്ങളിൽ പ്രസംഗിച്ചു. രണ്ടു യോഗത്തിലും, എല്ലാ രാജ്യക്കാരും മതക്കാരും തമ്മിൽ സഹോദര്യവും സ്നേഹവും പുലർത്തേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെ ഞ് അദ്ദേഹം ഉന്നിപ്പറഞ്ഞതു്. ' ' രാത്ര യിലെ ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞു് ബാബ ആഫ്രിക്കയിലെ വന്യജീവികളെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു സിനിമാ പ്രദർശനം കണ്ടു. സിംഹങ്ങളും, ആനക്കൂട്ടങ്ങളും, കാണ്ടാമൃഗങ്ങളും, ചീങ്കണ്ണികളും നിറഞ്ഞ ചിത്രങ്ങൾ.

ജൂലായ് 9-ാം തീയതി കാലത്തെ ജേനയ്ക്കുശേഷം ബാബ നൈറോബി, ജിൻജ, എംബേൽ, ടൊറൊറൊ, നാകുരു, എൻഡോറൊറു എന്നിവിടങ്ങളിലും ഉഗണ്ടയിലും കെനിയയിലും ഉള്ള മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലും നിന്നുവന്ന പ്രതിനിധിസംഘങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചു. ബാബയുടെ സന്ദർശനം ജനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഉത്സാഹവും ഭക്തിയും ഫലപ്രദമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിലേക്ക് തിരിച്ച് ഉപദേശങ്ങൾ പ്രവൃത്തിയിൽ വരുത്തണമെന്ന് അവർ ആഗ്രഹിച്ചു. സേവനം എന്ന ആദർശം ഒരു സാധനയാണെന്ന് ബാബ അവരോടു് പറഞ്ഞു.

മന:ശുദ്ധി നേടി, അഹന്തയെ ഭരീകരിച്ച് അജ്ഞാനമാകുന്ന മുടൽമഞ്ഞിനെ അകറ്റുന്ന പ്രക്രിയയാണ് കർമ്മയോഗം എന്ന് ബാബ വിശദീകരിച്ചു, ഉഗണ്ട, കെനിയ ടാൻസാനിയ എന്നീ ആഫ്രിക്കൻ ദേശങ്ങളിൽ സത്യസായി സമിതികൾ സ്ഥാപിക്കു

വാൻ നിശ്ചയിച്ചു. കമ്പാലയായിരിക്കണം ഇവയുടെ സിരാകേന്ദ്രം. കെനിയയിലെയും ടാൻസാനിയിലെയും സമിതികൾക്ക് ഉഗണ്ടയിലെ സ്ഥാപനത്തിന്റെ മേൽ നോട്ടത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഉപാധ്യക്ഷന്മാർ ഉണ്ടായിരിക്കണം. സായി സേവയുടെ ചില രൂപരേഖകൾ ബാബ നിർദ്ദേശിച്ചു. ഡോക്ടർമാരുടെ സൗജന്യവൈദ്യസഹായം, അഭിഭാഷകരുടെ സൗജന്യ നിയമസഹായം, ജേനപരിശീലനം, പഠനസംഘങ്ങൾ, നിരക്ഷരരായ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്കുവേണ്ടിയുള്ള ആതുരസേവനം, ആശുപത്രി സന്ദർശനം, തുടങ്ങിയവ. ആഫ്രിക്കക്കാരുടെ ഇടയ്ക്ക് സാമൂഹിക സേവനം വികസിപ്പിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത ബാബ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. അത് സ്നേഹത്തോടും ശ്രദ്ധയോടുംകൂടി നടത്തണമെന്ന് അദ്ദേഹം ഉപദേശിച്ചു. പ്രതിനിധി സംഘങ്ങൾക്ക് ബാബയുടെകൂടെനിന്ന് ഫോട്ടോ എടുക്കുവാനും അവസരം ലഭിച്ചു.

ഉച്ചയ്ക്കുശേഷം ബാബ ഒരു വലിയ സംഘം സാധകന്മാരുമായി സംഭാഷണം നടത്തി. പ്രായോഗിക പരിപാടികളിൽ പല കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവർക്ക് വിശദീകരണം ലഭിക്കേണ്ടിയിരുന്നു അവരിൽ ചിലരെ തനിച്ചു വിളിച്ചാണ് ബാബ ഉപദേശം കൊടുത്തത്. പൊതുവേയുള്ള കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ബാബ ക്ഷമയോടെ, ലളിതമായ ഉദാഹരണങ്ങളും കഥകളും ഉദ്ധരിച്ച് ഉത്തരം നൽകി. ജേന തുടങ്ങുവാൻ സമയമായതുകൊണ്ട് മനസ്സില്ലാമനസ്സോടെയാണ് അവർ പിരിഞ്ഞത്. രാത്രി 8 മണിക്ക് ആഭ്യന്തരകാര്യമന്ത്രി ബഹുമാനപ്പെട്ട മി. ബററാറിംഗേ, ബാബയെ കാണുവാൻ വന്നു. ഈ അസുലഭമായ അവസരം ആരും കൈ

വിടരുതെന്ന് ബാബയെ നേരത്തെ കണ്ട മറ്റു മന്ത്രിമാർ പറഞ്ഞതനുസരിച്ചാണ് താൻ വന്നതെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ബാബയുമായുള്ള സംഭാഷണത്തിനുശേഷം അത് തനിക്ക് ഏറ്റവും പ്രയോജനകരമായ ഒരനുഭവമായിരുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു.

ഗുരു

ജൂലായ് 10 ഗുരു പൗർണ്ണമിയായിരുന്നു—സാധകന് ഗുരുപാദങ്ങളിൽ ആത്മസമർപ്പണം ചെയ്യുന്ന പുണ്യദിനം. സ്വന്തം ഗുരുവിനെ മാത്രമല്ല, പുരാണങ്ങളുടെയും ബ്രഹ്മസൂത്രത്തിന്റെയും കർത്താവായ വേദവ്യാസൻ മുതൽക്ക് ഇങ്ങാട്ട് അദ്ധ്യാത്മവിദ്യയുടെ ആചാര്യനായ എല്ലാ മഹാത്മാക്കളെയും അന്ന് ഭാരതീയർ പൂജിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിലും വിദേശത്തുമുള്ള ലക്ഷക്കണക്കിന് ആളുകൾക്ക് ബാബ ഗുരുവും ഉപദേഷ്ടാവും ആകയാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭൗതിക സാന്നിധ്യം ഈ പുണ്യദിനത്തിൽ എല്ലാവരും കൊതിക്കുന്നതാണ്. അന്നുകാലത്തു് 10 മണിക്ക് ഭക്തജനങ്ങൾക്ക് ദർശനം നൽകിയശേഷം കമ്പാലയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട് വിമാനം വഴി രാത്രി 9.45-ന് ബോംബെയിൽ എത്തണമെന്നും, അങ്ങനെ അവിടെയുള്ളവർക്കും അന്നുതന്നെ ദർശനം നൽകണമെന്നുമായിരുന്നു ബാബ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നത്. രണ്ടു ഭൂവണ്ഡങ്ങളും ഗുരു പൗർണ്ണമിയിൽ സന്തോഷം പങ്കിട്ട് അനുഭവിക്കാൻ ഈ പരിപാടി സഹായിക്കുമായിരുന്നു. ഷിന്നാൽ ആ ദിവസം മുഴുവനും ആഫ്രിക്കൻ ജനങ്ങൾക്ക് നൽകുവാനും മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽ തന്റെ സാന്നിധ്യത്തിന്റെ അടയാളങ്ങൾമാത്രം കാണിക്കുവാനുമാണ് ബാബ

ഒടുവിൽ നിശ്ചയിച്ചത്. അന്ന് ഓഡ്യകളെല്ലാം കൊടിയോരണാഭികളാൽ അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടു. കാലത്തു കമ്പാലയിലെ ജനാവലി മുഴുവനുംതന്നെ ഭജനശാലയിലേയ്ക്ക് പ്രവഹിച്ചു. നേരം പ്രകാശമായപ്പോൾത്തന്നെ ജിട്ട എന്ന ടാൻസാനിയൻ പാട്ടുകാരന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു ഗായകസംഘം ബാബയുടെ ചിത്രത്തിനു ചുറ്റും കൂടിയിരുന്നു ആരാധന തുടങ്ങി. ബാബ ഡോ: പട്ടേലിന്റെയും കടംബാംഗങ്ങളുടെയും, ഇന്ത്യയിൽനിന്ന് തന്റെയടുത്തു വന്നിരുന്നവരുടെയും പ്രണാമങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചശേഷം തന്നെ കാത്തിരിക്കുന്ന വൻപിച്ച ജനാവലിയുടെ നടുവിലേയ്ക്കു ചെന്നു. ആഫ്രിക്കക്കാരായ ഭക്തജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി റോസാപ്പൂഷ്പങ്ങളും ലാല്പിച്ചുകളും ചേർത്തുണ്ടാക്കിയ മനോഹരമായ ജെണ്ടുകൾ അർപ്പിച്ചു. ഇന്ത്യാക്കാർ അദ്ദേഹം നടന്നുപോയ നിലത്തെ മണ്ണൊതാട്ട് നിറുകയിൽ വെച്ചു. ഹൃദയം ദ്രവിപ്പിക്കുന്ന കാഴ്ചയായിരുന്നു അത്. എന്നിങ്ക് കണ്ണനീർ അടക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. എന്റെ ആത്മനാഥനെ ലോകം ഇങ്ങനെ ആത്മാർത്ഥമായി പൂജിക്കുന്ന ഈ കാഴ്ചകൾ ഹൃദയോത്തേജനം നേടുവാൻ ഭാഗ്യം വന്നല്ലോ എന്നോർത്തുണ്ടായ സന്തോഷഭാരത്താൽ ഞാൻ കരഞ്ഞു. “മനുഷ്യൻ എന്നെന്നും ആരാധിച്ചിട്ടുള്ള ഈശ്വരന്മാരെല്ലാം ഞാനാണു്” എന്നാണല്ലോ അവിടെയ്ക്ക് പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

ദർശനം നൽകുവാൻതന്നെ ബാബയ്ക്കു് ഒരു മണിക്കൂറോളം വേണ്ടിവന്നു. യോഗസ്ഥലത്തിന്റെ അങ്ങേയറ്റത്തെ കോണിലും മൂലയിലും അദ്ദേഹം ചെന്നെത്തി. വെയിലത്തു് ഇരിക്കുവാൻ ഇടയായവരെ തിരഞ്ഞുപിടിച്ച് അനുഗ്രഹിച്ചു—അവർ നേരത്തെ വീട്ടിൽ

പൊയ്ക്കൊള്ളട്ടെ, എന്നു കരുതി. എല്ലാവർക്കും അദ്ദേഹം ഗുരുകാരണുത്താൻ. അടയാളമായ വിഭൂതി കൊടുത്തു. മധുരപലഹാരങ്ങളും വിതരണം ചെയ്തു. അതുപോലെ യുള്ള ഏകഗുണങ്ങൾ പുലർത്തണം എന്ന സൂചനയാണു്. 'ഉഗണ്ട ആർഗസ്' എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് ദിനപ്പത്രം ബാബയെപ്പറ്റി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ രാജ്യത്തെ പരിപാടികളുടെ ധാരാളം ചിത്രങ്ങളോടുകൂടിയ, ഒരു ലേഖനം വളരെ പ്രാധാന്യംകൊടുത്തു് അന്നു് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. 'ശ്രീ. സത്യസായിബാബ പറയുന്നതു് ലോകത്തിലെ ഏല്ലാ മതങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനതത്വം ഒന്നുതന്നെ ആണെന്നാകുന്നു.' എന്നാണു് അതിൽ പറഞ്ഞതു്.

ആരെയാണു് അന്നു് ബാബ ഉപദേശം കൊടുത്തു് അനുഗ്രഹിക്കാൻ പോകുന്നതെന്നു് ഞങ്ങൾ വിസ്മയിച്ചു. അദ്ദേഹം പ്രേമസ്വരൂപനാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടു് സന്നദ്ധഭാവത്തോടെ സ്തുത്യപരമായ സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു്, ജനങ്ങളെ നിയന്ത്രിച്ചു് ഇരുന്നൂറോളം ആളുകളെയാണു് അദ്ദേഹം തിരഞ്ഞെടുത്തതു്. അവരിൽ സ്ത്രീയും പുരുഷനും ബാലനും വൃദ്ധനും എല്ലാം ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഉഗണ്ടയിലെ പോലീസുകാർ എല്ലാവരുടെയും ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചു. അവർ സമർത്ഥരും ജോലിയിൽ ശുഷ്കാന്തിയുള്ളവരുമാണു്. ബാബ അവരെ പ്രത്യേകം അനുഗ്രഹിച്ചു. വിശേഷിച്ചും, പൈലറു് കാഠിലും സ്കൂട്ടറുകളിലും തന്നെ അനുഗമിച്ചവരെ.

പോലീസിന്റെ രക്ഷാനടപടികൾക്കും ഗതാഗതനിയന്ത്രണങ്ങൾക്കും വാളണ്ടിയർമാരുടെ സമർത്ഥസേവനം വലിയ സഹായമായിരുന്നു. അവർ ഈ ജോലി

കുവേണ്ട പരിശീലനം ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരായിരുന്നു. ഇത്ര വൻപിച്ച ജനക്കൂട്ടങ്ങളും അവർ കണ്ടിരുന്നില്ല. എന്നാലും കൃത്യബോധവും മുതിർന്നവരുടെ നേർക്കുള്ള ബഹുമാനവും സ്വന്തം സുഖങ്ങൾ വിഗണിക്കുവാനുള്ള ത്യാഗബുദ്ധിയും അവർക്ക് വശിഷ്ടമായ ഉപകരണങ്ങളായി ഭവിച്ചു. ഇന്ത്യയിൽ മടങ്ങിയെത്തിയശേഷം ജൂലായ് 15-ന് ബോംബെയിൽ നടന്ന സ്വീകരണയോഗത്തിൽ ഈ സേവനങ്ങളെ പ്രശംസിച്ചു ബോംബെ സത്യസായി സേവാദളത്തെ മുഴുവായി ശാസിച്ചു ബാബ സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി. ബോംബെയിലുള്ളവർ ധാരാളം പൂർവ്വപരിചയം ലഭിച്ചിട്ടും ഉഗ്രമായിലെ വാളുണ്ടായർമാരുടെ നിലവാരത്തിൽ എത്തിയില്ലെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

ഡോ: പട്ടേലിന്റെ വസതിയിൽ സ്രീകുളം പുരപ്പന്താളം സമ്മേളിച്ചപ്പോൾ ബാബ അവരെ നോക്കി, എല്ലാവർക്കും അൽഭുതം ജനിക്കുമ്പോൾ, ചിലയാളുകൾ (അവരുടെ പേരുകളുംപറഞ്ഞു) ഇനിയും വന്നെത്താത്തതു് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നു ചോദിച്ചു. ബംഗാളാവിനു വെളിയിലും പന്തലിനകത്തും പട്ടിഭാർകെട്ടിത്തരിച്ചും ജോലി ചെയ്തിരുന്ന ആളുകളുടെ പേരുകളും ബാബയ്ക്ക് അറിയാമെന്നു് ആരും കരുതിയിരുന്നില്ല. താൻ അവരോടാണ് അന്നു സംസാരിക്കാൻ പോകുന്നതെന്നു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അവർ ആ പരിഗണന അർഹിച്ചിരിക്കുകയാണ്. പ്രഭാഷണത്തിനിടയ്ക്ക് സേവനത്തിനുള്ള സന്ദർഭങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കണമെന്നും, പരിശീലനവും സാധനജംകൊണ്ടു് സമർത്ഥമായ സേവനത്തിനു് തയ്യാറായിരിക്കണമെന്നും ബാബ അവരെ ഉപദേശിച്ചു.

അതു കഴിഞ്ഞു അകത്തുപോയി അദ്ദേഹം പട്ടേൽ കടംബത്തോടു സംഭാഷണം തുടർന്നു. 'മനുഷ്യർ തീക്കല്ലുപോലെയാണ്. അതിൽ അഗ്നി അന്തർലീനമായിരിക്കുന്നു. മറ്റൊരു തീക്കല്ലുമായി കൂട്ടിമുട്ടുമ്പോൾ തീപ്പൊരിയുണ്ടായി വലിയ തീകൂട്ടവാൻ സൗകര്യം ലഭിക്കുന്നു. രണ്ടാമത്തെ തീക്കല്ലു സാധാരണയായി എന്തെങ്കിലും അത്യാഹിതമോ നഷ്ടമോ ഇഹമാലോകമോ ആയിരിക്കും. ഇവ ബുദ്ധിയെ നിശിതമാക്കുകയും സത്യത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. വിജയവും ഐശ്വര്യവും മനസ്സിനെ മരവിപ്പിച്ചു ബുദ്ധിയുടെ വായ്ത്തലയെ ചളുക്കിക്കളയും. പരാജയം അപഗ്രഥനത്തിന് പ്രേരണ നൽകും. അതുമൂലം അതിന്റെ മൂലകാരണംതന്നെ ദൂരീകരിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് പരാജയത്തെ പ്രയത്നത്തിനുള്ള പ്രചോദനമായിക്കൊണ്ടി സ്വാഗതംചെയ്യുക.' എന്നു അദ്ദേഹം ഉപദേശിച്ചു. നാമജപത്തിന്റെ വിശദാംശങ്ങൾ ബാബ വിസ്തരിച്ചു. ജപമാലകൾ നല്ലതാണെങ്കിലും ആദ്യകാലത്തുമാത്രമേ ഉപയോഗപ്പെടുകയുള്ളൂ. അതിന്റെ മണികൾ എണ്ണുന്നത് ഒരു യാത്രികവൃത്തി ആയാൽ ശ്രദ്ധപതറിപ്പോകും. ഇതു സംഭവിച്ചാൽപ്പിന്നെ ജപമാലകൊണ്ട് ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല. ജപമാല ഉപയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ജപംതന്നെ ഒരു യാത്രികവൃത്തി ആയാൽ അതു ഉപേക്ഷിക്കുകയാണ് നല്ലതു്. ഈശ്വർനെ എത്രപ്രാവശ്യം വിളിച്ചു എന്നു എണ്ണം കണക്കാക്കുന്നതിന്റെ ആവശ്യമെന്തു്? എന്നു ബാബ ചോദിച്ചു.

11-ാം തീയതി ഭജനസമയത്തു്, തലേന്നാൾ ഭണ്ഡുപ്പാതികൾ കിട്ടിയവർ അവ തുറന്നു നോക്കിയപ്പോൾ വിഭൂതി മാത്രമല്ല, ബാബയുടെ കൊച്ചു ചിത്രങ്ങളും ഉ

ഞ്ഞെന്നുകണ്ടു് ആഫ്രിക്കക്കാർ അൽഭുതപ്പെടുകയും ആന
 നദിക്കുകയും ചെയ്തതായി പ്രസ്താവിച്ചു. തങ്ങളതു് രക്ഷാ
 കവചങ്ങളായി സൂക്ഷിക്കുമെന്നു് അവർ പറഞ്ഞു. അ
 ഞ്ഞെന്ന അൽഭുതകരമായ രീതിയിൽ ചിത്രങ്ങൾ നിർമ്മി
 ച്ച ബാബയ്ക്കു് തങ്ങളെ ആപത്തിൽനിന്നു് രക്ഷിക്കു
 വാനും കഴിയുമെന്നു് അവർ ദൃഢമായി വിശ്വസിച്ചു.
 ബാബയുടെ ദിവ്യശക്തിക്കു് മറെറാരു തെളിവും അവി
 ടെയുണ്ടായി. മറ്റു സ്ത്രീകളുടെകൂടെ തന്റെ ആയുധം അ
 ഭിമുഖദർശനത്തിനുപോയി എന്നും, അവർക്കു് സ്വാഹി
 ലിഭാഷമാത്രമേ അറിയാൻ പാടുള്ളു എന്നുകണ്ടു് ബാബ
 അവളോടു് ആ ഭാഷയിൽ സംസാരിച്ചു എന്നും ഒരു
 ഡോക്ടർ പ്രസ്താവിച്ചു. അന്നു വൈകുന്നേരം ബാബ
 ഡോ: പട്ടേലിന്റെ നഗരത്തിലുള്ള ശസ്ത്രക്രിയാമന്ദിര
 ത്തിൽപോയി അതിനെയും അവിടെയുള്ള ജോലിക്കാ
 രെയും വിഭൂതിസൃഷ്ടിച്ചു നൽകി അനുഗ്രഹിച്ചു. അവിടെ
 നിന്നു് അദ്ദേഹം ചില ഭക്തജനങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങളിൽ
 പോയി. തികച്ചും സ്വകാര്യസന്ദർശനങ്ങളായിട്ടാണു്
 ഏർപ്പാടു ചെയ്തിരുന്നതെങ്കിലും ജനങ്ങൾ എങ്ങനെയോ
 അദ്ദേഹം വരുന്ന കാര്യം മനസ്സിലാക്കി അവിടെയെല്ലാം
 തിങ്ങിക്കൂടി ഭഗവാന്റെ ആനന്ദകരമായ ഭംഗം തേടി.

12-ാംതീയതി നേരം വെളക്കുന്നതിനു വളരെ മുമ്പു
 തന്നെ മർച്ചിസൺഫാൾസു് നാഷണൽ പാർക്കിലേക്കു
 ള്ള യാത്രയ്ക്കു് ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്യുകയും 6.30-നു് ബാബ
 യും അനുചരസംഘവും മൂന്നു കാറുകളിൽ പുറപ്പെടുകയും
 ചെയ്തു. കൂടെയുള്ളവരിൽ ഒരാൾ സമയത്തിനു് എത്തി
 യില്ല. അയാൾക്കു് പനിപിടിച്ച് കിടപ്പായിപ്പോയി.
 ‘‘ഇതാ, ഈ വിഭൂതി കൊടുക്കുക’’ എന്നു പറഞ്ഞു്
 ബാബ കൈവിശി. അദ്ദേഹം സൂഷ്ടിച്ചുകൊടുത്ത

വിഭൂതി കഴിച്ചപ്പോൾത്തന്നെ രോഗി എഴുന്നേറ്റു ഉടുപ്പു മാറി പുറപ്പെട്ടു. അയാളായിരുന്നു അന്നത്തെ പരാപാദികളിൽ ഏറ്റവും ഉത്സാഹത്തോടെ പങ്കെടുത്തത്. ബാബ കയറിയ കാറുമുമ്പേപോയി. അത് 130 മൈൽ അകലെയുള്ള മസിൻഡി എന്ന ചെറുപട്ടണത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ ബാബ പറഞ്ഞു. “ഒരു കാറിന് വഴിക്കു കേടുവന്നിരിക്കുന്നു.” അവിടെനിന്ന് 50 മൈൽ അകലെയുള്ള പാർക്കിൽ എത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം വീണ്ടും പറഞ്ഞു: “അവർ മറ്റൊരു കാർ മസിൻഡിയിൽനിന്ന് കൂലിക്കെടുത്തിരിക്കുകയാണ്.” ബാബ എല്ലാം കേൾക്കുകയും എല്ലാം അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു. ഗീതയിൽ ഈശ്വരനെ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ അദ്ദേഹത്തിന് “പ്രപഞ്ചം മുഴുവനും വ്യാപിക്കുന്ന കൈകാലുകളുണ്ട്. എവിടെയും എല്ലാ സമയത്തും അദ്ദേഹത്തിന് കിണ്ണുകളും തലയും ഭവവുമാണ്” വാസ്തവത്തിൽ അവരുടെ കാറിന് കമ്പാലയിൽനിന്ന് 72 മൈൽ അകലെയുള്ള നകസൺഗോല എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ച് കേടുപറ്റി. സംഭവം നടന്ന നിമിഷത്തിൽത്തന്നെ ബാബ അതറിഞ്ഞു. അതുപോലെ മസിൻഡിയിൽനിന്ന് മറ്റൊരു കാർ പിടിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞതും യഥാർത്ഥത്തിൽ നടന്നതാണ്.

മസിൻഡിയിൽനിന്ന് 54 മൈൽ പിന്നിട്ട് ഞങ്ങൾ മർച്ചിസൺ നാഷണൽ പാർക്കിൽ പ്രവേശിച്ചു. അതിന്റെ ഗേറ്റിൽത്തന്നെ “ആനകൾക്കു വഴിമാറി കൊടുക്കണം” എന്ന നോട്ടീസ് ഞങ്ങളെ സ്വാഗതം ചെയ്തു. ആനക്കൂട്ടങ്ങളെ കാണാമെന്ന് പ്രതീക്ഷ ഉണ്ടായെങ്കിലും ഞങ്ങളിൽ ചിലർക്കു അല്പം പരിഭ്രമവും തോന്നി. വഴിക്കു ആനക്കൂട്ടത്തെ കണ്ടുമുട്ടിയാൽ എത്ര

ദൂരം അകന്നുനിൽക്കണമെന്നോ, എത്രനേരം കാത്തുനില്ക്കണമെന്നോ ഒന്നും ഞങ്ങൾക്ക് നിശ്ചയമില്ലായിരുന്നു. ഗേറ്റിൽത്തന്നെ കരെ കാട്ടുപാത്തുകാളയും മാനിക്യങ്ങളെയും കണ്ടു. ഞങ്ങൾ നീലനദിയിലെത്തി കാരാലി രുന്നുതന്നെ യന്ത്രച്ചങ്ങാടങ്ങളിൽ മറുകരയിലെത്തി, അവിടെ പരാസഫാരി ലോഡ്ജിന്റെ സമീപത്തു് രണ്ടു് വലിയ കൊമ്പനാനകൾക്കു് വഴിവിട്ടുകൊടുത്തു. റോഡിനു കുറുകെപോയ ഒരു പിടിയാനയെയും അങ്ങനെ ബഹുമാനിക്കേണ്ടിവന്നു. അവ ശക്തിയും അക്ഷോഭ്യതയും വിവേകവുമുള്ള ജന്തുക്കളാണെന്നു തോന്നി. അവയെ വന്യജന്തുക്കളെന്നു വിളിക്കുന്നത് തെറ്റാണെന്നും തോന്നി. പക്ഷേ കാഴ്ചയിൽ തോന്നുന്നതുപോലെ യല്ല അവയുടെ പെരുമാറ്റം എന്ന് പരിചയമുള്ളവർ പറഞ്ഞുതന്നു. അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ ആറുതീരത്തുള്ള വശ്രമമന്ദിരത്തിലേക്കു പോവുകയും ഞങ്ങളെ കാരുണ്യപൂർവ്വം കാത്തിരുന്ന ബാബയുടെ കൂടെയെത്തുകയും ചെയ്തു.

അനന്തരം ഒരു മോട്ടോർ ബോട്ടിൽ കയറി മൂന്നു മണിക്കൂറോളം ഞങ്ങൾ നീലനദിയിൽ ചെലവഴിച്ചു. മുകളിലുള്ള ജലപാതത്തിൽനിന്നു് നദി അവിടെ, കൂലങ്ങൾ നിറഞ്ഞു് കുതിച്ചുപായുകയാണു്. ആ ഭയങ്കരമായ ഒഴുക്കിനെതിരെയുള്ള ബോട്ടയാത്ര അവിസ്മരണീയമായ ഒരനുഭവമായിരുന്നു. ഇരുവശങ്ങളിലും അകലെയുള്ള ധൂസരപ്രഭമായ പർവ്വതപംക്തികൾവരെ ശബളാമോയ ദൃശ്യങ്ങൾ കാണാം. ബോട്ടു് വെള്ളത്തിൽ കിടക്കുന്ന നീർക്കുതിരകളുടെ വളരെ അടുത്തുചെന്നു. ഭീമാകാരങ്ങളായ ആ ജന്തുക്കൾ വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങി, കണ്ണുകളും നാസാഭാരങ്ങളും ചെവികളാമാത്രം ജലനിരപ്പിനു മുകളിൽ കാട്ടിക്കൊണ്ടു് അചസഭാവത്തിൽ കിടക്കുന്നതു കാണുവാൻ

രസമുണ്ടു്. നൂറുനൂറെണ്ണമാണു്. വെള്ളത്തിൽ വളരെ
 വാസ്താവത്തിൽ ചെടികൾ തളിർത്തുനിൽക്കുകയാ
 ണെന്നു തോന്നും. ചിലതു് ഉരുണ്ടുതടിച്ച കഴുത്തു് വെള്ള
 ത്തിന്നു മീതെന്നീട്ടി യോനകമായി വാ പൊളിച്ചു മറ്റു
 ചിലവ ചെളിക്കെട്ടായ കറുത്തുകൂടി കണ്ണുങ്ങളാൽ അന്ധ
 ഗതരായി നടക്കുന്നതുകണ്ടു. തൊലിപ്പുറത്തുള്ള ചുവന്ന
 സ്രവങ്ങൾ കണ്ടാൽ അവയെ വേവ്ച്ചെടുത്തതുപോലെ
 തോന്നും. പിന്നെ ചീകണ്ണികൾ. എത്രയോ വർഷ
 ങ്ങൾക്കുമുമ്പു് ഇതേ സ്ഥലത്തുവെച്ചു് വിൻസ്റ്റൺപർച്ചിൽ
 ഇപയെ കാണുകയുണ്ടായി. ഒരു തടിയൻ ചീകണ്ണി
 ഒരുപാറപ്പുറത്തു് വായും പൊളിച്ചു് വെയിലും കാണുതു്
 നിശ്ചലമായി കിടക്കുന്നതു് കണ്ടപ്പോൾ പർച്ചിൽ അ
 തിന്റെ നേർക്കു് വെടിവെച്ചു. 'അതിന്റെ ഫലം എ
 ന്തായി എന്ന് എനിക്കു് നിശ്ചയമില്ല. എന്തെന്നാൽ
 ചീകണ്ണി, വേദനകൊണ്ടോ വാസ്തവംകൊണ്ടോ എന്ന
 റിഞ്ഞുകൂടാ, ഒരു ചാട്ടം ചാടി, വെള്ളത്തിനടിയിൽ
 മറഞ്ഞു. പിന്നത്തെ വാസ്തവം എനിക്കായിരുന്നു.
 വെടിയുടെ ശബ്ദം കേട്ടപ്പോൾ നദീതീരം മുഴുവനും,
 കാൽമൈലെങ്കിലും ദൂരത്തിൽ, ബീഭത്സമായ രീതി
 യിൽ സജീവമായിത്തീർന്നു. എന്റെ കൂട്ടുകാരും ഞാനും
 പല പല ജാതിയിലും വലിപ്പത്തിലുമുള്ള അനേകശതം
 ചീകണ്ണികൾ ഞാണുപിടിച്ചതുപോലെ നീലനദിയിലേ
 ൽ ചാടുന്നതു കണ്ടു. ഈ ഇഴജന്തുക്കളിൽ ആയിരം എ
 ണ്ണത്തെയെങ്കിലും ആ ഒരൊറ്റ വെടി ഇളക്കിവട്ടിരി
 ക്കണം.' 'ഇപ്പോഴും ഇവ ആയിരക്കണക്കിനുണ്ടു്. ചില
 തിനു് 20 അടി നീളം വരും. വായും പിളർന്നു് നദീ
 തീരത്തു് കിടന്നു് ഉറങ്ങുന്നതു കാണാം. വലിയ ചെതു
 സ്വലകൊണ്ടു മുടിയ ഒരു ഭീകരദൃശ്യമാണതു്. കൊഴുത്തു
 രണ്ടു മംസപിണ്ഡങ്ങളായ നീർക്കുതിരകൾ അവയുടെ

ഇടയ്ക്ക് പേടിയില്ലാതെ നടക്കുന്നു. അല്പം ചുരുളിലുള്ള സമതലത്തിൽ ഗജയുഗ്മങ്ങൾ ആനപ്പല്ലത്തിനുകൊണ്ട് നിലകുന്നതു കണ്ടു. ആറുതീരം മുഴുവനും പപ്പെറസ് ചെടികൾ വളർന്നു നിലകുകയാണ്. കടലാസ്സല്ലെങ്കിൽ ജോലി ചെയ്യാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ഒരു ഏഴുതുക്കാരനായ ഏനിക്കു് ഈ ചെടി കാണുവാൻ കൗതുകം തോന്നി. ഈജിപ്റ്റുകാർ 4,000 വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപു് അതിനെ പവിത്രമായി കരുതുകയും അതിൽ നിന്നു് കടലാസ്സ് ('പേപ്പർ') നിർമ്മിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കഴൽ കണ്ണാടികളും ക്യാമറകളും അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ജന്തുവൃന്ദത്തിന്റെ നേക്കു് നിരന്തരം ലക്ഷ്യകൃതങ്ങളായി. ഏതോ യക്ഷി കഥയുടെ സജീവമായി തീർന്ന അന്തരീക്ഷത്തിലൂടെ കടന്നുപോകുന്നതുപോലെ തോന്നിപ്പോയി. വിശ്രമമന്ദിരത്തിൽ മടങ്ങിവന്നശേഷം പാക്കിലൂടെയുള്ള യാത്ര തുടന്നു് മറുകരയിലെത്തി. മർച്ചിസൺ ജലപാതത്തിലേക്കു് തള്ളിനിൽക്കുന്ന പാറകളിൽ ഞങ്ങൾ ചെന്നു ചേർന്നു. വഴിനിളെ വിശാലമായ സമതല പ്രദേശത്തു് പലയിടത്തും ആനകൂട്ടങ്ങളെ കാണുകയുണ്ടായി. കാട്ടുപന്നി, പന്നിപ്പുലി, ചിററാ എന്നീ ജന്തുക്കളെയും കണക്കറ്റ ആൻറിലോപ്പു്, ഗർജൽ എന്നീ മൃഗങ്ങളെയും ഞങ്ങൾ കണ്ടു.

മർച്ചിസൺ ജലപാതം കണ്ടതു് അത്ഭുതകരമായ ഒരു അനുഭവമായിരുന്നു. പ്രകാശവും ശബ്ദവും, ക്ഷോഭവും സംഹാരശക്തിയും, ഭംഗിയും ഭീഷണിയും കലർന്ന ഒരു പ്രതിഭാസം. അതിന്റെ ഭീരുമായ മുഴക്കം അനേകം മൈൽ അകലെ നിന്നുതന്നെ ഞങ്ങൾ കേട്ടു. പതിഞ്ഞമട്ടിലുള്ള മർമരം, ആദ്യം ഒരു കരയായും പിന്നെ അടുത്തുചെല്ലുമ്പോൾ ഒരു അട്ടഹാസമായും മാറു

ന്ന! വീതിയേറിയ നീലനദി അനേകം ചെറിയ വെള്ളച്ചാട്ടങ്ങളിലൂടെ ഓടിച്ചാടി. ചുഴലിയും മലരിയും നിറഞ്ഞു, ഉറപ്പേറിയ പാറക്കെട്ടുകളുടെ ഒരു നീണ്ടകോണിപ്പടിയിലൂടെ കീഴോട്ടുമാറിയുന്നു. വെള്ളച്ചാട്ടത്തിനു് അല്പം മുകളിലായി ശിലാനിർമ്മിതമായ നദീഭിത്തികൾ മുപ്പതടി ഇടുങ്ങി നിൽക്കുന്നു. ചർച്ചിൽ പറയുന്നതുപോലെ 'ഈ ഞെക്കി ഞെരുക്കുന്ന ഇടനാഴികയിലൂടെ, ഒരു പീച്ചം കഴലിന്റെ സുഷിരത്തിൽകൂടിയെന്നപോലെ, ഗംഭീരമായ ഈ വൻനദി, ററയടിക്കു് നൂറിയറുപതു് അടി ആഴത്തിലേക്കു് കുതിച്ചു ചാടുന്നു.' അതു് ആകർഷകമെന്നപോലെ സംഭ്രമജനകവുമായ ഒരു കാഴ്ചയാണ്. ചെവികൾക്കു് അസ്വാസ്ഥ്യജനകമായ മേഘനിർഘോഷവും. അതിൽനിന്നു തെറിക്കുന്ന നീർത്തുള്ളികൾ ഇടതൂർന്നു് മേലോട്ടുയരുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന മേഘമാലയിൽ മഴവില്ലുകൾ തിളങ്ങുന്നതു കാണാം. അടിയിൽ കുതിച്ചുമാറിത്തു് കറങ്ങിത്തരിഞ്ഞുവരുന്ന നീർച്ചുഴികൾക്കുമീതെ അസംഖ്യങ്ങളായ പൊന്തയും, വിചിത്രങ്ങളായ മറ്റു് പലതരം പക്ഷികളും ഈതേടി പറന്നുകളിക്കുന്നു.

മഴകൊണ്ടു നനഞ്ഞ റോഡിലൂടെ പതുക്കെപ്പതുക്കെ സഞ്ചരിച്ചു് ജലപാതത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിയ കാറുകൾ ഏതാനും സന്ദർഭങ്ങളിൽ ആനകൾ കടന്നു പോകുവാൻവേണ്ടി നീങ്ങാതെ നിൽക്കേണ്ടിവന്നു. അതിനായനായ ഒരു കൊമ്പൻ ഞങ്ങൾക്കു നേരെ തിരിഞ്ഞു നിന്നപ്പോൾ കരകൂടി ഭീമാകാരനായി തോന്നി. അവൻ ത്രികോണാകൃതിയിലുള്ള ചെവികൾ നിവർത്തു്, തലയുയർത്തി വെളുത്തുതിളങ്ങുന്ന നീണ്ട ദന്തദായം പ്രദർശിപ്പിച്ചു. വരിവരിയായിനിന്ന കാറുകൾക്കുമുമ്പിൽ

പത്തുവാരമാത്രം അകന്ന്, തന്റെ ഗജയുഗത്തിന്റെ നേതൃസ്ഥാനത്താണ് അവൻ നിന്നത്. ഞങ്ങൾ അവന്റെ 'ഗംഭീരമായൊരു ഭാവവും ഭംഗിയും' വേണ്ടുവോളം ആസ്വദിച്ചു എന്നു തോന്നിയപ്പോൾ അവൻ രാജസംപ്രദായിയോടെ ഒരു വശത്തേക്ക് തിരിഞ്ഞു കാട്ടിൽ മറഞ്ഞു.

രാത്രി 9 മണിക്ക് മസിൻഡിയിൽ എത്തി. അവിടെനിന്നു ഗേവാൻ 80 മൈൽ ദൂരെയുള്ള കിഴക്കോണ്ട എന്ന ഗ്രാമത്തിലേക്കുപോയി. ആ ഗ്രാമത്തിൽ ഒരു സംഘം കേതജനങ്ങൾ ഒരു ജനമന്ദിരം പണിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. തനി ആഫ്റിക്കൻ മാതൃകയിൽ വൃത്താകൃതിയിൽ പല്ലമേഞ്ഞ ലളിതവും കലീനവുമായ ഒരു എടുപ്പാണത്. തോട്ടത്തിലെ താമസക്കാർക്കും തൊഴിലാളികൾക്കും ബാബയെ ആരാധിക്കുവാൻവേണ്ടി നിർമ്മിച്ചതാണ്. ബാബ മന്ദിരത്തിനുള്ളിൽപോയി അവിടുത്തെ പ്രാർത്ഥനാ ശാലയിൽ കൂടിയിരുന്ന തൊഴിലാളികൾക്ക് വിഭൂതി സൃഷ്ടിച്ചുകൊടുത്തശേഷം അവരുടെയടുത്തു ഇരുന്നു. തോട്ടം ഉടമസ്ഥൻ ആരാധിക്കുന്ന ദിവ്യപുരുഷൻ തങ്ങൾക്കാണ് ആദ്യം പ്രസാദം നൽകിയതെന്നു കണ്ടു. ആ തൊഴിലാളികൾ അത്യധികം സന്തോഷിച്ചു. കിഴക്കോണ്ടയിൽനിന്ന് പുറപ്പെട്ട് രാത്രി 1 മണിക്ക് ബാബ കമ്പാലയിൽ എത്തിയപ്പോൾ, മംഗളാരതിക്കു മുമ്പായി ബാബ വന്നെത്തുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിച്ച് അനേകശതം കേതജനങ്ങൾ ജനയിൽ മുഴുകി ഇരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ബാബ അവരുടെ പ്രാർത്ഥന അറിഞ്ഞു നേരേ അവരുടെ മദ്ധ്യത്തിലേക്കാണ് നടന്നു ചെന്നത്. ഭംഗിയായി അലങ്കരിച്ച ആരാധനാവേദി

യിൽ അൽപനേരം ദർശനം നൽകി, മംഗളാരതിയും സ്വീകരിച്ചതിനുശേഷമേ ബാബ അകത്തുപോയുള്ളൂ.

കിടക്കൊണ്ടയിൽനിന്നു കമ്പാലയിലേക്കുള്ള യാത്രയിൽ ബാബ വനലോകത്തിൽനിന്നു പഠിക്കേണ്ട പാഠങ്ങളെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചു. അതേപ്പറ്റി അദ്ദേഹം തന്നെ ഡോ: വി. കെ. ഗോകുക്കിനു എഴുതിയിട്ടുള്ള തുകൊണ്ടു് ആ കത്തിൽനിന്നു് ആ ഭാഗം ഉദ്ധരിക്കുകയാണ് ഉചിതം. “പലതരം വന്യജന്തുക്കൾ സ്വതന്ത്രമായി ജീവിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾ ചുറ്റിനടന്നു. പലകകളും മരത്തുള്ളികളും ഊന്നുകളും ചേർത്തു് മരത്തിനു മുകളിൽ നിർമ്മിച്ച ഏമാടത്തിലാണ് ഞങ്ങൾ ഒരു രാത്രി കഴിച്ചതു്. സിംഹം, പുലി, ചീറ്റാ, സീബ്രാ, കാട്ടുപോതു്, ജിറാഫ്—എന്നു വേണ്ട എല്ലാ ജാതി വന്യമൃഗങ്ങളെയും ഞങ്ങൾ കണ്ടു. അടുത്ത സഹകരണത്തിൽ കഴിയുന്ന ഈ കാട്ടുജന്തുക്കളെ കാണുമ്പോൾ, അന്യോന്യസമയവും, സ്നേഹംകുറയ്ക്കുന്ന സഹകരണവും കൈവിട്ട മനുഷ്യജാതിയെപ്പറ്റി സഹതാപം തോന്നും. ഈ ജന്തുക്കൾ പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുന്നു. അവ ഒരു കളത്തിൽ നിന്നു് വെള്ളം കുടിക്കുന്നു. ഒന്നിച്ച് ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നു. ഒരു ജാതിയുടെ സഖാക്കളാണ് മറ്റൊരു ജാതി. ജന്മനാ ശത്രുക്കളെന്നു കരുതപ്പെടുന്ന മൃഗജാതികൾ പരസ്പരം മേലുരുമ്മുന്നതു് ഞങ്ങൾ കണ്ടു. സാമൂഹികവും ആദ്ധ്യാത്മികവുമായ ജീവിതചര്യയാൽ അവ മനുഷ്യനു് വലയേറിയ പാഠം നൽകുകയാണെന്നു് എനിക്കു് തോന്നി. അവയിൽ ഓരോന്നീലും ഈശ്വരത്വം വ്യക്തമായും ശുദ്ധമായും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അവയുടെ പ്രകൃതിയെയും ലക്ഷണങ്ങളെയും, സഹകരണശീലത്തെയുംകുറിച്ച് തമ്മിൽ തമ്മിൽ വണ്ണി

ചുപറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് ഞങ്ങൾ കമ്പാലയിലേയ്ക്ക് മടങ്ങിയത്.''

മനുഷ്യൻ ഒഴികെയുള്ള എല്ലാ ജന്തുക്കളും അവയുടെ സ്വധർമ്മത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുകയാണെന്ന് ബാബ കൂടെക്കൂടെ പറയാറുണ്ട്. എത്രയോ യുഗങ്ങളായി സിംഹത്തിന്റെ പ്രകൃതിക്ക് മാറ്റം വന്നിട്ടില്ല. പുലിയുടെ പുളികളും മാറിയിട്ടില്ല. പക്ഷെ ദിവ്യപ്രകൃതിയായ മനുഷ്യൻ മനുഷ്യത്വംകൈവിട്ട് മൃഗീയതയിലേയ്ക്ക് മാറിയിരിക്കുന്നു. എന്നല്ല, അതിലും അധഃപതിച്ച് ഭീകരമായ പൈശാചികഗർത്തത്തെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. വന്യജീവിസംരക്ഷണകേന്ദ്രങ്ങൾ സന്ദർശിച്ച അവസരത്തിൽ, ഒരൊറ്റ പക്ഷിയോ മൃഗമോ സ്വധർമ്മത്തിൽ നിന്നു വ്യതിചലിച്ച് പരധർമ്മം സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് ബാബ ഉദാഹരണങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് ഞങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി. മനുഷ്യൻ മാത്രമേ ലജ്ജാകരമായ ഈ പരിവർത്തനത്തിന് വിധേയനായിട്ടുള്ളൂ. മഹാചാര്യനായ ബാബയുടെ കൂടെ, വനദൃശ്യങ്ങൾ കണ്ടുകൊണ്ട് കാറിൽ സഞ്ചരിച്ചത് മനുഷ്യന്റെയും ജന്തുക്കളുടെയും പരിണാമരഹസ്യം മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള അസുലഭമായ അവസരമായിരുന്നു.

ജനസഞ്ചയത്തിന്റെ അഭ്യർത്ഥനയ്ക്കു വിധേയനായി ബാബ കമ്പാലയിലെ തന്റെ താമസം ഭയാപൂർവ്വം ദീർഘിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. എങ്കിലും ആഫ്രിക്കയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടുപിരിയുവാൻ സമ്മതമില്ലായിരുന്നു. കൂടുതൽ പ്രാർത്ഥനയും, കൂടുതൽ ശക്തമായ പ്രാർത്ഥനയും, കൂടുതൽ ജനങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനയും, കൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മടക്കയാത്ര വീണ്ടും നീട്ടാമെന്ന് അവിടത്തെ ജനങ്ങൾ പ്രത്യാശിച്ചു. ടാൻസാനിയയിലെ മപൻസ, ഡാറെ

സ്സുലാം, മൊബാസ മുതലായ വിദൂരനഗരങ്ങളിൽ നിന്ന് പ്രതിനിധിസംഘങ്ങൾ പ്രത്യേക വിമാനങ്ങൾ ചാർട്ടർ ചെയ്ത്, ഇന്ത്യയിലേയ്ക്ക് മടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പ് ബാബ തങ്ങളുടെ നാട് സന്ദർശിക്കണമെന്ന്, അഭ്യർത്ഥിക്കുവാനായി വന്നു. ആത്മാർത്ഥതയുടെ ഈ പെരുവെള്ളപ്രവാഹത്തെ വിഗണിച്ചു നേരത്തെ നശിച്ചുപോയ പോലെ യാത്ര പുറപ്പെട്ടവൻ ഒരു വൃക്കരിക്കും സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ ബാബ തന്റെ ഭൗതികസാന്നിധ്യം ദൃശ്യമാകുന്നിടത്തു മാത്രമല്ല എല്ലാ ദിക്കിലും സന്നിധാനം ചെയ്യുന്നു. എന്നുതന്നെയുമല്ല അദ്ദേഹത്തിന് തന്റെ സാന്നിധ്യത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരെ പല തരത്തിലുള്ള സൂചനകളും അനിഷേധ്യമായ തെളിവുകളുംകൊണ്ട് സമാശ്വസിപ്പിക്കുവാനും കഴിയും. അങ്ങനെ, കമ്പാലയിലെ നഗരാധ്യക്ഷൻ (മേയർ) യാത്ര നീട്ടിവെയ്ക്കണമെന്ന് വളരെ നല്ല സ്വീകൃതിയും തനിക്കു പോകാതെ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു ബാബ പറഞ്ഞു.

അദ്ദേഹം 14-ാം തീയതി കാലത്തു് മടങ്ങിപ്പോകും എന്ന വാർത്ത പരന്നതോടെ എല്ലാവർക്കും ദർശനം നേടുകയും ഭജനയിൽ പങ്കുകൊള്ളുകയും വേണമെന്ന ആവേശം പിടപെട്ടു. 13-നു് നേരം വെളിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ഡോ: പട്ടേലിന്റെ വസ്തിക്കുമുമ്പിൽ ആയിരക്കണക്കിനു് ആളുകൾ കൂടി. സത്യസായി സേവാസമിതിയും അതിന്റെ മഹിളാവിഭാഗവും ഭജനപോലെയുള്ള പരിപാടികൾ നടത്തിയിരുന്ന ജിൻജഷുംബൽ, കാക്കിന, എംബറേർ, മസാക്ക, ഇൗയ, കബേൽ തുടങ്ങിയ ഗ്രാമങ്ങളിൽനിന്നും ഭഗവാന്റെ ആഗമനത്തെപ്പറ്റി അറിയുവാനിടയായ എത്രയോ ദിക്കുകളിൽനിന്നും ഹൃദയത്തിൽ ആസ്തികൃബോധത്തിന്റെ കിരണമെങ്കി

ലും ഏല്പുവാൻ ഇടയായിട്ടുള്ള ജനങ്ങൾ കമ്പാലയിലേയ്ക്ക് ധ്വജഗതിയിൽ യാത്ര തിരിച്ചു.

കാലത്തു് 8 മുതൽ 10 മണി വരെ ബാബ അനുഗ്രഹവർഷം ചെയ്തുകൊണ്ടു് ജനങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്കു നടന്നു. തങ്ങളുടെ കൂടെനിന്നു് ഫോട്ടോ എടുക്കുവാൻ അനുവദിക്കണമെന്നു് അപേക്ഷിച്ചവർക്കുവേണ്ടി നിന്നുകൊടുത്തു. 25 സർവ്വകലാശാലാ വിദ്യാർത്ഥികളാണു് ഈ അനുപാദം ആദ്യമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയതു്. അവർ ബാബയ്ക്കു് റോസാച്ചെണ്ടുകൾ സമർപ്പിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്തു നിൽക്കുവാൻ തിരക്കു കൂടുകയും ചെയ്തു. ചിലർ ഇന്ത്യൻ രീതിയിൽ കൈകൂപ്പി. ചിലർ മുട്ടുകുത്തി വന്ദിച്ചു. ആ രംഗം കണ്ടവർ ആനന്ദബാഷ്പം പൊഴിച്ചു. താൻ അടുത്തുതന്നെ എല്ലാ രാജ്യക്കാരെയും തന്റെ സാർവ്വലൗകികവും ലോകത്തെ ഏകീകരിക്കുന്നതുമായ പ്രേമത്തിൽ ആവരണം ചെയ്യുമെന്നു് ബാബ ബോംബെയിൽവെച്ചു് ചെയ്ത പ്രഖ്യാപനം അവർ ആസന്ദർഭത്തിൽ അനുസ്മരിച്ചു. ബാബ വാത്സല്യപൂർവ്വം പുറത്തു തട്ടിയപ്പോൾ ആ യുവജനങ്ങളിൽ പലരും ധാരാളമായി കണ്ണീരൊഴുക്കി. അവർ ചോദിച്ചു: 'എന്നാണു് അങ്ങു് ഇനിയും വരുന്നതു്?' ഓരോരോ സ്ഥാനങ്ങളിൽ ജോലിക്കു നിർത്തിയിരുന്ന പോലീസുകാർ പോലും ധൈര്യം അവലംബിച്ചു് കണ്ണനീർ അടക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു കണ്ടു. ആറടി പൊക്കമുള്ള ആജാൻ ബാഹുക്കളായ ആ പോലീസ് ഭടന്മാർ ബാബ വിമാനത്തിൽ കയറിയപ്പോൾ കണ്ണനീർ തുടയ്ക്കുന്നതുകണ്ടു് എന്നിക്കു് ഗദ്ഗദ്യുണ്ടായി, എന്റെ ഹൃദയതന്ത്രികൾ പൊട്ടുന്നതുപോലെ തോന്നി.

വൈകുന്നേരത്തെ ഭജനയ്ക്കും വലിയ ആരാധനാ രക്ഷണായിരുന്നു. അനേകം മണിക്കൂറുകൾ ദർശനം നൽകുന്നതിന് വന്നിയോഗിച്ചു. രോഗാതുരന്മാരായവരിൽ പലർക്കും ആ ദിവ്യഹസ്തങ്ങളിൽനിന്ന് വിഭൂതി ലഭിച്ചു. എത്രയോ പേരെ പുറത്തു തട്ടിയും തലയിൽ തൊട്ടും അനുഗ്രഹിച്ചു.

ജൂലായ് 14-ാം തീയതി സമാഗതമായി

ഈസ്റ്റാഫ്രിക്കൻ ഏയർ ലൈൻസ് വക ഫ്രെൻഡ് ഷിപ്പ് വിമാനത്തിൽ എൻറൈൻസ് താവളത്തിൽനിന്ന് നൈറോബിയിലേയ്ക്കും, അവിടെനിന്ന് ഏയർ ഇന്ത്യയുടെ ബോയിങ് വിമാനത്തിലുമാണ് ബാബയുടെ മടക്കയാത്ര ഏർപ്പാട് ചെയ്തിരുന്നത്. കാലത്തു് 11 മണിക്ക് എൻറൈൻസിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടവനായിരുന്നു പരിപാടി. കമ്പാലയിൽനിന്ന് 21 മൈൽ അകലെയുള്ള വിമാനത്താവളത്തിലേക്ക് സൈക്കിളിലും സ്കൂട്ടറിലും കാറിലും ബസ്സിലും ആയിരക്കണക്കിന് ആളുകൾ യാത്ര തിരിച്ചു. ഒരു ദർശനംകൂടി ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള വ്യഗ്രത അവരിൽ പ്രകടമായിരുന്നു. ബാബ എത്രത്തോളം ഉഗ്രണ്ടയുടെ ഹൃദയത്തെ വശീകരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് ഞാൻ ഓർത്തുപോയി. ആ രാജ്യത്തിന്റെ ദേശീയ ചിഹ്നത്തിൽ കാണുന്ന വാക്യം “ഈശ്വരനും എന്റെ രാജ്യത്തിനും വേണ്ടി” എന്നാണ്. ആത്മാവിന്റെ ആഹ്വാനത്തിനും ഈശ്വരന്റെ അരുളപ്പാടിനും ആ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങൾ എന്തുമാത്രം വിധേയരാണെന്നാണ് ഇതു് തെളിയിക്കുന്നത്.

ആപ്രീക്ഷക്കാരും ഇന്ത്യക്കാരുമായ ജനാധിപതി ഈ ശാസ്ത്രന്റെ മഹത്വത്തെ കീർത്തിച്ചുകൊണ്ട് ഉയർത്തിയ മധുരശബ്ദം റോഡുനീളെ. മുഴങ്ങി ബാഷ്പപ്രവാഹത്താൽ ജനങ്ങൾക്ക് മുമ്പിൽകൂടി പോകുന്ന കാറുകൾ പോലും കാണാൻ കഴിവില്ലാതായി. ബാബ ആവമ്പിച്ച ജനക്കൂട്ടത്തെ അഭയഹസ്തം കാണിച്ചു അനുഗ്രഹിച്ചു. കാരിൽ കയറുവാൻ തുടങ്ങിയ സന്ദർഭത്തിൽ ഒരു ഭക്തൻ തന്റെ മകൾക്ക് അയച്ചുകൊടുക്കുന്നത്, ബാബയെ പറ്റിയിട്ടുള്ള ഒരു പുസ്തകം എടുത്തുകാണിച്ചു അതിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കയ്യൊപ്പു നൽകണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിച്ചു. ബാബ അതിന്റെ ആദ്യത്തെ പുറത്ത് 'നല്ലതു ചെയ്യുക; നല്ലതായിരിക്കുക; നല്ലതു ചിന്ത ക്കുക' എന്നും, 'അനുഗ്രഹത്തോടെ, ബാബ' എന്നും എഴുതിക്കൊടുത്തു. അദ്ദേഹം പ്രേമമല്ലാതെ മറെറൊന്നാണ്. പ്രേമം, പ്രേമം, പ്രേമം. നിത്യമുക്തമായ, നിറവേറിയ, പ്രേമം.

വിമനം പുറപ്പെടാറായപ്പോൾ അതിന്റെ ഒരു ചക്രത്തിന് കേടുണ്ടെന്നു കണ്ടുപിടിക്കുകയും, അറകുറം തീർക്കുന്നതുവരെ യാത്രക്കാർ താഴെ ഇറങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഉഗണ്ടക്കാർക്ക് ഇതുമൂലം രണ്ടു മണിക്കൂർ നേരത്തെ ആനന്ദംകൂടി ലഭിച്ചു. ഈ ഭാഗ്യം തങ്ങൾക്കു കിട്ടുമെന്നാണ് നൈറോബിയിലെ ജനങ്ങൾ ആശിച്ചിരുന്നത്. അവർ ആ സമയത്തേയ്ക്ക്, ബാബ ആദ്യം വന്നിറങ്ങിയപ്പോഴത്തെപ്പോലെ ഒരു പൊതുയോഗവും നിശ്ചയിച്ചു തന്നു. യാത്രയ്ക്ക് താമസം നേരിട്ടപ്പോൾ ബാബ എന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടുകളിൽ, വിശിഷ്ടാതിഥികൾക്കുള്ള വിശ്രമമുറിയം ലിസ്സന്, അമേരിക്കയിൽനിന്ന് തന്റെ കൂടെ വന്നിരുന്ന ബോബ് റെയ് മുമ്പായി സംസാരിച്ചു. തന്നെ കാണുവാൻ കൊതിച്ച മറുപലരെയും സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

വിമാനം ഉച്ചയ്ക്ക് 1 മണിക്ക് എൻറബെയിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ട് 2.30-ന് നൈറോബിയിൽ എത്തി. 1 മണി മുതൽക്കേ മട്ടപ്പാവിൽ ധാരാളം ആളുകൾ സ്ഥാനം പിടിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ ബോംബെയ്ക്കുള്ള ബോയിങ്ങ് വിമാനം യാത്രക്കാരെയും കയററി വളരെ നേരമായി കാത്തുനിന്നിരുന്നതുകൊണ്ട് ബാബ ഉടനെ തന്നെ അതിൽ കയറണമെന്ന് നിർബന്ധിച്ചു. അദ്ദേഹം ജയ്, ജയ് എന്നു ഹർഷാരവം മുഴക്കുന്ന ജനങ്ങളെ നോക്കി കൈവീശിക്കൊണ്ട് അതിലേക്കുമാറി. നൈറോബിയിലെ സത്യസായി സേവാസമിതി അദ്ധ്യക്ഷനും മറ്റു ഏതാനും ആളുകൾക്കും മാത്രമേ ആ സമയത്തു വിമാനത്തിന്റെ അടുത്തു എത്തുവാനും ബാബയുടെ കഴുത്തിൽ ഒരു ഹാരമിട്ട് പാദനമസ്കാരം ചെയ്യാനും സാധിച്ചുള്ളൂ. വിമാനം സോമാലിയാ-എത്തിയോപ്പിയാ വഴി ചെങ്കടലിലേക്ക് പറന്ന് വൈകുന്നേരം 5.15-ന് (കമ്പാലാസമയം) ഏഡനിൽ എത്തി. 1950 മൈൽ അകലെയുള്ള ബോംബെയിൽ അപ്പോൾ വൈകുന്നേരം 9.55 ആയിട്ടുണ്ടാവും, വിമാനം ഏഡനിൽ ഇറങ്ങിയപ്പോൾ ബാബയും കൂടെയുള്ളവരും അതിൽ തന്നെ ഇരുന്നതേയുള്ളൂ. അവിടത്തെ ഭക്തജനങ്ങളിൽ പെട്ട ഒരു നല്ല സംഘം ആളുകൾ വിമാനത്തിനകത്തു കടന്നുവന്നു. ബാബ അവരെ പുഞ്ചിരിയോടെ സ്വീകരിച്ചു. അതുകണ്ട് ആത്മവിശ്വാസവും ധൈര്യവും അവലംബിച്ചു അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാദത്തിൽ തൊട്ടുവന്ദിച്ചു. ബാബ അവർക്കെല്ലാം വിഭൂതി കൊടുത്തു. ഏറ്റവും യാദൃച്ഛികമായിട്ടാണ് ബാബ വിമാനത്തിലുണ്ടെന്ന് അവർ അറിഞ്ഞത്. ഇത്ര എളുപ്പത്തിൽ ബാബയുടെ അടുത്തു ചെല്ലുവാൻ സാധിച്ചതോർത്തു അവർക്ക് അവാച്യമായ ആനന്ദമുണ്ടായി.

തിരക്കില്ലാതെ കിട്ടിയ ആ വിശ്രമാവസരം വിമാനത്തിലെ ജോലിക്കാർ ബാബയുടെ പ്രസാദം നേടുന്നതിന് പ്രയോജനപ്പെടുത്തി. അവരിൽ ഒരാൾ ബാബയുടെ പ്രഭാഷണം കേട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും, മറ്റൊരാൾ ബോംബെയിലെ ഒരു ഭവനത്തിലെ പൂജാമുറിയിൽ വെച്ചിട്ടുള്ള ബാബയുടെ ചിത്രത്തിൽനിന്ന് വിഭൂതി വീഴുന്നത് കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നും അറിയുവാൻ ഇടയായി. ഇങ്ങനെ യാദൃച്ഛികമായ പ്രസാദലബ്ധി ചില യാത്രക്കാർക്കും ഉണ്ടായി. അവരിൽ ഒരാൾ ബാബയോടു് തന്നെ അനുഗ്രഹിക്കണമെന്ന് ആത്മാർത്ഥമായി പ്രാർത്ഥിച്ചു: “കമ്പാലയിൽവെച്ച് എത്രയോ ദിവസം അങ്ങയുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുവാൻ ഞാൻ പരിശ്രമിച്ചു. സാധിച്ചില്ല. ഇപ്പോൾ ഞാൻ സതൃഷ്ണനായി. ഞാൻ ഇതേ വിമാനത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നു. ഞാൻ അവിടത്തെ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കായി താണവീണ് അപേക്ഷിക്കുന്നു.” ഈ അപേക്ഷ ബാബ സ്വീകരിച്ചു. അങ്ങനെ ഭൂതലത്തിൽനിന്ന് എത്രയോ ഉയരെവെച്ച് അയാൾക്കും അനുഗ്രഹം ലഭിച്ചു.

രാത്രി 12.45—നാണ് ആ വിമാനം സാന്താക്രൂസിൽ ഇറങ്ങിയത്. അസമയമായിരുന്നെങ്കിലും ആയിരക്കണക്കിന് ആളുകൾ ബാബയെ കാത്തുനിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ജയാരവങ്ങൾ ആകാശത്തിൽ മുഴങ്ങി. പ്രശാന്തിവിദ്വന്മാന്മാരുടെ അദ്ധ്യക്ഷന്റെയും ബോംബെ സത്യസായി സേവാസമിതിയുടെ തലവന്റെയും കൂടെ ബാബ ധർമ്മക്ഷേത്രത്തിലേക്ക് പോയി. കടലിന് അപ്പുറത്തുള്ള സഹോദരീസഹോദരന്മാരെ സമാശ്വസിപ്പിക്കുകയും സാന്ത്വനപ്പെടുത്തുകയും, ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് രണ്ടാഴ്ചക്കാലത്തെ ശുശ്രൂഷ നടത്തി

യശേഷം ബാബ തിരിച്ചെത്തിയതിൽ ഇന്ത്യ ഒട്ടകളെ
ഭക്തജനങ്ങൾ അഭിമാനിക്കുകയും കൃതാർത്ഥരാവുകയും
ചെയ്തു.

ജൂലായ് 15-ന് സത്യധർമ്മശാന്തിപ്രേമസ്വരൂപ
നായി ലോകസംഗ്രഹത്തിന് യത്നിക്കുന്ന അവതാര
പുരുഷനെ അഭിനന്ദിക്കുന്നതിനായി ഇരുപതിനായിര
ത്തോളം ജനങ്ങൾ ധർമ്മക്ഷേത്രത്തിൽ സമ്മേളിച്ചു. ഭാര
തീയ വിദ്യാഭവന്റെ സ്ഥാപകനും ഇന്ത്യൻ സംസ്കാ
രത്തിന്റെ സാരസർവ്വസ്വം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനായി
ആത്മസമർപ്പണം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ദേഹവുമായ
ഡോ: കെ. എം. മുൻഷി യോഗത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷം
വഹിച്ചു. മതത്തിലും ഈശ്വരനിലുമുള്ള വിശ്വാസം
അതിശീഘ്രം ക്ഷയിക്കുന്നതുകണ്ട്, സംസ്കാരത്തി
ന്റെ ഈ രണ്ട് അവലംബങ്ങളും നമുക്ക് ലഭ്യമല്ലാതെ
വരുമെന്നു ചിന്തിച്ച് താൻ ഏറെനാളായി വിഷാദ
ത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കുകയായിരുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹം
പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ഭഗവാൻ ശ്രീ സത്യസായി ബാബ
നമുക്ക് അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്ന സാമ്പാദ്യവും ആ
ദ്ധ്യാത്മികവുമായ പുനരുദ്ധാരണം കൈവരുത്തുന്നതു
കണ്ട് അത്യധികമായ അനന്ദം തോന്നുന്നു. ആദ്ധ്യാത്മി
കമായ ഉന്നമനത്തിൽ കൂടി മാത്രമെ ഇന്ത്യക്കു നിലനി
ല്പുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ബാബ ഈ മഹൽകൃത്യത്തി
നുതന്നെയാണ് വന്നിരിക്കുന്നത് എന്ന് കാണുന്നതിൽ
തനിക്ക് എന്തെന്നില്ലാത്ത സന്തോഷമുണ്ട്. അദ്ദേഹം
ഭാരതത്തെ വീണ്ടും ഭാരതമായി ജീവിപ്പിക്കും. ഈ വി
വിശിഷ്ടകർമ്മത്തിലൂടെ അദ്ദേഹം ലോകത്തിൽ ആസ്തി
കൃവും മതവ 'ശ്വാസവും പ്രചരിപ്പിക്കും. ഞാൻ അദ്ദേ
ഹത്തിന് എന്റെ പ്രണാമങ്ങൾ അർപ്പിക്കുന്നു.' എന്നാ

ൺ അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചത്. മറ്റുള്ളവരോടൊപ്പം അദ്ദേഹം ഈസരാഫ്രിക്കക്കാരെ അവർക്ക് കിട്ടിയ സൗഭാഗ്യത്തിൽ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തു.

തന്റെ പ്രഭാഷണത്തിൽ ബാബ ഈസരാഫ്രിക്കൻ സന്ദർശനത്തെപ്പറ്റി വിസ്തരിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'നിത്യവും പരാൽപരവുമായ സത്തയ്ക്ക്, പരമാത്മത്തെപ്പറ്റി, ഈ പ്രപഞ്ചം ഒരു ആവാസ ഹർമ്മ്യമാകുന്നു. ഒരു ഭൂഖണ്ഡത്തിൽനിന്ന് മറ്റൊന്നിലേക്ക് പോകുന്നത് ഗൃഹനാഥൻ ഒരു മുറിയിൽനിന്ന് മറ്റൊന്നിലേക്ക് നീങ്ങുന്നതുപോലെ മാത്രമേയുള്ളൂ. അടുത്ത മുറിയിലേക്കുള്ള ഈ പോക്ക് ഒരു പുതിയ വീട്ടിലേക്ക് താമസം മാറുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾ കരുതുന്നതിൽ ഞാൻ വിസ്മയിക്കുന്നു. ഞാൻ ഒരു രാജ്യത്തും ഒരു വിദേശി അല്ല. ഭൂമിയിലെ എല്ലാ സ്ഥലത്തും ഞാൻ തന്നാട്ടുകാരനാണ്.' തന്റെ പ്രേമ സന്ദേശത്തിന് ജനങ്ങളിലും അവരുടെ നേതാക്കളിലും നിന്നു ലഭിച്ച ഉൽസാഹപൂർണ്ണമായ പ്രതികരണത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു. എല്ലാ ജീവികളുടെയും ഈശ്വരാത്മകതയെപ്പറ്റിയുള്ള ഭാരതീയ സിദ്ധാന്തം എല്ലാ വിദ്വേഷങ്ങളെയും ശത്രുതകളെയും ദൂരീകരിക്കും. എന്തെന്നാൽ അനന്യതയെക്കുറിച്ച് അറിവില്ലാതെ വരുമ്പോഴാണ് വെറുപ്പും വഴക്കും ഉണ്ടാകുന്നത്. മഹാഭാരതത്തിലെ കർണ്ണൻ, താൻ പാണ്ഡവന്മാരിൽ മുത്തവനാണെന്ന വസ്തുത അറിയാതെ, ആ സഹോദരന്മാരെ നശിപ്പിക്കുവാൻ വാശിയേറിയ യുദ്ധം ചെയ്തു. താനും അവരും ഏകോദരസഹോദരന്മാരാണെന്നു മനസ്സിലായപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവർണ്ണനിയമായ യാതന അനുഭവിച്ചു. ഇങ്ങനെ സാഹോദര്യത്തെ

പ്പററിയുള്ള അജ്ഞതമൂലമാണ് ഭേഷം വളരുന്നത്. എന്റെ പ്രസംഗങ്ങളും സംഭാഷണങ്ങളും ഇന്ത്യക്കാരും ആഫ്രിക്കക്കാരും തമ്മിലുള്ള സൗഹൃദത്തെ ബലപ്പെടുത്തുന്നതിന് പ്രയോജനപ്പെട്ടു. ആഫ്രിക്കക്കാർ ജേനയിൽ പങ്കെടുത്തു. ജേനയോഗങ്ങളിൽ ഉള്ള സ്ഥലത്തെല്ലാം അവരാണ് ഇരുന്നത്. ഇന്ത്യക്കാർക്ക് അങ്ങമിങ്ങം കിട്ടിയ അൽപ്പസ്വൽപ്പം സ്ഥലംകൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടേണ്ടി വന്നു.

ഒരു ജനതയുടെയും മറ്റൊന്നിന്റെയും വിശ്വാസങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ വ്യത്യാസം ഉണ്ടാകും എന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്. മതത്തിന് അതതു കാലത്തെ ആവശ്യങ്ങളെയും ഓരോരോ ജനതയെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ആകർഷിക്കുന്ന സത്യത്തിന്റെ പ്രത്യേക ഭാവങ്ങളെയും സംതൃപ്തമാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഒരു രാജ്യത്തെ ചെടികളും ജന്തുക്കളും മറ്റൊരു രാജ്യത്തു കാണുന്നവയിൽനിന്ന് ഭിന്നമായിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് എല്ലാ രാജ്യത്തുമുള്ള എല്ലാ മനുഷ്യരും ഈശ്വരനെ ഓരോ നാമത്തേയും ഒരു രൂപത്തിലും ആരാധിക്കും എന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത് മൃഗത്തായാണ്. ഐക്യത്തിന്റെ സ്പെലിംഗത്തെ അണച്ചുകയ്യാതിരിക്കുന്നിടത്തോളംകാലം ആ വ്യത്യാസങ്ങളെ മാനിക്കുകയും, അവ സാധുവാണെന്ന് അംഗീകരിക്കുകയും വേണം.

ഇതാണ് അഫ്രിക്കയിലെ ഭിന്ന ഗോത്രക്കാരോടും വിശ്വാസക്കാരോടും ഞാൻ പറഞ്ഞത്: “ഈശ്വരൻ: സർവ്വഭൂതാനാം”. ഈശ്വരൻ എല്ലാ വസ്തുക്കളിലും ഉണ്ട്. എല്ലാവരും ബന്ധുക്കളാണ്. പൊതുവായ ഈ കെട്ടുപാടുകൊണ്ട് ഒന്നായിത്തീർന്നവരാണ്. വ്യക്തിത്വത്തി

നെയ്യും അഹംബോധത്തിനെയ്യും കണ്ണടകളിൽക്കൂടി നോക്കുമ്പോൾ നാനാത്വമായി കാണുന്ന ഏകത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ സത്യമാണ് ആഫ്രിക്കയിൽ പ്രചരിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്, ജനങ്ങൾ അത് ആസ്വദിച്ചു. തങ്ങളുടെ ദൈനംദിനജീവിതത്തെ അത് ധന്യമാക്കട്ടെ എന്ന് അവർ പ്രാർത്ഥിച്ചു.

സ്നേഹം നൽകുക, അതിനു പ്രതിഫലമായി നിങ്ങൾ സ്നേഹിക്കപ്പെടും. എന്റെ ചിത്രം കൊടുക്കണമെന്ന് എല്ലാവരും അപേക്ഷിച്ചു. ഞാൻ അത് അവിടെ വച്ചുതന്നെ സൂക്ഷിച്ച് ഏത്രയോ ആളുകൾക്ക് നൽകി. പോലീസ് മേധാവി, സൈനികത്തലവൻ തുടങ്ങിയവർക്ക് ചിത്രം നൽകിയപ്പോൾ എന്റെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന ഡോ: പട്ടേൽ അവരോട് അത് ശ്രദ്ധയോടെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി. അസ്ഥാനത്തായ ആ ഗുണദോഷത്തിന് അവർ അദ്ദേഹത്തോട് പരിഭവിച്ചു. ‘‘ഞങ്ങൾ ഇത് എന്തിലും മീതെ വിലമതിക്കുന്നു’’ എന്നാണ് അവർ പ്രസ്താവിച്ചത്. ധാരാളംപേർ ധ്യാനത്തിലും മന്ത്രസാധനയിലും ഉപദേശം ചോദിച്ചു. അവരുടെ അപേക്ഷയും ഞാൻ സാധിച്ചുകൊടുത്തു. അത് ഹൃദയത്തിൽനിന്നുവന്ന നിഷ്കളങ്കമായ അഭ്യർത്ഥനയായിരുന്നു.

നൈറോബിയിലെമ്പോലെ കമ്പാലയിലും, ജനങ്ങളുടെ ഉത്സാഹം ആഹ്ലാദപൂർണ്ണമായിരുന്നു. എന്റെ കൂടെയുള്ളവർക്ക് അത് വലിയ സന്തോഷം നൽകി. അത് ആരെയും ആവേശംകൊള്ളിക്കുന്ന അനുഭവമായിരുന്നു. അസാധാരണമായ പല സ്ഥലങ്ങളിലും—കാട്ടിൻനടുവിൽ, ഏയർസ് ട്രിപ്പുകളുടെ വക്കിൽ, എന്നിങ്ങനെ പലേടത്തും, ആളുകൾ അനുഗ്രഹാർത്ഥനചെയ്തു.

നമ്മുടെ ജനഗാനങ്ങളുടെ അർത്ഥമോ ശരിയായ ഉച്ചാരണമോ അറിയാത്ത ആഫ്രിക്കക്കാർ, ഭക്തിയുടെ വേലിയേറ്റത്തിൽ ആമഗനരായി അവയെ കൂട്ടത്തോടെ ഏറ്റെടുത്തിട്ടുണ്ട്. വാളണ്ടിയർമാരായിരുന്ന കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥികൾ വളരെ സേവനോത്സുകരരായിത്തീർന്നു. അവർക്ക് ഇത്ര വമ്പിച്ച ജനക്കൂട്ടങ്ങളെ കൈകാര്യം ചെയ്ത പരിചയമോ അതിനുവേണ്ട പരിശീലനമോ സിദ്ധിച്ചിരുന്നില്ല. പക്ഷെ ഉഗണ്ടക്കാരിൽ അന്തർലീനമായ സദ്ഗുണവും വിനയവും അവരുടെ കൃത്യത്തെ സുഗമമാക്കി. ഞാൻ നടന്നുപോയപ്പോൾ ആരും എന്റെ പാദത്തിൽ വീണില്ല. ഒരു മനുഷ്യനും മറ്റൊരാളുടെ ദർശനത്തെ മറച്ചില്ല. ബോംബെയിലെ വാളണ്ടിയർമാരും സേവാദളാംഗങ്ങളും എത്രയോ ആശ്ചര്യത്തോടെ പരിശീലനം ലഭിച്ചവരാണ്. അവരുടെ ചുമതലകളെയും ബാധ്യതകളെയും കുറിച്ച് ഞാൻ പലപ്പോഴും അവരോടു സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും, കമ്പാലയിലെ വാളണ്ടിയർമാർ അച്ചടക്കത്തിലും, സന്തോഷപൂർണ്ണവും അശ്രാന്തവുമായ സേവനത്തിലും, അവരെക്കാൾ മേന്മനേടിയെന്നു പറയാതെ തരമില്ല.

ആ രാജ്യത്തു് ഞാൻ കണ്ടവർക്കും, എന്റെ പ്രഭാഷണങ്ങളും സംഭാഷണങ്ങളും കേട്ടവർക്കും, സുഖദുഃഖങ്ങളുടെയും ലാഭനഷ്ടങ്ങളുടെയും തിരമാലകൾ നിരന്തരം കേറിമറിയുകയാൽ ആച്ഛാദിതമായിരിക്കുന്ന ശാശ്വതതത്വത്തിന്റെ ചില കിരണങ്ങൾ ദർശിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യയിലെ മഹാത്മാക്കളുടെ ഉൾക്കാഴ്ചയ്ക്കുമാത്രമേ ലോകത്തെ രക്ഷിക്കുവാനും മനുഷ്യഹൃദയത്തിൽ ശാന്തിനിറയ്ക്കുവാനും കഴിയുകയുള്ളൂ എന്നു അവരിൽ പലരും എന്നോട് പറഞ്ഞു. ഭാവിയിൽ, ഭാരതീ

യസംസ്കാരത്തിന്റെ കാന്തിപൂരം ഈ വിധത്തിൽ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും, ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിലും പ്രചരിക്കും. അതാണ് എന്റെ കർത്തവ്യം.”

അങ്ങനെ ബാബ എല്ലാ ഹൃദയങ്ങളിലുമുള്ള പ്രേമദീപത്തിൽ തൈലപോഷണം ചെയ്തു. അദ്ദേഹം ഉഗ്രഭയത്തിൽനിന്നു മടങ്ങി മൂന്നാഴ്ചയ്ക്കുശേഷം മുഗാൻഡ എന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നു ഒരു അദ്ധ്യാപകൻ പ്രശാന്തിനിലയത്തിലേയ്ക്കു ഇങ്ങനെ എഴുതി: “എന്റെ രക്ഷകനായി വർത്തിക്കുക. എന്നെ ദുഃഖത്തിൽനിന്നു വീണ്ടെടുക്കുക. അങ്ങ് ഇവടെ ചെയ്ത പല അൽഭുതകർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ച് കേൾക്കുവാൻ സാധിച്ചതുകൊണ്ടും അങ്ങനെ സ്പർശിക്കുവാൻ സാധിച്ച എന്റെ ഒരു പ്രിയ സുഹൃത്തു് അങ്ങയോടു പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ ഉപദേശിച്ചതുകൊണ്ടുമാണ് ഞാൻ എഴുതുന്നത്. “ചുക്കോണോ എന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നു ഒരു സാധകൻ “പ്രഭോ, എനിക്കു ദോഷം ചെയ്യുന്നവർക്കു മാപ്പനൽകുവാൻ എനിക്കു ശക്തി നൽകേണമേ! അവർമൂലം അനുഭവിക്കുവാൻ ഇടയാകുന്ന ആഘാതത്തെ വിസ്മരിക്കുവാൻ എന്നെ ശക്തനാക്കേണമേ” എന്നെഴുതി. ബാബയുടെ ക്ഷണമാത്ര ദർശനവും, സ്പർശവും വെറുമൊരു വാക്കുപോലും ജീവിതവിക്ഷണങ്ങളിലും പ്രവണതകളിലും ലക്ഷ്യബോധങ്ങളിലും കൈവരുത്തുന്ന അൽഭുതപരവർത്തനത്തിന്റെ സൂചനകളാണവ.

ബാബയുടെ പ്രേമത്തിൽനിന്നു ഉളവാകുന്ന നറും വെളിച്ചം നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളെയും ദീപ്തിമത്താക്കട്ടെ. സമസ്തലോകവും ഉദാത്തമായ ആ രേഖപ്രസരത്താൽ തിളങ്ങുമാറാകട്ടെ.

പ്രേമത്തിന്റെ നറു വെളിച്ചം

ഭഗവാൻ ശ്രീ സത്യസായി ബാബ 1974 ജൂൺ മാസത്തിൽ സ്ഥാപിച്ച ‘‘ശ്രീ സത്യസായി എഡ്യൂക്കേഷൻ & പബ്ളിക്കേഷൻ ഫൗണ്ടേഷൻ’’ എന്ന അഖിലേന്ത്യാ സംഘടനയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ, മലയാളത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഗ്രന്ഥമാണ്, ഭഗവാന്റെ ഈശ്വരപ്രീതിക്കു പര്യടനത്തിന്റെ ഈ വിവരണം.

ഇത് ശ്രീ കസ്തൂരി ഇംഗ്ളീഷിൽ തയ്യാറാക്കിയതും ഡോ: ഭാസ്കരൻനായർ പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതുമാണ്.

41